

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

APOLLODORI ATHENIENSIS BIBLIOTHECÆ, SIVE DE DEORVM ORIGINE LIBRI TRES.

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

*Quæ in priori editione corrupta & mutila fuerāt
hæc posterior sedulo castigauit &
restituit.*

CVM INDICE NOMINVM AC
RERVM PLENISSIMO.

Sum. Ioh. Georgij à Werdenstein Canon.
ci Augustani, 1565.

SCRIPTA

MINI.

ANTVERPIÆ,

Ex officina Gulielmi Silvij, Regij Ty-
pographi. ANNO

M. D. LXV.

Cum Priuilegio ad sexennium.

BIBLIOTHECA

REGIA

MONACENSIS

SUMMA PRIVILEGII.

 Autū est regijs litteris, ne quis in suæ ditionis partibus, hosce tres *Appollodori Bibliothecas*, siue de *Deorum origine* libros ex interpretatione *Bened. Aegij*, suis aut alienis typis excusos, venum exponat, aut ab alio proximis sex annis exponendos curet, præter *Gulielmum Silvium* suę *Ma^r* Typographū. Qui secus fecerit poenā in privilegio expressam incurret. Datæ *Bruxellæ*, Anno 1564.

Facuyvez.

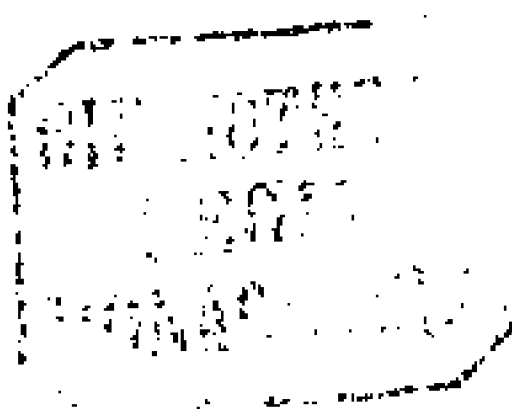
GVLIELMVS SILVIVS

CANDIDO LECTORI.

D*Um forte fortuna in hunc auctorem,
non ita pridem Roma satis mendose
excusum incidi amice lector, visus sum
mibi insignem quendam thesaurum na-
tus, itaque communicato hominibus doctis libro,
hortati e vestigio sunt ut probe castigatum formu-
lis nostris exulgarem, allaturum haud dubie hoc o-
pus incredibilem polioris litteraturae studiosis fru-
gem, quorum consilio libenter ut quoquo modo re-
dis vestris studiis commodare possem atque iui.
Atqui utinam ita ex nostra officina ut opto pro-
deat, tantumque fructum ex eius lectione capiat stu-
diosae cohors, quantum & animus hic (ipso-
rum conatibus addictissimus) & res
ipsa requirere videtur.*

Vale.

A 2

Ἀθήλου εἰς τὴν Ἀπολλοδώρου
βιβλιοθήκην.

Ἀϊώνων ἀπείρημα ἀφυσσάμενος ἀπ' ἐμείο
Παιδείης μύθους γνῶσι παλαιγενέας
Μηδ' ἔσ' ὁμηρεῖν σελίδ' ἐμβλεπε, μῦθ' ἔλεγείην,
Μὴ τραγικὴν μοῦσαν, μηδ' ἐμελογραφίην,
Μὴ κηκλίων ζήτει πολύδρουν εἶχον, εἰς μεγάρ' ἄδρων,
Εὐρήσεις ἐν' ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

Quod B. Aeginus sic vertebat.
Sacrorum spiram licet hic cognoscere paucis.
Si veterem hanc nostram perlegis historiam:
Meonida ne volue volumina, neue Elegiam,
Ne Tragicam musam, ne melicos numeros,
Multisonos Cyclickum versus ne quare, quod in me
Inuenies, quidquid maximus orbis habet.

B E N E D I C T V S A E G I V S

S P O L E T I N V S I A N O M E -

T E L L I O S E Q V A N O

S. P. D.

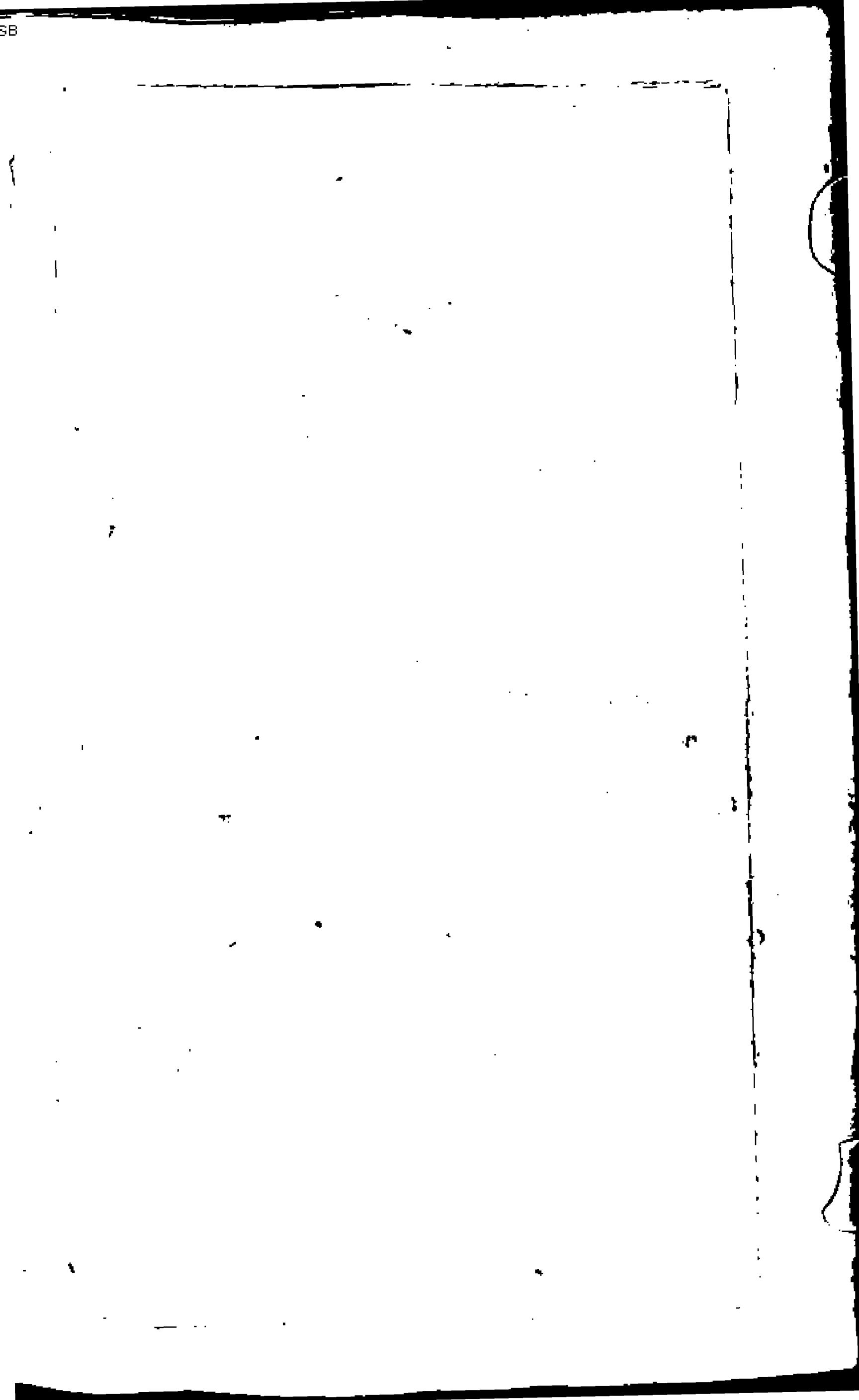

Et terrimum animi vitium
 Iane Metelli vir sapientissi-
 me, quod *ἀχαριστία* Græ-
 ci vocant, ut omni diritate,
 & immanitate acerbissi-
 mum damnatum, exterminatūque sem-
 per fuisse inuenio, in quo M. Cicero ni-
 hil non mali non esse testatur. Quin &
 Menander Comœdiæ nouæ scriptor, in-
 grato, inquit, homine Terra peius nihil
 creat, cuius exemplum, omni supplicio-
 rum genere dignum de Popilio Lænatē
 Picenō homine, in Ciceronem habetur.
 Hic enim capite anquisitus, illius eloquē-
 tia, causa admodum dubia fluctuans, sal-
 uus ad suos remissus, eloquentiæ postea
 patrem occidere non erubuit: & illud
 Cn. Magni, in Cn. Carbonem, quo ingra-
 to facto, plus L. Sullæ viribus, quàm suæ
 ipsius indulsit verecundiæ. Contrà verò

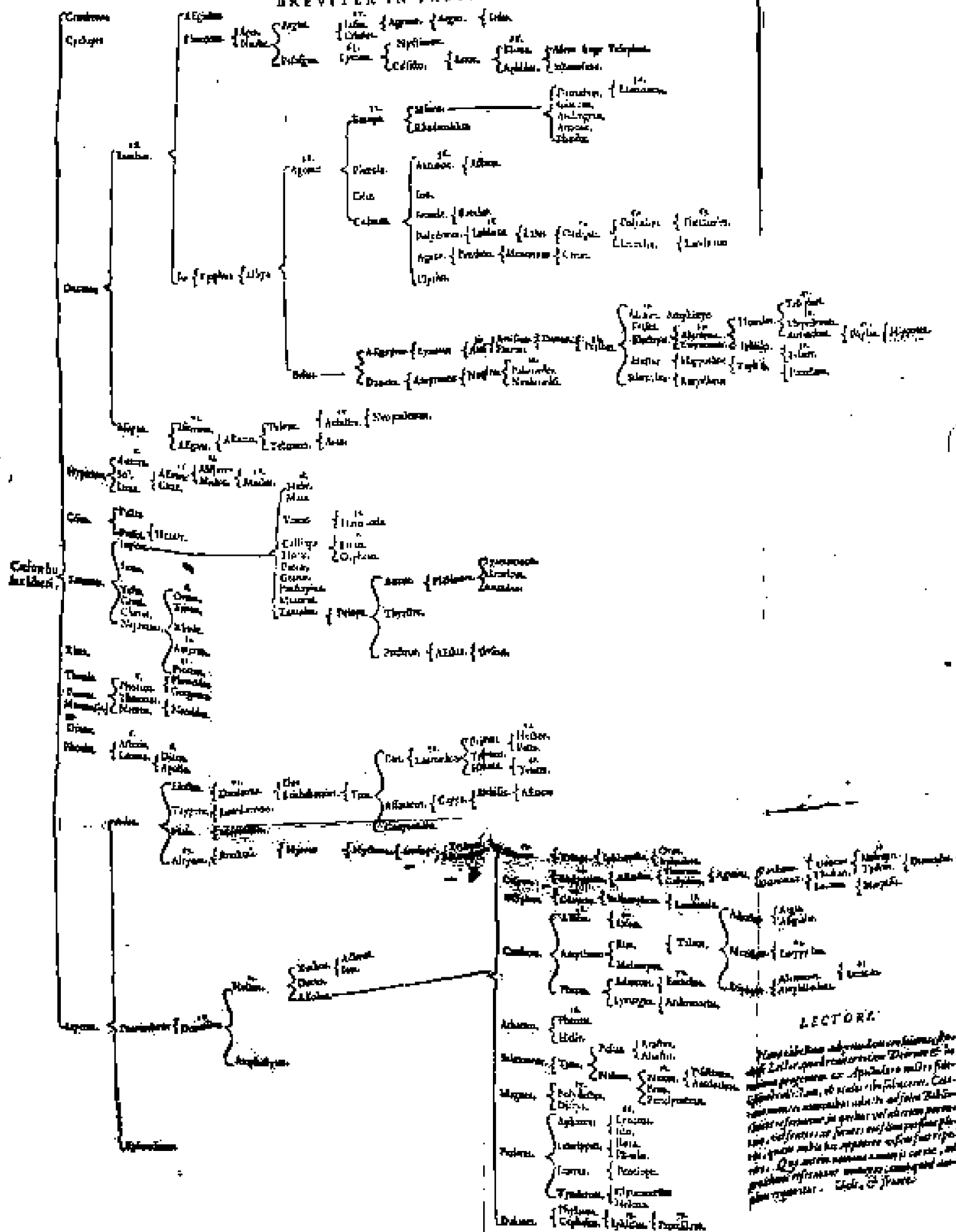
in signū animi virtute, quā gratitudinē
vocant recentiores, nihil esse iucundius
nihil salutaris, ac magis frugiferum ni-
hil, optimi cuiusque sententia sancitū es-
se cōperio. Hinc Minucij in Fabiū Ma-
ximū, & Culeonis in Africanū priorem
celeberrimas grati animi significationes
vsque adeo commendari nemo ignorat.
Proinde ego memoria repetens, cum mi-
hi Apollodori tui Atheniensis Gramma-
tici græcum exemplar latinitate donan-
dum quā libentissimē concessisti, qua-
lem, quātamque de Aegij studijs opinio-
nem animo tuo iamdudum percepisses,
apertissimē indicasti, nec non tuo quasi
iudicio, me omnibus tanto labori velut
suffecturum declarasti, omnium quidem
ingratissimus esse censerer, si cui potius
alteri, quā tibi hunc à me tuo iudicio
susceptum laborem, ac demum ad finem
Dei Opt. Max. benignitate perductum,
nūcupādū existimē. Nō defuere ingenue
fateor, & grauissimi quidē viri, vtriusque no-
strū cū amātissimi, tū etiā studiosissimi,
qui suaderent vt absolutam hanc, & à te
mihi

mihi iniunctā olim prouinciam, amplissi-
 morū patrū cuipiā, aut Reulorū nonnul-
 li dedicarē, vt inde mihi, aut gratiā planē
 immortalē conciliarē, aut pecuniolā cer-
 te aliquā æruscarem. Ego verò, qui ambi-
 tionem semper effugi, ac vt ineptissimus
 æruscator à pecuniæ studio semper ab-
 horrui, ijsce Lænatis, ac Pópei ingratissimā
 etis explosis, Minucij, & Culeonis gratū,
 piūque opus imitatus, ijsce inquam a-
 micis, *τῆς ἀχαριστίας* vitium, quod à me
 alienissimū esse nemo ignorat, vitādum
 censeo; neque hac cōtumelia, iniuriaque
 Appollodorū nostrū affecturus sum. Is
 enī ad eū, à quo iā pridē ad me venit, redi-
 re maiorē in modū desiderat; cur igitur,
 inquā tāto eius desiderio satis ego mini-
 me faciā? Veniat igitur ad te, ac iā tandē
 sub tuo noīe, qui per tot sæcula, delituit,
 Apollodorus emergat in lucē. At, si per
 Aegiū, serius, quā volebas, ad te redit, ni-
 hil est, q̃ illi succenseas. atq; eo secū noīe
 expostules, q̃doquidē in eo vertēdo, ex-
 poliēdo, exornādoq; atq; illustrando, lō-
 giore tēporis cursu opus fuit. Incredibile

est mi Metelli, quantum ille mihi negotij facefferit: erat enim, vt te minimè latet, sic mutilus, sic mactus, sic lacer, sic inuersus erat, vt in eo restituendo longa, ac diuturna cum ~~Latinorum~~, tum Græcorum auctorum volumina, nocturna, ac diurna manu versare necesse fuerit. Quā rem ex nostris annotationibus cū Apollodoro editis abs te facillimè cognitum iri spero. Illud interim audacter (absit arrogancia verbis) de me in Apollodoro interpretando, dici posse arbitror, ita me elaborasse, ac profecisse in communem studioforum vtilitatem; vt, quod antea per eius quasi pelagus ne Delius quidē natator enatasset incolumis: nunc sanè, quiuis vel mediocriter natandi peritus, citra vllum suffocandi, mergēdiq̃ue discrimen, tranabit in tutum. Vale. Meq̃ue illi tuo Antonio Augustinio duodecimuiro litibus iudicandis & doctrina, & animi Sanctitate eminentissimo commenda.

DEORVM ET HOMINVM ILLVSTRIVM
- PROGENIES EX APOLLODORI BIBLIOTHECA
BREVITER IN TABVLAM CONGESTA.

5 A P O L L O D O R I A T H E -

N I E N S I S G R A M M A T I C I

B I B L I O T H E C E S S I V E D E

D E O R. O R I G I N E,

Liber primus.

Benedicto AEgio Spoletino Interprete.

COELVS primus orbis uniuersi imperio praefuit, quique ducta uxore Tellure, priores ex ea filios sustulit, quos Centimanos appellarunt, Briareum, Gyan, ac Cœum: Qui, quòd singuli centum manus, & capita quinquaginta haberent, corporis cum magnitudine, tū robore ceteris mortalibus antecelluerūt.

Post hosce autē ē Cælo Tellus, Cyclopas, Harpen, Steropem, & Brontem, singulos singulis & his quidem in media fronte locatis oculis peperit. Sed hos Cœlus uinctos deiecit in tartarum, is locus est ad inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à cælo terram abesse ferunt.

Cœlus itē ex eadē coniuge procreauit Oceanum, Cœū, Hyperionē, Criū, Lapetūq, cognomēto Titanas, & nouissimū omniū Saturnū suscepit. Præterea filias Tethyn, Rheam, Themīn, Mnemosinē, Phœbem, Dionēque, ac Thiam, quas Titanidas nominarunt. Mox vero Terra indignissimē ferēs,

A S filiorum

A P C L L O D O R I

filiorum in tartara deiectionem internecionem, Titanas, ut patrem dolo aggredereur, inducit. Saturnoq, adamantinam falcem suggerit. Tam y omnes praeter unum Oceanum in patrem impetum faciunt, & Saturnus praefecta Caeli genitalia deiecit in pelagus, deq, virilium sanguinis profluentibus guttis, Erinnyes, Alecto, Tisiphone, ac Megara enata sunt. Caelo demum è Regno expulso, & renocatis ab ima Tartari profunditate germanis fratribus, Saturnum imperio suffecerunt. At hic rursus Titanas fratres compeditos demisu in tartarum, Rheam inde sororem sibi in matrimonium copulavit. Post ubi Caelus, ac Terra illum filij sui viribus imperio deturbatum iri predixerunt, singulos, ut quisque in lucem prodibat, atque nascebatur, ita devorabat. Et Vestam prius, Cererem deinde, & Iunonem: post has Plutonem & Neptunum deglutivit. Quamobrem irata coniux Rheia in Cretam, quo tempore Iouem in utero ferebat proficiscitur, ubi in antro Diaeo illum parit, & Curetibus, Adrasteaque, ac Ida nymphis Melissarum filijs alendum dedit: Ha vero Amalthea lacte puerum educunt. At Curetes in antro armati infan-tem asseruantes hastilibus scuta, ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret, concutiebant. Rheia vero involutum fascijs lapidem pronato patri filio devorandum dedit.

Mox, ubi Iupiter iusta, atque integra fuit aetatis, Metin Oceani filiam sociam cupit, quae Saturno Pharmacum bibendum propinat: cuius ille vi coactus

coactis lapidē prius, deinde quos antea filios, deuorarat, euomit: quorum adiumento Iupiter aduersus patrem Saturnum, ac Titanas bellum gessit. Verum decimo post huiusce inter eos belli anno, Tellus victoriā foui, si in Tartarum deiectos sibi in societatem adscinerit, vaticinata est. Tumis, Campe custode interfecta, illos è vinculis liberauit. Iā tum etiam Cyclopes Iouem tonitru, fulgetrāque, & fulmine, Plutonem autem Galea, & Neptunum tridente condonarunt. Hic illi telis armati Titanas subigunt, & coniectos in vincula, atque in Tartarum detrusos, centimanis custodiendos dederunt. Quo facto iidem rerum imperiū sorte inter se partiuntur: ac Ioui quidem cali regnum, Neptuno maris, & Plutoni inferorum loca obtigerunt.

Ceterum Titanibus procreantur, Oceano quidem, & Tethye, Oceanidum terna millia. Asia, Styx, Eleetra, Doris, Eurynome, Amphitrite, Metis. ~~Ceterum~~ ex Phoebe, Asteria, & Latona: ex Hyperione, ac Thea, Aurora, Sol, Luna, Crio ~~adde~~ ~~et~~ Eurybtea Pluri filiae nati sunt Astraeus, Pallas, Perseus.

Iapeto autem ex Asia Oceani filia nascitur Atlas, qui suis humeris caelum sustinet, Prometheus item, & Epimetheus, ac Menœtius, quē in Titanico bello fulminatum Iupiter in Tartarum detruxit.

Sed è Saturno, ac Philyra genti sunt Chirō geminus cētaurus: ex Aurora vero, & Astraeo nati sunt Vēti, & Astra. Perseus ex Asteria Hecate genuit.

Pallanti

D. A. E.

Pallanti, & Stygi ex Oceano perierunt Nice,
Cratus, Zeliu, Bia.

Iupiter Erygis aquam de scopulo per inferorum
loca fluentem, iurisiurandi religione decorauit: quod
ipsi contra Titanas, una cum filiis opem tulerit.

Ponti vero & Terra hi sunt filii, Phorcus,
Thaumas, Nereus, Euryboea, Ceto.

Ex Thaumante autem, & Electra Oceani filii
nati sunt, Iris, Harpyia, Aello, & Ocypete.

Ex Phorco & Cetone gignuntur Phorcyades, Gor-
gones, de quibus dicendum erit: ubi de Perse re-
bus conscribemus.

Nerei, & Doridis, quos Oceanus genuit, Ne-
reides filiae fuerunt: quae hisce nominibus appellan-
tur, Cymothoe, Spiò, Glaucothoe, Nausithoe, Ha-
lia, Erato, Sao, Amphitrite, Eunice, Thetis, Euli-
mene, Agaue, Eudora, Dorò, Pherusa, Galatea,
Aetæa, Protomedusa, Hippothoe, Lysianassa, Cy-
mò, Pione, Halimede, Plesæure, Eucrate, Proto.
Ploto, Calypsò, Panope, Crantò, Neomeris, Hippo-
noe, Deianira, Polynoe, Autonoe, Melic, Dione,
Isæa, Derò, Euagore, Psamathe, Eumolpe, Ione,
namene, Cetò, Limmorea.

Iupiter autem Iunonem sibi conubio iunxit, ex
eaq, Heben, Ilithyian, & Argen procreauit. ad
hæc multis cum mortalibus, tum immortalibus mu-
lieribus admiscetur. Ex Themide igitur Cæli filia,
Horas creat, Irenen, Eunomiam, Dicen. Parcas
Clothò, Lachessin, Atropon. Ex Dione Venerem: ex

Eury-

Eurynome, Oceani filia, Grætiæ, Aglaia, Euphrosyne, & Thalia: De Styge Proserpinæ: è Mnemosyne, Musæ, quarum Princeps omnium est Calliope, deinde Clío, Melpomene, Euterpe, Erato, Terpsichore, Urania, Thalia, & Polymnia.

Atqui Calliope, & Ocagri Linus, dictus Apollinis, filius fuit, quem Hercules interemit, & Orpheus, qui citharædicâ exercuit: cuius cantu lapides, arboresq, promouebat. Hic, post Euridicē coniugem serpentis morsu è medio sublatam, ad Plutonis reuocaturus ipsam descendit, ab eoq, persuasus, ei reducendæ uxoris potestatem facit, ea lege, ac pacto ut inter redeundum Orpheus coniugis conspiciendæ gratia antea nunquam respiceret, quam, cum iā domum peruenisset suam. Ille autem haudquāquā fidens, conuersus Eurydicen uxorem insequentem spectauit, Quæ tum ad Plutonis remeauit. Post hæc Orpheus, Dionisi mysterijs, inuentis, discerpis à Menadibus ad pieriam sepultus fuisse proditur.

Clío Pierum Magnetis filium, Veneris ira, quòd ei Adonidis amorem exprobrasset, deperit, cuius compressu Hyacinthum filium concepit.

Huius amore Thamyris Philammonis, & Argiopes nympha filius inflammatus fuit. Hic masculam Venerem primus incepisse dicitur: Sed Hyacinthum amasium disco percussum Apollo inuitus occidit.

Thamyris cum forma corporis præstans, tum
fidibus

A P O L L O D O R I

fidibus clarus, de canis Musas provocavit, omniumque concubitus victor, victus ante illarum arbitratu se multatum iri paciscitur. Musae itaque superatam Thamyrim oculorum luce, & citharædica privant.

Ceterum Rhæsus fuit Entepes, ac Strymonis annis filius, quem in bello Troiano Diomedes obruncavit. Nec desunt, qui hunc Calliope natum esse scribunt.

Corybantes ex Apolline, & Thalia geniti sunt. At Melpomene, & Acheloo, Syrenes, de quibus ubi de Ulyssæ agitur, dicemus.

Iuno citra cuiusquam concubitus peperit Vulcanum. Sed Homeri testimonio, & hunc Iove natum esse confirmatur: Quem Iupiter matri in vincula coniecta opem ferentem de calo precipitè dedit. Nam coniugem, quod Herculi ad Ilium devastandum naufragi tempestate intulisset, ex Olympo suspenderat, Vulcanum verò in Leno insula deiectum, & eo casu claudum factum Thebis servavit incolumem.

Iupiter ad hæc Theidi varias alternanti formas, quo illius vitaret amplexus, immiscuit: Quam cum gravidam esse persensisset absorbere occupat, quoniam post natam ex ea puellam, filium se parituram dicebat, qui celi dominatione positurus esset. Id futurum veritus eam absorbit. Vbi vero parienti tempus advenit, Prometheus siue, ut alij tradunt, Vulcanus eius caput secum percussit. deque illius vertice secus Tritonem amnem armata Pallas exiit.

Cete-

Ceterum de Cœi filiâbus Asteria fugiens Iouis complexum in colurnicem mutata seipsam demisit in pontum, & ab ea, quæ Asteria urbs prius appellata fuit, postea Delos nomē accepit: Siquidem Latonā ab Ioue cōpressam per uniuersum terrarū orbem Iuno insectata est, donec Delum peruenit, atque ibi Dianā prius peperit, qua obstetrice adiuta mater Apollinem deinceps edidit. Enimvero Diana venationis studio delectata, virgo permansit, Apollo autem diuinandi facultatem edoctus à Pane Iouis & Contumelia filio Delphos, (quo tēpore Themis illic oraculū dabat) se contulit. At cum templi cūstos Pytho serpens ab hiatus aditu prohiberet Apollinem, hoc perempto Deus tēplum occupat, nūque longo post tēpore Titium quoque Iouis ex Elara Orchomeni filia natum interemit, quā Iupiter ubi impleuit, Iunonis metu sub terram occulit, conceptumq; filium Titium inusitata magnitudinis in lucem edidit: Hic igitur in Pythonem contendens, Latonam conspiciatus, eiūsq; desiderio detentus abripit. Hæc filiorum opem implorat, ij Titium sagittis conficiūt, qui vel mortuus cruciatur. Vultures enim apud inferos eius cor depascere nunquam desistunt.

Apollo etiam Marsyam Olympi filium occidit. Hic enim, cū tibias inuenisset, quas Minerva, quod informē vultū efficeret, abiiecit: Apollinē de musica prouocare nō dubitauit, Hoc de cōpactō in certamē descendūt, ut victor arbitratu suo denictū afficiat

Inis

Inito igitur certamine conuersa cithara certabat Apollo, idemque ut Marfyas faceret, imperauit, quod cum ille tibijs nequirit, Apollo præstacior est inuentus. Quare suspensum Marfyan e proxima ac patula pini ramo detracta pelle ita confecit.

Sed & Diana Orionem in Delo necauit, hunc Terra natum vastissima corporis magnitudine fuisse memorant: cum Neptuni ex Euryale filium Pherecydes esse refert. Huic à Neptuno pater in summo mari pedibus incedendi facultas data fuit. Hic Sidē uxorem habuit, quam Iuno secum de forma certare ausam ad inferos detruxit: Quia cum remeasset in Chium, Meropen Oenopionis filiam in conubium postulauit: Hunc Oenopion per ebrietatem somno sepultum excecavit, & secus littora eiecit. Hic autem officinam arariam ingressus, puerum abripuit, ac suis humeris imposuit, seq, versus orientem Solem ut dūctaret, imperauit, quò cum venisset, Solis radijs excalesfactus pristinam oculorum lucem recuperauit, inde confestim aduersus Oenopionem contendit. Sed & Neptuno quidem Volcani artificio subterraneum domicilium fecit. Adhuc Aurora eius amore capta Orionem rapit ac secum in Delum transtulit: Nam Venus, quòd cum Marte concubnerat, perpetuo illam ardore cruciabat. Nec desunt, qui scribant Orionem, quòd Dianam, ut secum disco luderet, inuitasset, occisum fuisse. Sed alijs proditur, inferentem vinum Opi uni è virginibus, qua ab Hyperboreis venerunt, à Diana sa-

na sagittis confixam fuisse. Neptunus autem Amphitritem Oceanus filiam sibi coniugio copulavit: ex qua Triton, ac Rhodé, qua Soli nupsit, orti sunt.

Pluto Proserpine amore succensus incredibili, eam Iouis adiungens furtim rapuit. At Ceres accessis facibus, noctesque dies unicum terrarum orbem vestigando lustravit: qua, ubi renuntiatur, à Plutone filiam fuisse praeceptam, dys irata celum reliquit, mortalique assimilata mulieri Eleusinem contendit, ac primò quidem Agelastum de suo matre appellatum, non procul à Callichoro puteo lapidem insedit: Inde ad Celeum iam tum Eleusiniorum Regem, profecta, ad illius mulieres introducta est: à quibus, cum, ut assideret, rogaretur, annis quaedam, cui Iambe nomen fuit, Deam scommatibus laceravit: eaque ratione, risum illi excussit: qua de re in Thesinophoribus mulieribus scommatum licetiam enatam fuisse memoratur. Celeo tum ex Metanira coniuge filius erat. hunc in sinu suo assumptum Ceres alebat, quem cum immortalem facere vellet, per noctes in igne deponebat infantem, ac eum in modum, quidquid in illo mortalitatis inerat, adimebat.

Puer autem, cui Deiphonti nomen erat, in dies supra quam credi posset, adolefcebat: mater, quidnam Dea faceret, observat, cumque igne coopertum deprehendisset filiolum, exclamavit. Quocirca puer ab igne fuit absumptus, sequè ipsam Dea agnoscendam dedit: ac Triptolemo Metanira nato-

A P O L L O D O R I

rum maximo currum ab alatis trahendum draconibus comparas, triticumq; concessit, quod per aërem vêtus universo terrarum orbi ferendum condonaret.

Atqui Panyasis, Triptolemũ, Eleusyniũ inquit, filiũ: ad eũ enim Cererem peruenisse refert. Pherecydes autem ipsum Oceano, & Terra natum esse ait. Inter hæc Iupiter Plutoni, ut Proserpinam remitteret, imperavit. Quare Pluto, ne penes matrem ea diu remaneret, punici mali granum dedit illi comedendum. Hæc autem, cùm quid manderet, minime prævideret, id ipsum confecit.

Ceres Ascalapho Acherontis, & Gorgyra filio, quòd falsum in eam testimonium dixisset, graue super imposuit saxum apud inferos.

Sic demũ Proserpina tertiã singulorũ annorũ partẽ cũ Plutone manere cõpellebatur. Quod superest illi cum superis degendũ erat. Hæc itaque sunt, quæ de Cerere traduntur.

Opis adhæc Titanibus irata gigantes è Calo non modo corporis magnitudine præcellentes, sed viribus etiam inuictissimos procreavit: qui terribili planè vultu, promisso è capite capilla, & prolixa è mento barba præditi esse videbantur, & angustos pedes habuisse produntur. Sunt, qui in Phlegreis cãpis, alij vero ad Pellenen eos habitasse ferũt. In celũ saxa, atque accẽsas arbores iaculabantur, in quibus Porphyriõẽ, & Halcyoneũ omnĩũ facile principes fuisse legimus. Qui, ea, in qua natus esset, terra di-

ra dimicans, erat immortalis. Hic etiam solis boves ex Erythia abegisse dicitur. Ceterū inter Deos rumor erat, gigantū posse occidi neminem: Verū si mortaliū quispiā in societate arcessatur, eos interituros esse. Quod cum Terra presensisset, ne mortalis cuiuspiā viribus gigantes occideret, remediū quærabat. Tū Iupiter Aurora, Luna, ac Soli, ne proderet imperavit. Ipse itaque remediū ne Terra comperiret antevertens praeidit. Siquidem ad se cōsilio Palladis Hercule sociū accersivit. Qui primus omnium Halcyoneum sagitta confossum interemit: Hic autem longè plus, quàm antea, virium resamebat à Terra, donec Minerva submonete ipsum extra Pellenam urbem abstraxit: & sic cum obijisse traditur.

Porphyrion autem in Herculem, & Iunonem pugnans impetum facit. Cui tū Iupiter Iunonis desiderium iniicit: quæ cum sibi pepłū discindi, ac vim parari videt, opem quærat. Tū gigas ab Ioue fulminatus, et ab Hercule sagittis transfixus occubuit. Inter ceteros Apollo laurū Ephialta oculū, dextrum Hercules sagittarū ictu effoderunt. Eurytum vero querno telo peremit. Chytū ab Hecate, seu potius à Volcano cādenti ferro occisum fuisse scribitur. Minerva Encelado fugienti Siciliam insulam obiecit. Pallanti autem pelle detracta in pugna suum sibi corpus contexit. Polybotes item per maris fluctus Neptuno insectante in Co tandem peruenit. In hūc Deus insula partem reuulsam pro telo coniecit: quæ

A P O L L O D O R I

*Nisyros insula facta est. Mercurius Orci galea re-
ctus pugna confecit Hippolytum. Gratiam Dia-
na, Agrium deinde Parca, & Thoönem aneu cla-
uis pugnantes contuderunt.*

*Reliquos autem fulmine ictos Iupiter interfecit.
Sed & Hercules ita pereuntes sagittis confodit.
Post igitur debellatos à superis Gigantas Terra
longe atrocius indignata Tartaro ammiscetur, ac
Typhonem duplici natura, humana simul, atque
ferina constantem in Sicilia parit. Hic & corporis
vastitate, & robore ceteris omnibus, quos Terra
genuerat, antecellebat. Huic etiam crurum tenuis
immensa humane formae magnitudo erat, ut om-
nium montium cacuminibus altior esse videretur:
cuius etiam caput saepenumero astra pertingebat.
Sed & eiusdem manuum altera ad Hesperum usque,
& altera ad orientem pertinebat. Ex his centum
draconum capita eminebant: in cruribus maximas
viperae spiras ille continebat: quarum volu-
mina ad uerticem ipsum usque protendebantur, eaeque
viperae ingentem sibilum excitabant. Typhonis cor-
pus erat totum pennis circumdatum.*

*Squalentes autem è capite crines, & mento bar-
ba impexa, prolixaque ventilabant. Igne oculi emi-
cabant. Talis itaque, tantusque Typhon candentes
in caelum lapides iaculatus cum sibilo simul, atque
boatu ferebatur. Magna etiam ex ipsius ore ignis
procella deferuebat. Hunc ubi Di in caelum pro-
spiciunt irrupentem, acti in fugam in Aegyptum
pro-*

properabant, & ubi illum insequentem vident, in varias animantium formas sese quisque transmutabat.

Iupiter autem procul à se Thyphonem conspicatus fulmine percussit, ubi verò cominus fuit, adamantina illum falce deterruit, ac fugientem ad Casium usque extrema Syria montem persecutus est, ibiq; cum saucium esse cognovisset, manus cōseruit. Typho autem spirarum volumine circumplexum Iovem detinuit, eique Harpe adempta pedum, manuumque nervos dissecuit, impositumque humeris in Ciliciam usque transuexit: quo cum pervenisset intra Corycium antrum deposuit, similique modo, & nervos precisos in urfi pelle occultatos ibidem collocavit, ac Delphynen serpentem, (semisera hæc erat puella) velut custodem apposuit. Interim verò Mercurius, & Ægipan nervos suffurati clanculum Iovi rursus compegerunt. Mox Iupiter receptis pristinis viribus alatos equos currui repente iungit, eumque actuum conscendit, ac Thyphonem ad Nysam usque montem fulminibus impetendo est persecutus, ubi Parca, quem Deus insecutus est, frustrata sunt. Nam, cum sibi in animum induxisset, se valentiorem fore, matura, ac mitia poma gustavit. Proinde cum Iovem rursus insequentem videret, contendit in Thraciam, pugnaque ad Hæmum commissa solidos montes iaculatus est. Hi vero contrà nova fulminum vi deturbantur multumque in ipso monte sanguinis exundavit: à quo

A P O L L O D O R I

Hæmi nomen factum fuisse ferunt. Quia cum per Siculum mare fugere incēpissent, Iupiter Aeinā Sicilia montem super iniecit: Hic mira vastitatis est, à quo in hanc usque tempestatem ob frequentem fulminum iactum, ignium in eo fieri spiramenta videntur. De his autem hæc hætenus à nobis dicta sunt.

Interea vero Prometheus formatis ex aqua, & terra hominibus clam Ioue ignem in ferula furatus immisit: Quod ubi sensit Iupiter, Volcano ad montem Caucasum religandum, affigendumq, dedit. Scythiae Mons est Caucasus, ubi Prometheus clavis confixus multorum annorum curriculo religatus permansit. Ad quem Aquila quotidie deuolans huius hepatis fibras per noctem succrescentes depascebatur. Igitur ob ignis furtum hanc poenam Prometheus dedisse memorant: donec Hercules eum vinculis liberauit. Quemadmodum in rebus ab Hercule gestis demonstrabimus.

Ceterum Deucalion Promethei filius fuit. Hic imperio tenens eam partem, quæ ad Phibiam iacet, Pyrrham Epimethei, & Pandora filiam uxorem ducit, quam mulierem omnium primam Dijs fixerunt. Post, ubi prolem aneam tollendam Iupiter censuit, Deucalion Promethei consilio fabrefacta è lignis arca, in eamque ad vitam trasigendam rebus necessarijs impositis, cum Pyrrha ingressus est. Mox Iupiter large effusus de calo imbribus, maximā Græciæ partē cooperuit, ut quidquid

quid in ea mortalium foret, interierit, præter admodum paucos, qui in altissimos circa montes confugerant: Tum vero Thessalicos mōtes aquarum diluvii immunes fuisse ferunt. Nec non, quæ sunt Isthmum extra & Pelopōnesum loca undarum vi omnia contecta fuerunt: quo tēpore Deucaliō novem dies, totidemq; noctes pelago circumlatus Parnassum demum appellit: ibiq; post imbrium pausam egressus Ioui Phyxio, qui ad eum confugiētibus opem ferre cōsuevit, sacris operatur. Iupiter interea demisso ad Deucalionem Mercurio, ut rogaret, quid ab eo vellet, iniunxit. Quo factō Deucalion humani generis reparationem deprecatur, inde Iouis monitu sumptos de Terra lapides trans caput iactavit: tum quos misit Deucalion, virorum faciem traxerunt, qui vero, Pyrrha iactu transmissi sunt, in feminas abiere. Hinc itaque λαοί, quod est populi, translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei λαοί enim Latinis lapidē significat. Porro ex Deucalione, ac Pyrrha nati sunt, Hellen ante alios, quē ab Ioue ortum esse nonnulli tradunt. Inde Amphityon, qui cum Cranao Attica imperavit. Huic insuper Protogenea filia fuit: ex qua, & Ione Aethlius procreatur. Ex Hellene vero, & Orscide nympha Dorus, Xuthus, & Aeolus. Is quidē de se Hellenas qui postea graeci vocati sunt, nominavit, filijs, & hic loca partus eēt. Xuthus adeptus Peloponnesum ex Creusa Erechthei filia, Achaum genuit, & Ionem, à quibus Ichivi, & Iones nuncupantur.

A P O L L O D O R I

*Dorus autem, qua trans Peloponesum est, terram
nactus, incolas suo de nomine Dorienses appellavit.
Æolus verò locis Thessaliæ proximis imperans,
populis Æolensib. nomen imposuit. Qui ducta E-
narete Deimachi filia, septem ex ea filios procrea-
vit, Chriteum, Sisyphum, Asthamantem, Salmonem
Deionem, Magnetem & Perierem. Sed & filias
quinque Canachen, Halcyonem, Pisidicen, Calycē,
ac Perimedē. Ex Acheloo vero, & Perimede Hip-
podamas, & Orestes. Ex Pisidice, & Myrmidone
Antiphus, & Acton nati sunt.*

*Ceterum Halcyonem, Ceyx Luciferi filius sibi
in matrimonium duxit. Hi ob superbiam extincti
fuerunt. Ille enim Iunonem sibi coniugem esse præ-
dicabat: hæc verò Iovem virum esse sibi iactitabat.
Vtrūque Iupiter in aueis, illam in halcyonem, hūc
in mergum transformavit.*

*Atqui Canache, & Neptunus Opleum, Ne-
reum, Opopem, Aloemque, & Triopem genuerunt.*

*Sed Aloeus Iphimediam Triopis filiam, quæ
Neptunum exarsit, uxorem habuit: ea continen-
ter ad mare se conferens, & haustos manibus flu-
ctus intra sinum ferebat: quaque à Neptuno com-
pressa geminos peperit, Orum, & Ephialtem, quos
Aloidos appellarunt. Hi quotquot annis latitudi-
ne cubitum, longitudine verò ulnam increcebant:
qui ubi nonum explevere annum, latitudinem cu-
bitum novem, & ulnarum totidem magnitudinem
adepti Iovi bellum inferre non erubuerunt. Proin-
de*

de Olympo Ossam imposuerunt, Pelióque super Ossam imposito, eum in modum calum conscensum ire minitari. Ingestis ad hac montibus de mari cōtinentem, deq, terra rursus maria se reddituros distitabāt. Quinetiam Ephialtes Iunonem, Otus autem Dianam sibi coniugem deposcebant. Martem insuper in vincula coniecere: quem deum Mercurius furto eripuit. Diana interim Aloidas per dolum de curru peremit: nam in ceruam mutata per eorum medium exiliuit. Tum hi velut inferā collinaturi alter alterum, telis coniectis occiderūt.

Ad hac Endimion Calyces, & Aethly filius qui eductis Æolensibus è Thessalia Elidē transmigravit. Nec desunt, qui eum Ioue natum esse memorarunt, hunc ob eximiam corporis pulchritudinem Luna flagrantissimè deperivit: Qui data ab Ioue, quacunque vellet, deligendi potestate, cū somno perpetuo immortalem sibi iuventutem concedi postulavit.

Ceterum Æolus Endymionis, & Seidis Nympha, aut Neidis, siue, ut quidam aiunt, Iphianasse filius fuit. Qui cum peremisset Apim Phoronei filium, atque in Curetidem terram aufugisset, occisis hospitibus Phthia, & Apollinis filijs, Doro, & Laodoco, ac Polipæte, suo de nomine terram Ætoliam appellari censuit. Sed ex Ætolo, & Pronoë Phorbi filia, Pleuron, & Calydon nati sunt, à quibus, quæ sunt illis cognomina in Ætolia urbes, nomen acceperunt.

A P O L L O D O R I

Tleuro ducta uxore Xäthippe, Dori filia, Agenorim procreat, & filias Steropen, Stratonicenq̃, & Leophontem.

Calydon autem ex Æolia Amyrthaonis filia, Epicaften, & Protogentem, suscepit, ex qua, & Marte nascitur Oxylus. Agenor Pleuronis filius Epicaften Calydone natam coniugē duxit, de qua Parthaonem, & Demonicen genuit, qua de Marte marito, Euenum, Molum, Pylum, Thestiumq̃, conceptos peperit.

Euenus senē Marpessam, quam cum Apollo sibi collocari in matrimonium queritaret: Idas Aphareiproles, sumpto à Neptuno curru pennato rapuit, inde ē currū insequens Euenus ad diuinam Lycormam venit, neque assequēdi voti compos factus equos iugulauit. seq̃, ipsum deinceps in flumiū precipitem dedit: eiq̃, Euenus nomen inditum fuit.

At Ida Messenem proficiscenti obuiam factus Apollo virginem aufert, qui cum inter se de puella matrimonio concertarent, Iupiter eorum lite dirēpta, virginē, utri collocari vellet, optionem dedit. Hec verita, ne se anum factam Apollo desereret, Idam sibi virum esse maluit.

Thestius vero ex Eurythemide Cleobœa filia feminei sexus quidē, Altheam, & Hypermnestrā sustulit: mares autem Iphiclum, Eubippū, Plexippum, Eucrypylumq̃, creauit.

Parthaonis vero, & Eurytes Hippodamantis filij fuere, Ocneus, Agrius, Alcathous, Melas, & Leuco-

Leucopem, filia Sierope, de qua & Acheloo Sirenas ortas esse dicunt.

Sed Oeneus Calydone imperans vitis plantam à Dionysio primus accepit, ac ducta uxore Althea Thesty filia Toxeum gignit, quem ipse, quòd fossam transilerit, interfecit, & post hunc Thyreum & Clymenum, filiam quoque Gorgen, qua nupsit Andromoni, ac Deianiram, quam nonnulli Altheam ipsam ex Dionysio genuisse ferunt. Hac autem aurigandi peritiam rem bellicam exercebat, de cuius matrimonio Hercules cum Acheloo dimicavit.

*Sed Althea ex Oeneo Meleagrum conceptum peperit: quem Marte satum quidam fuisse tradunt. Ad quem septem dies natum, ipsas iam advenisse Parcas, ac dixisse aiunt, Tum Meleagrum extinctum iri, cum stipes in foco accensus perustus fuerit, quod ubi mater audivit, stipitem ex igne sublatum, intra arcam asservandi causa condidit. Porro Meleager cum natura esset invulnerabilis ac generosus hunc in modum occubuisse dicitur. Cum annua in agro fruges redissent, rerum primitias Oeneus diis omnibus, una tantum Diana per obliuionem pratermissa, dono dedit. Quocirca irata Dea aprum immisit; & magnitudine, & robore insignem, qui terram coli, ac in ea sata fieri minimè sinebat, pecoràque omnia, & obuium quémque tollebat è medio. In hunc itaque aprum, valentissimum quémque connoceat, eique, qui
• ferans*

A P O L L O D O R I

feram tam immanem occidisset, pellem pulcherrimi facinoris premium se daturum pollicetur. Qui verò ad aprī venationem conuenerint, hi fuere: Meleager Oenei, Dryas Martis, hi Calydonij sunt. Idas, & Lynceus Apharei, Messenij. Castor, ac Pollux fratres, Iouis, & Leda filij, Lacedaemonij. Theseus Aegēi Atheniensis. Admetus Pheretis domo Pheris. Ancaus, Cepheusque, Lycargi ex Arcadia. Iason Aesonis ab Iolco. Iphicles Amphitryonis Thebanus. Pirithous Ixionis, Larissaeus. Peleus Aiaci à Phthia. Telamen Aiaci Salaminij. Eurytion Actoris, Phthius. Atalanta Schœneia ab Arcadia. Amphiaraus Oiclei Argiuis. Quibus cum & Thestij filij conuenerunt: hos; ubi coiuissent, Oeneus nouem dies hospitio suscepit: Decimo autem post die Cepheum, Ancaemque, ac nōnullos alios venatum ire cum femina indignum facinus esse reputanteis, Meleager Cleopatra Ida, & Marpessē filiae meritis, quod ex Atalanta quoque liberos procreare desiderabat, iam cum ipsa simul in venationem exire compulit. Deinde vero, cum clarissimi illi venatores aprum ipsum circumstitissent, Pyleus, atque Ancaus à bellua crudeliter vulnerati interierunt, Sed Pyleus Eurytionem nolens iaculo confodit: & Atalanta omnium prima feram in tergo sagitta percussit ab illa vero Amphiaraus aprū in oculo vulnerauit: inde Meleager transosso latere belluam interfecit. Mox detractam pellem Atalante muneri dedit. Tum
Thestij

Thestij filij, quod viris presentibus femina premia concedantur, improbantes, pellem Atalanta donatam abripiunt: quam sibi iure sanguinis obuenire & Meleager eam capere nolit, affirmabant.

Quamobrem irarum plenus Meleager Thestij filios obruncavit, ac pellem Atalanta restituit. Interea vero Althæa marore confecta de fratrum cade, stipitem rursus accendit, quo facto Meleager extemplo contabuit. Sunt autem, qui Meleagrum non ita extinctum fuisse dicant. Sed cum Thestij filij de fera ita contenderent, quod primus omnium Iphicles aprum sauciasset, Curcibus, & Calydonijs bellum conflatum esse. Inde in medium progressus Meleager nonnullos, etiam è Thestij filiis occidit. Tum Althæam filium execratam fuisse aiunt, eum vero ob conceptam iram domi mansitasse. Dehinc hostibus ad mœnia proximè accedentibus, & civibus ipsum suppliciter, ut patrie laboranti opem ferret, orantibus, egre ab uxore persuasum tandem domo exiisse memorant: atque ubi reliquos Thestij filios occidit pugnando, in humanis esse desisse. Post autem Meleagri interitum, Althæa, & Cleopatra sese dilaniarunt. Et, quæ mortuū deplorauere mulieres in aueis sunt commutatae.

Oeneus, Althæa ubi è vita discessit, Peribœam Hipponoi filiam duxit uxorem. Hanc autem, qui Thebaidem conscripsit expugnata, inquit, Oleno cepisse Oeneamunus. Sed Hesiodus ex Oleno Achaiae oppido, defloratam ab Hippostrato Amyncei

A P O L L O D O R I

tyncei filio, Hipponoum patrem misisse ad Oeneum qui tum procul à Grecia agebat, ut ipsam longe aliquò amandaret, præcepisse. Sunt quoque qui referant, Hipponoum, cum filiam suam ab Oeneo viatam fuisse, cognovisset, gravidam ipsam ad hunc ablegasse, qua demum Oeneo Tydeum peperit. Pisander autem ipsam ex Gorge ortam esse ait, Oeneumq, Iouis nutu filiam ardentissime deperisse.

Tydeus vero, cum iam vir fortissimus evasisset, interfecto, ut quidam docent, Oenei fratre Alcathoo, in exilium fuit eiectus. Sed is, qui Alcmaonidem tragediam scripsit, restatur Melanippos filios Oeneo insidiantes, nempe Plineum, Euryalū, Hyperlaum, Antiochen, Ekmedē, Sternopē, Xanthippum, ac Sthenelum, ut vero Pherecydes ait, Olenium fratrem ipsum suum: Agrio autem ipsi dicā impingente confugisse ad Argivos, Adrastumque adisse, ductaq, eius filia Deipyle in matrimonium, Diomedem procreasse. Tydeus itaque adversus Thebas cum Adrasto in bellū profectus pro Melanippo vulneratus occubuit. Sed Agrii filij Therseus, Onchestus, Proibous, Celeutor, Lycopus, Melanippus occupatum Oenei regnum patri attribuerunt, quinetiam viventem adhuc Oeneū in vincula cōiectū flagris cadebāt. Deinde vero Diomedes ab Argis regressus cū altero clāculū, Agrii quidē filios præter Onchestum, Therseumq, omneis è medio sustulit, quoniā illi in Peloponnesum ex fuga sese antea recepissent. Atqui regnū, cum iā
senio

senio confectus Oeneus esset, Andramoni Oenei filia marito concessit habendum Oeneumq; in Peloponnesum abduxit.

Sed qui periculum euaserant, Agrj filij in insidijs latitantes, circa Telephi Vestem in Arcadia senem occiderunt.

Verum vita functum Diomedes Argos translatum : hic, ubi, nunc ab eo urbi nomen est inditum Oenoë, sepeliuit : & ducta uxore Egialea Adraſti filia, siue (ut alijs placet) Egialei, contra Thebas, Troiamq; bellum intulisse perhibent.

Ceterum ex Æoli filijs Athamas Boeotia Regulus, ex Nephele marem genuit Phrixum, filiã vero Hellen, & is uxore Nephele mortua, Inonem sibi conubio iungit : de qua Learchum, & Melicertam filios habuit. Sed insidias neſtens à Nephele natis Inò, triticum ut torrerent mulieres, persuasit, quo sumpto clam viris, imperata faciunt. Terra, quod fruges tostas excepisset, annonam minimè tribuebat. Quo circa Delphos Athamas de caritate, ac penuria rerum vitanda misit, qui scitaretur oraculum. Ino vero, missos ad id respondendum induxit, ut, si sterilitate liberari velint, Apollinem precepisse referant, Ioni Phrixum esse ingulandum. Quod ubi accepit Athamas, cum ab agrorum colonis impelleretur, Phrixum ad iram constituit.

Nephe-

Nephele interim ipsum cū filia eripuit, & à Mercurio aurei velleris arietem acceptum dedit, quo cum per aerem veherentur, quidquid terra, ac maris interiacebat, superarunt. Post, cum ad id freti, quod Sigeum inter, & Chersonnesum existit, venissent, Helle in profundum decidit, ibique extincta ab ea Hellespontus appellatur. Phrixus autem in Colchos usque penetravit, huc scilicet, ubi Acetes Solis, ac Perseidis filius imperabat: hanc Circes, & Pasiphaes, quam Minos coniugem habuit, sororem fuisse perhibent. Acetes itaque Phrixum hospitio suscepit, eiq; Chalciopeⁿ filiam nuptui dedit, Hic autem Jovi Phryxio velleris aurei arietem sacrificavit, & eius pellem Aeeta socro dono dedit. Is autem ad quercum in Martis lucō clavis confixit. Phrixus vero ex Chalciope Aeeta filios quattuor extulit, Argum, Melanē, Phrontidem, & Cytorum. Athamas deinde ob Junonis irā, & filijs etiam, quos ex Inone sustulerat, orbatus fuit. Ipse enim furore percitus Learchum sagitta intemit. Ino autem Melicertam secū ipsa in mare deiecit. Is è Bœotia pulsus Deum rogavit, ubi nam gentium esset habitaturus, oraculo monitus est eo in loco, ubi ab agrestibus animantibus hospitio exceptus fuerit, sedem poneret, Qui, cum multam terrarum peragrasset, lupis, qui ovium femorib. pascebantur, sic obviis: quem cum illi vidissent, qua dilaniabant, relictis, in fugam sese dederunt. Post Athamas, loco exedificato à se nomen Athamantiam im-
impo-

imposuit, Deinde Themistonem Hypseï filiam cepit uxorem, ex eaq̃, Lagonem, Erythroem, Schemum, & Pionem genuit.

Sisyphus autem Æoli filius condita Ephyra, cui nunc Corintho est nomen, Meropen Atlantis filiã sibi uxorem coniungit: ex ijs Glaucus oritur, qui Bellerophontem ex Eurymede suscepit, Hic igni nomã Chimæram occidit. Ad hæc Sisyphus apud inferos saxo manib. & capite subuoluendo cruciatur idq̃, ubi in summa reportauit: de integro mox ad ima deuoluitur. Sunt, qui hanc pœnam ob Æginam Asopiillam fuisse dicant. Quod occultum illius raptoem Ionem Asopo filiam vestigandi detexisse fertur.

Deion autem Phocidis Rex Diomedam Xuthi filiam ducit uxorem: quæ illi filiam Asteropeam parit, & mares Ænetum, Actorem, Phylacum, & Cephalum, qui Procrin Erecthei filiam sibi coniungauit. Hunc autem contra Aurora impatenter amans rapuit.

Perieres Messenapotius Gorgophonem Persei filiam in matrimonium accepit: de qua Aphareus Leucippus, Tyndareus, & Icarinus filij orti sunt. Pleriq̃, vero Perierem asserunt non Æoli, sed Cypronte, qui Amycle filius fuit, natum. Proinde, quæ de Perieris nepotibus traduntur, ubi de Atlantis genere agetur, dicemus.

Magnes autem Æoli filius Naiðem nympham ducit uxorem, ex qua filios gignit Polyde-

C

Etem

A P O L L O D O R I

Etym, ac Diſtyn. Hi Seriphum incolere.

Salmoneus autem prius quidem circa Theſſaliã habitauit, ac reuerſus ipſe in Elidem, urbem ibi cõdidiſſet. Qui cum contumelioſus ſuopte foret ingenio ſeq, Ioui adequaret, ſua ipſius impietatis pœnas luit. Nam ſe Iouem eſſe predicabat, & quæ illi dedicari ſolebant, ea ſibi immolari iubebat. Necnon pelles detractas in quadriga cum lebetibus aneis agitans tonitrua ſe concitare diſtitabat, necnon iaculans in cælum ardenteis faces fulgura ſe imitari iactitabat. Hinc ipſum Juppiter fulminat: urbemq, ab eo conditam, extinctis ciuibus omnibus ſolo æquauit.

Ceterum Tyro Salmonei filia ex Alcídice, quæ, cum apud Cretheum Salmonei fratrem aleretur, Enipei fluminis amore flagrauit, atque ad illius fluentia continenter accedens propter amnem conquiri minimè deſinebat. Neptunus interim ſumpta Enipei forma cum ipſa concubuit. Hac autẽ, cū geminos clāculum peperiſſet, infantes exponit. Ad iacentibus autem pueris, & equariis paſtoribus prætereuntibus, equarum una, cū infantium alterum ungula, caſu quodã tetigiffet, faciei partem liuidulam reddidit, Tum equarius infantis ambos ſuſcepit alendos, &, cui liuidula reddita eſt faciei pars, Peliam nominauit, quaſi Linium dixeris, alterum vero Nelenum vocat. Qui cum adiuſtam, integrãque ætatem perueniſſent, agnita matre, non ercam, quòd eius opera parentem male affectã perce-

percepissent, facto in eam impetu occiderunt: quæ-
tamen si intra Iunonis templum confugere antever-
tisset, eam tamen Pelias super aram ipsam ingula-
uit. Eamque ob rem nullo unquam honore Pelias
Iunonem affecisse memoratur. Atqui postea inter
se discordiam exercere non desierunt. Neleus de-
mum regno pulsus Messenam commigravit, &
Pylo urbe condita Chloridem Amphionis filiam
sibi copulavit: de qua Peronë puellam genuit, sed
mares hosce, Taurum, Asterium, Pylaonem, Deci-
mactum, Eurybium, Epidaurum, Eurymenem, Eua-
goram, Alastorë, et Nestorem, & Periclymenum
cui iam Neptunus in varias sese formas transmu-
tandi potestatem fecit, hinc pugnans, quo tempore
Pylum urbem Hercules vi cepit, modò in leonem,
modò in serpentem, nunc in apem, faciem conuer-
tens ab Hercule tamen cum ceteris Nelei filijs oc-
cisus est: Solus autem Nestor servatus est incolu-
mis, quippe qui apud Geremos educabatur, & du-
cta uxore Anaxibia Cratiei filia feminas Pisidi-
cem, & Polycastem, Mares autë Perseum, Stra-
tichum, Aretum, Echephronem, Pisistratum, An-
tilochum, & Thrasymedem suscepit. Pelias insu-
per Thessalum incolbat ducta Biantis filia Ana-
xibia, siue, ut quidam volunt, Phylomache ex Am-
phione orta filium Acastum genuit, & feminei se-
xus Pisidicen, Pelopean, Hippothoen, & Alce-
stin. At Cretheus condita Iolco Tyronem Salmo-
nei filiam cepit uxorem: ex qua sibi filij nascuntur

A P O L L O D O R I

Æson, Amythaon, & Pheres, Amythaon igitur
 Pylum habitans, Idomenem Pheretis filiam sibi
 coniugio sociavit, cui ex ea liberi oriuntur Bias, &
 Melampus, qui, cum ruri ageret, ac pro suis edi-
 bus quercus existeret, in eaq₃ serpentium latebra
 esset, occisis à ministris serpentibus, cetera quidem
 reptilia congestis lignis concremavit, ac qui serpen-
 tium partus educavit: qui cum ad iustum corporis
 modum succrenissent, ipsum iam dormientem cir-
 cumfistunt, & ex utroque humero illius aures lin-
 guis extergebant, tandem expergefactus, excita-
 tusq₃, ac perterrefactus, supernolitantium avium vo-
 ces intelligebat, & quæ ab ijs futura edocebatur,
 mortalibus prædicebat, per haruspicinam præterea
 vaticinari non ignorabat. Ad hæc Apollini pro-
 pter Alpheum obviam factus, de cetero vaticinan-
 di peritissimus evasit. Bias vero Amythaonis fi-
 lius Peronem Nelei filiam uxore depoposcit. Hic,
 permultis filiam suam expetentibus, eam nulli, nisi,
 qui Phylaci ad se boves abegisset, se traditurum,
 dictitabat. Ea vero ad Phylacam urbem custodia
 canis servabantur, ad quæ neque mortalium quis-
 quam, neque ferarum ulli proximè accedere aude-
 bat, Quare cum vi boves abigi nulla possent, Me-
 lampodis fratris opem sibi constituit imploradam:
 Id illi Germanus se præstiturum pollicetur, eiq₃ A-
 bigeum deprehensum iri prædixit, Qui, si iam an-
 num plane exactum in vinculis iacuerit, ita demum
 boves habiturum se cecinit. Post, eiusmodi pollici-
 tatio-

rationem ad Phylacen contendit, atque, ut pradi-
xerat, deprehensus in furto, coniectus in vincula
domi custodiebatur. Deinde vero toto propè anni
circuitu reuoluto, terebinum in summo tecti culmi-
ne trabem corrodentium sonum audit, & quātum
è trabe derosum esset, percontante, domesticis tere-
binibus tū minimum superesse respondentib. aliò se
extemplo traduci iubet. Quo vixdum factò, domi-
cilium illud corruit, id admiratus Phylacus, ubi
vatem illum optimum, esse animaduertit, solutum
vinculis, qui posset Iphiclus filius prolem habere, ut
vaticinetur, efflagitat. Tum ille, quatenus boves re-
cipiat, se vaticinaturum pollicetur. Inde mactatis
duobus tauris, eorūque visceribus particulatim
concisis, ad inaugurandum aueis euocauit, ad quē
cū vultus aduolasset, ab eo iam cognoscit, quòd o-
lim Phylacus arietes in agro secessu praefecās nō
procul ab Iphyclo sanguine adhuc madentem cul-
trum locauit.

Quare puer metu percussus cū sese in fugam
coniecisset, in sacra quercu secessuam defixit, eāq;
obductus cortex operuit. Inuenso itaque cultro, si
decussam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphy-
clo in vino potandam dederit, filium de se prolem
esse geniturū. Hac à vulture praedoctus Melampus
secessuam reperit, & Iphyclo decussam ex illa ru-
biginem denos propè dies bibendam propinauit, et
eis Podarcē filium procreauit, ac boves Pylum per-
duxit, fratriq; Peronem Nelei filiam consecutus

A P O L L O D O R I

in coniugium collocavit, & Messene aliquandiu mansit. Postea vero, quam Bacchus Argivis mulieribus furorē iniecit, pactus regni partem, eas vesania liberavit, quo etiam cum Biantē fratre cōmigravit.

Porro Biantis, & Peronis filius Talauus fuit, de quo, & Lysimache Abanti: Melampodis filij, nati sunt, Adrastus, Parthenopaeus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, quae nupsit Amphirao. Parthenopaeus autem Promachum creat, qui cum Epigonis in bello contra Thebanos militavit. Mecisteus Euryalum genuit. Qui adversus Troiam navigavit, ex Pronacte natus est Lycurgus.

Sed Adrastus ex Amphithea Pronai filia, feminei quidem sexus Argiam, Deipylem, Agialeam sustulit. Mares autē Agialeum, Cyanippumq; habuit.

Pheres Crethēi filius, qui Pheras urbem Thesaliae condidit: Admetum, ac Lycurgum protreaivit, Lycurgus circa Nemeam habitavit, Qui ducta Euridice, vel, ut alij narrant, Amphithea uxore Opheltē cognomento Archemorum genuit. Ceterum Admeto Pheris regnanti, Apollo mercede cōductus servavit, quo tēpore Pelia filiā uxorem deposcebat. Pelias ab eo currū, à leone, & apro trahendū postulat: Amicus Apollinis ope leonē, & aprū iūctos ad regē perduxit: & Alcestem capit, qui cū in nuptijs de more sacra faceret, Diana immola-

re oblitus, aperto thalamo, magnū draconū globum inuenit. Cui tū Apollo numinis irā placandam esse monuit: & à Parcis deinde depoposcit, ut, cum Admetus in humanis esse desiturus esset, tū mortis periculum euaderet, si quis pro eo siue pater, siue mater, aut uxor mortem ultro subierint. Post, ubi illi moriendi dies aduenit, parentes pro filio è vita migrare noluerunt, Alceſtis autem pro marito suo mori non dubitauit, & eam Proserpina rursus in vitam remisit: sed, ut quibusdam placet Hercules commissa cum Plutone, pugna ad superas auras reduxit.

Iason autem Æſone, Crethei, & Polymedes Autolyçi, filio natus ſolcum urbem habitabat. Pelias Iolci post Cretheum regnauit: cui de regni ſucceſſore ſcitantī reſpondit Apollo, qui alterum pedē duntaxat calceatum habeat, cauendum eſſe, primò cum id genus oraculi minimè intellexiſſet, paulò poſt reiſa percepit. Nam, cum in littore Neptuno immolaret, tum permultos, tum etiam Iasonem eò accerſiuit. Is verò, quòd rei ruſtica deſiderio teneretur, ruri agens ad eadem ſacra properauit: & Anaxrum amnem traieciens, alterum in amnis alueo amiſit calceum. Id ubi Pelias vidit, oraculum memoria repetens, propius eum accedit, rogatq̃, Quidnam habens poteſtatem, feciſſet, quando ſibi ex oraculo predictum fuerat, à ciuium aliquo mortem ſibi illatum iri. Hic autem ſiue forte quadā ſuperuenit, ſiue Iunonis ira, ut Medea malū ueniret

A P O L L O D O R I

Pelia, quippe qui Iunonem nullo dignabatur honore: pellem velleris aurei, ut ille afferret, imperarem respondit Iason, quod ubi Pelias audiuit, Iasonem ad pellem eiusmodi ire statim praecepit. Hac autem in Colchis suspensa è quercu in Martis luco viscebatur: ac sub ir. somnis di. aconis custodia asseruabatur. Ad hanc igitur missus, Iason Argum Phrixj inuitavit. At is Minerva consilio navim remorum quinquaginta constituit, eamq; à fabri nomine Argo appellavit: ad cuius proram, tabulam vocalem è fago Dodonidis silvae accomodavit. Navi itaque confecta, Iasonem scitantem oraculum Deus ad velaturam faciendam cohortatur, qui iam totius Graeciae optimum quemq; in unum congregarat, quorū nomina haec sunt. Typhys Ha-gny filius, cui navis gubernaculum delegatum fuit. Orpheus Oeagri. Zetes, & Calais Boreae filij. Castor, & Pollux Jovis. Telamon, ac Peleus Aëaci. Hercules Iovis. Aegē Thes. us. Idas, & Lynceus. Aphareus. Amphiaræus Oiclei. Caneus Coronæ. Palæmon Volcani: Aëolius. Cephæus Alei: Laertes Arceus. Antolycus Mercurij. Atalanta Schænei, Menæcius Aëtoris. Aëtor Hippasij. Admetus Pheretis. Acastus Pelæi. Eurytus Mercurij. Meleager Oenei. Anceus Lycurgi. Euphemus Nepen-ni. Peas Thaumaci. Eutes Teleontis. Phœbus, & Staphylus Dionysij. Egeus Neptuni. Perichly-mus. Nelei. Augeas Heli. Iphycus Thes. ij. Argus Phrixij. Euryalus Mæcistei. Penelæus Hippalæi.

Leitus

Leitus Aleetorum. Iritus Nauboli. Ascalaphus, & Almenus Martis. Asterius Comata. Polyphemus Elata. Hi igitur nauarcho Iasone euecti in Lemnum appellant.

Hæc insula tum viris omnibus orbata Hypsipyle Thœtis filia imperio regebatur, cuius rei causam hæc fuisse legimus: Lemnia mulieres Venerem nihili faciebant, quæ ea de causâ terribilissimum illis graueolentia virus iniecit. Et viri è Thracia Lemno proxima abductas captinas ancillas subigebant. Tum Lemnia quod à coniugibus spernerentur non modo patres ipsos, sed & viros, suum quæq; ingulcrunt, una tamen omnium Hypsipyle Thœantem patrem absconditum, seruauit illæsum. Mox Argonautæ in Lemnum, quæ tum à mulieribus tenebatur: appulsi, illis admiscuntur. Hypsipyle vero ab Iasone compressa Euncum, ac Neobrophonum liberos gignit. A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyricus imperabat, perueniunt. Hic eos benignissimè excepit. Qui noctu illinc auecti: reflantium ventorum impetu noctu nesci rursus Doliones appulerunt. Qui, dum finitimorum pelagiorum hostium copias esse arbitrarentur (cōtinenter enim cum finitimis bellum gerebant) pugnam per noctem conserunt ignari aduersus ignaros. Cæsis itaque Dolionū plerisq; & Rege Cyrico, Argonautæ, ubi per diem rem cognouerunt, multis cum lacrymis ac deconsso sibi capillo, Cyricum magnificè tumularunt, quo factò abire: nec longo post tempo

re in Mysiam deuenerunt. Filic Herculem cum Polyphemo reliquerunt. Quoniam Hylas Thiodamantis filius, & Herculis amicus aquatum emissus ob eximiam ipsius formae praestantiam à nymphis raptus est. Et Polyphemus, cum illum reclamantem audisset, nudato ense à latronibus abduci putans, persecutus est, idque Herculi obviam facto indicat. Interea vero dum puerum Hylam uterque perquirunt naui vento rapta deserti sunt. Mox Polyphemus condita in Mysia ab se urbe Cio regni sedem ibi collocavit. Verum Hercules Argos remeavit, quem Herodotus neque iam tum statim navigasse, sed apud Omphalem servitutem servisse affirmat, Pherecydes autem illum in Apheris Thessaliae urbe relictum fuisse refert: propterea quod Argo huiusce gravitatem perferre haud quaquam posse dicebatur: Atqui Demarcetes ipsum in Colchos usque navigasse tradidit: Dionysius Herculem & Argonautarum ducem fuisse recensuit. Inde à Mysia in Bebrycum terram contendisse scribitur, ubi Amycus Neptuni, ac Bithynidis filius regnabat, is Amycus cum viribus egregijs polleteret, qui in sua regna veniret: secum casibus contendere cogebat, & devictos ita perdebant.

Tum igitur inuectus in navim Argo, praestantissimum quemque in pugilatus certamen provocabat. Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus, percussio illius cubito hominem interfecit. Inde cum Bebryces in Pollucem impetum fecissent, abreptis
armis

armis viri fortissimi, eorum plerosq; in fugam actos obtruncant. Hinc autem aucti Salmydessum, quæ Thracia urbs est, ubi vates Phineus oculorum luce orbatus, habitabat, deuenerunt. Hunc alij Agenoris filium esse ferunt, alij verò Neptuni, cumq; excacatum fuisse produnt à Dijs alij, quod futura mortalibus prædiceret: nonnulli vero à Borea, & Argonautis, quod à nonerca inductus filios suos oculorum luce priuasset. Nec desunt, qui à Neptuno id factum dicant, propterea quod Phrixii filijs à Colchis in Græciam, navigationem significasset. Ad hæc etiam Dæ Harpyias in illum immiserunt: Eæ vero alatum sunt animantium genus. Quæ ubi Phineo paratam esse mensam intuebantur, à celo deuolitantes maiorem ferculorum partem abripiebant: ac reliqua per pauca, & ea quidem tam graui odore fœdata remanebant, ut per ferri minime possent. Hic igitur Argonautis, quæ ad navigationem suam spectarent, iam iam proposituris, commodum inquit de navigatione tum mihi verba faciatis, simulac me ab Harpyiarum iniuria, liberaueritis. Tum hi Phineo mensam sternunt, in qua simulac edulia apposita erant: en repente Harpyia vastum clangorem fundentes deuolant, & esculenta diripiunt.

Id vero ubi viderunt. Aquilonis filij Zetes, & Celais alati iuuenes nudatis ensib. illas per ærem insequuntur. Ceterum planè Harpyis Boreæ filiorum manibus immoriendum erat: sed &
Boreæ

A P O L L O D O R I

Boreae filijs iam tum quoque, cum insectarentur, et eas minime adepti fuissent, erat percundum. Cum itaque pueri persequerentur Harpyias, earum altera ad Peloponnesum in amnem Tigrem decidit: qui nunc ab illa nominatur Harpys. Hanc autem alij Nicothoen, alij vero, Allopum: sunt, qui alteram Ocypetem nominant, alij, Ocythoen. At Hesiodus eam Ocypodem nuncupat: Hec itaque per Propontidem fugiens ad Echinadas insulas usque peruasit. Ea nunc ab illa Strophades appellantur, Quippe quae cum ad eas pervenisset, iter conuertit: quae ubi litus attingisset, pra labore cum persequenti decidit. Verum Apollonius in Argonauticis ad Strophadas insulas usque Boreae filios, Harpyiarum insectationem tenuisse refert: neque mali quidquam passas fuisse, quod iure iurando, nihil post illae in Phineum iniuriarum amplius se illaturas promiserunt. Liberatus igitur Phineus Harpyiarum poenis reliquam Argonautis navigationem explanavit: necnon illos Symplegadam scopulorum discriminis admonuit. Eas vero ingentes fuisse memorant, quae cum ventorum impetu agitata vicissim concurrebant, maris transitum praedicabant. Magna insuper ab ipsis nebula vis, ac magnus item strepitus excitabatur, ut ne volatilibus quidem per eas transvolare liceret. Columbam itaque per Symplegadas medias ipsis mittendam praecipit, quam, si incolumem transvolasse viderant, per eas transire non dubitarent, si vero illa interisset, nullis inter petras

viribus

viribus transire conarentur. Quæ cum accepissent soluta navi discedunt, & cum proximè Symplegades peruenissent de prora columbã dimittunt, quæ cum per medium concurrentium scopulorum impetum voluaret, summam caudam Symplegades coeñtes deterferunt. Observato igitur scopulorũ recessu, acerrimo remigationis certamine, Iunone opiculante summa tamen puppis parte mutilata incolumes traiecerunt. Itaque Symplegades ab eo tempore immota permanserunt. Nam post huiusce navis transmissionem eas fore omnino stabiles numina decreverant. Inde vero Argonautæ ad Mariandynos perueniunt: ubi ab Lyco Rege summa cum benignitate excipiuntur. Hic Idmon vates ab apro percussus decessit. Tiphys hic etiam moritur, & Ancus navim se gubernaturum pollicetur.

Dein præteruecti Thermodontem, Caucasumq^{ue}, ad Phasim amnem venerunt. Hic terra Colchica flumen esse perhibetur. Navi in portum delata, ad Aeeten contendit Iason, cui, quæ sibi à Pelia imperata essent, enarrat, illum ad vellus aureum reddendum, cohortatur, quod se redditurum Aeetes pollicetur, si solus arripides tauros sub iugum miserit. Hi autem duo erant, & feri, ac miræ magnitudinis, Volcani munere concessi: Qui creis præditi pedibus ignem ore spirabant. Ad hæc ipsi, ubi hosce iugo iunxisset, ut Draconis dentes sereret, imperat, quippe qui à Minerva dono acceptos dimidiam eorum, quos antea Thebis Cadmus parcem fenerat, secum

Iason

APOLLODORI

Jason habebat. Ambigentem itaque Iasonē, quam arte tauros subiugaret, Medea ardentissimè deperire incepit: Hæc erat Acetæ filia ex Idyia Oceano genita, veneficijs, & cantionibus insignis. Quæ verita, ne Iason à tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos perdomandos, atque etiam vellus aureum, si se uxorem ducturum, & in Græciam simul, nauigantem peruecturum iuret, pollicetur. Id ubi præstiturū se iuravit Jason, pharmacum, quæ tauros sub iugum mutaret, dedit: eoque, clypeum, hastamq;, ac membra corporis sui inungere præcepit. Hoc enim delibatum unum duntaxat inquit illa, diem, nulla neque ignis, neque ferri violentia laesum iri asserebat, sed & illi indicavit, ut è satis dentibus viri terra orituri essent, & armati quidem in ipsum incursuri. Quos statim quàm frequentes spectavit, inter eos cunctis lapides corripceret. Postcà vero, quam ea de re, inter se pugnam commiserint, tum illos interimat. Sic itaque instructus Iason, & pharmaco inunctus in templi lucum penetrat, tauros perquirat, quos multa cum flammarum vi irumpentes, edomuit. Satis deinde dentibus armati è terra viri prosiliere. Tum Iason, ubi plures esse vidit, coniectis inter eos oculis lapidibus pugnantes inter se adortus occidit. Porro perdomitis tauris, tantum abest, ut vellus aureum ex pacti, & conuenti formula tradat Acetes, sed & Argo naui inflammare voluerit: necnon cum ea nautas ad unum omnes occidi studuerit. Quod
ubi

Vbi Medea rescivit, ad Iasonem ire antevertit, eumq; per noctem ad pellem deduxit, & draconem custodem veneficijs aggressu soporavit: inde sumpto vellere, cum Iasone in navim Argo se contulit eam vero Absyrtus frater consequebatur: Ast hi noctu cum hisce auebuntur. Ceterum Aeetes cognita Medea audacia ad navim persequendam accingitur, quem ubi Medea in proxima venisse videt, fratrem iugulat, ac eius membra articulatim dividit, eaq; in profundum iacit: Aeetes autem filij membris colligendis occupatus filiam persequi desijt. Quocirca conuerso itinere servatos pueri artus sepelit, eiq; loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argo navim perquirendam emisit, & nisi Medea captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, daturos comminatur. Tum ij alius aliò diffusi in perquirendis Argonautis occupantur, Eridanum amnem iam pratercuntibus. At Iupiter ob Absyrti cadem iratus, ingenti immissa tempestate, Argonautis errores inijcit: ac dum secus Absyrtidas insulas nauigant. Argo navis eos alloquitur his verbis: Iouis iram nunquam antea destitutam esse, quam in Ausoniam profecti Absyrti necis ergo à Circe fuerint expiati. Hi autem Libye, Galliaq; littora prateruecti, & per Sardiniae pelagus delati Hetruriam legunt. Inde ad Eacam contendunt ubi à Circe expiantur. Qui cum circa Sirenas nauigarent, Orpheus, quòd contrarium

trariam occineret cantionem, Argonautas inhi-
buit. Verum solus omnium Buces ad eas enatauit,
quem raptum, Venus ad Lilybaeum habitatum re-
legauit. Dehinc à Sirenibus nauim Charibdis ex-
cepit, Scylla^q, & errantia saxa, è quibus ingens
flammarum vis, ac fumus eructari videbatur. At-
qui per ea Thetis cum Nereidibus Iunonis monitu
incolumē nauim transuexit, Siciliam itaque præ-
teruecti, ubi Solis boues inerant, in Corcyra^m Pha-
cum insulam appellunt, ubi Rex Alcino^{us} impera-
bat. Porro cum Colchici Argonautam nusquā inue-
niunt, horum alij Phaeacum montes incolendos oc-
cupant, alij ad maritima deliti Absyrtidas insu-
las extruxerunt. Nonnulli autem ad Phaeacas ie-
runt, ac nauim Argo tandem deprehendunt. Me-
deam^q, ab Alcino^o repossunt. Tum ille, si iam, in-
quit, uxor Iasoni copulata sit, eam illis se non dau-
rum, at si, nondum virum passa sit, patri remissurū,
ait. Verum enimvero Alcinoi coniux Arete an-
teuertens Iasoni Medeam coniugauit. Hinc igitur
Colchici cum Phaeacibus simul habitare statuerunt.
Argonautæ vero cum Medea in altum anebun-
tur: qui cum noctu nauigarent, in maximam inci-
derunt tempestatem. Inter hæc Apollo Menœtium
impetens secundum iugulum sagitta percussit, eū^q,
in mare deurbauit. Hi vero cum proximam insu-
lam conspiciunt, ad eam deueniunt, ac præter specm
ostentatum portum ingressi. Anaphen nominarunt
ubi Apollini Egla^o aram statuunt, ibi^q, peractis
de mo-

de more sacrificijs, epulati sunt, Quæ vero ab Arc
te duodecim ancilla Medæ dono iam data fuerāt,
fortissimos illos viros per lussum sugillabant. Hinc
& adhuc etiam vetus ea in sacris deridendi consue
tudo mulieribus manet. Inde aucti in Cretam ap
pellere prohibentur à Talo.

Hanc sanè alij ex Chalci arisve genere produnt,
Sunt, qui à Volcano Minoi datum esse ferunt. Qui
vir Aeneus fuit, idemque ab alyis Taurus appella
tur. Huic autem venam unam à collo ad calcē per
tinentem fuisse tradunt, atque in huiusce venæ cu
te clauus aneus affixus esse videbatur. Hic igi
tur Taluster in die circum insulam currens, eam
tuebatur. Quo circa iam tum Argonautim præ
tereuntem spectans, lapidibus impetebat. Demum
Medæ veneficijs circumuentus occubuit, siqui
dem, ut nonnulli memorant Medæ poculis ad in
saniam reductus excessit è vita, sed, ut alij, per im
mortalitatis pollicitationem, clauum illi Medearum
extraxisse, omniq; ex eius corpore effuso sanguine
ipsum obysse narratur. Nec desunt, qui illū à Pæā
te sagitta in calce vulneratum interysse tradunt.
Noctem autem unā illic non amplius morati Ar
gonautæ ad Eginam equatum contendunt, ubi
de aqua pugna confertur inter eos, inde vero per
Eubœam, Locridemque nauigantes in Iolkū, quar
to demum mense post initam velleris aurei expedi
tionem, perueniunt. Verum Pelias, quod Argo
nautarum rediitum haud equo animo ferret de

A P O L L O D O R I

Æsone obruncando cogitavit. Hic autem dum sibi ipsi mortem conscissere querit, immolati tauri sanguinem intrepide hausit, & interijt. Atqui Iasonis mater, Peliam, execrata, relicto filio parvulo, velut ad bellum antesignano, vitam suspendio finit. Deinde Pelias & relictum ab ea filium ingulavit. Interea redit Iason, ac vellus aureum Pelia dedit. Qui, cum de iniurijs, quibus erat affectus, alienum sibi cum eo expostulandi tempus foret, occasionem expectandam esse censuit. Proinde sumptis secum lectissimis heroibus in Isthmum navigavit, ac navim Neptuno dedicavit. Inde Medeam monet, ut rationem ineat, qua Pelias illi tot iniuriarum pœnas luat. Tum illa Pelia regiam ingressa: regis filias Asteropœam nempe, & Antinoë ad patrem necandum, elixandumq, suasu inducit suo, atque eundem in vitam mox ætate juvenem suis se beneficijs revocaturam esse pollicetur, Idq, ut facilius credi possit, arietem infrusta dissectum elixatumq, agnum reddidit. Tum illi credule, patrem occidunt, membratimq, concisum elixant. Acastus autem unâ cum Iolciensibus patrem sepelivit: Iasonemq, & Medeam Iolco eiecit. Hinc illi Corinthum commigrant: ubi decennium totum fortunatè transegerunt. Inde cum Glaucen Creon Corinthiorum Rex filiam Iasoni despondisset, eam dimissa Medea, in matrimonium duxit. Tum illa, quos Iason Deos iurasset, obtestata, ingratumq, illius in ipsam animum, subinde detestata, uxori qui-

quidem pepalum venenis infectum misit, quem simulac illa sibi induit, cum adiutore patre valido igne correpta conflagrauit. Medea insuper quos, ex Jasone filios habebat, Mermerum nepem, ac Pheretem trucidauit, & sumptum ab Sole alatorum draconum currum conscendit, in eoq, profugit Athenas, qua in fuga, ut quidam ferunt, filios infantes adhuc, supplices ante Acræ Iunonis aram constitutos omisit: quos surgere iussos Corinthij multis vulneribus contrucidarunt. At Medea, qua conuolarat Athenas, mox ibi Egeo nupta filium, cui Medo nomen fuit, gignit. Postea vero, cum Theseo comparasset insidias, Athenis in fugam acta cum Medo filio cycitur. Qui magnum apud Barbaros imperium consecutus, subiectam sibi prouinciam vniuersam Mediam vocari voluit: & bellum contra Indos inferens vitam cum morte commutauit. Sed Medea nulli suorum agnita ad Colchos remeavit, qua cum Aetem patrem Persei fratris dolo ab regia sede eiectum inuenisset, illi regnum recuperauit.

D 2 APOLLO-

A P O L L O D O R I A T H E -

N I E N S I S G R A M M A T I C I

Bibliotheces, siue de Deor. ori-
gine, Liber 11.

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

*Quoniam vero Deucalionis genus, ac so-
bolem enarrauimus, Inachus deinceps
explicemus. Inachus igitur ex Ocea-
no, & Tethye procreatus, à quo Ina-
chus Arginorum flumen nominatus est. Huius,
& Melissæ Oceani filia Phoronæus, ac Aegialeus
filij fuerunt. Aegialeus tamen si nulla de se prole re-
lictæ sit extinctus, Aegialeam tamē ab eo, cui præ-
fuerat regioni, dictam fuisse terrā legimus. Atqui
Phoronæus terra, cui postea nomen fuit Pelopon-
neso, totius imperio potius, ex Laodice nympha,
Apin, & Nioben procreauit. Apis itaque commu-
tato in dominandi libidinem regno, ut cuncta gerēs
ac planè tyrannica manu administrans Pelopon-
nesum Apiam suo de nomine vocari iussit. Is de-
num Thelxionis, ac Telchinis insidijs proditus si-
ne liberis excessit è vita, & relictus inter deos Sara-
pis appellatus est. De Niobe autem, & Jone, quam
primam mortaliū Iupiter inuit, Argus natus est.
Sed Acusilai testimonio ex eo Pelasgus etiam natus
esse dicitur, à quo Peloponneso Pelasgia nomē fuit
impositum. At Hesiodus Pelasgum fuisse indigenā
refert*

refert. Sed hac de re nos alibi rursus dicturi sumus.

Argus itaque simul ac à Phorone regnum accepit, Peloponnesum à se Argos dici imperavit: qui postea ducta uxore Enadne Strymonis, ac Neera filia. Iasum, Piranthum, Epidaurum, & Criesum genuit, qui postea regno successit. Ex Iaso autem nascitur Agenor, ex quo Argus Panoptes ortus est: hunc toto corpore oculatum fuisse legimus. Hic enim viribus praestant, sublato qui Arcadiam devastabat, tauro, eius si se corio circumtexit. Adhuc Satyrum: qui Arcadibus vim inferebat, eorumque pecora abigebat, fortiter pugnans interfecit. Quinetiam Echidnam, quam Tartari, ac Terrae filiam dicunt, quae viatores corripiebat, dormientem nactus interimit, idemque sublati cadis auctoribus, Apidis interitum ultus est.

Argi vero, & Ismenes Asopi filia Iasus est filius: ex quo Ionem ortam esse tradunt. At Castor, qui de temporum ignoratione conscripsit: necnon complures tragediarum scriptores, Ionem Inachi filiam esse perhibent. Hesiodus, & Acusilaus eam Pirenis filiam esse narrant, quam Iunonis sacerdotio decoratam Iupiter vitiauit, à quo cum violata fuisse puellam hanc Iuno comperisset, in buculam candidam transformavit, cum qua Iupiter se concubuisse abiuravit. Quare Hesiodus inquit, amantium insurandum irrium esse, neque ad deorum iram quidquam pertinere. Iuno interim vaccam ab

A P O L L O D O R I

Ione depoposcit, acceptamq; Argo Paropta custo-
diendam dedit. Hanc autem Asclepiades Are-
storis, Pherecydes vero Inachi, sicut Cercops Argi,
& Ismenes, quæ Asopi fuit, filiam scribunt: sed Ach-
silaus è Pirenè, ut dictum antea fuit, oriam esse re-
fert. Hic eam ad oleam, quæ in Mycenæo luco erat
alligabat. Cùm verò Jupiter eam Mercurio, ut fur-
tim abduceret, imperasset, idq; ab Hieraco dete-
ctū fuisset, neque calari amplius posset: lapide per-
cussum Argum peremit. Hinc itaque Mercu-
rius Argiphontes cognomētum accepit. Iuno de-
num bovem æstro concitavit. Quo factō ea pri-
ma in sinum ab se Ionium appellatum, penetravit.
Mox per Illyridem progressa Hamum transcen-
dit, ac per ea tempora traiectum Thracium nomi-
natum, ab illa deinde Bosporum dictum, tranavit.
Inde, cùm in Scythiam penetrasset, & Cimme-
riam terram, cumq; per continentis multum, decer-
rasset, multaq; Europa maria, atque Asia plura
tranasset, in Ægyptum tandem pervenit: ubi
pristina forma recepta ad Nilū fluens Epaphum
peperit. Hunc Iuno, Curetes ut alicubi pue-
rum occulerent, precibus impetrauit. Quod fa-
ctum ubi Jupiter rescivit, Curetas occidit. Ioin-
terim ad filium, sese vestigandum accingit. Quæ
cùm Syriam propè uniuersam peruagata esset,
quòd illic Bybliorum Regis uxor filium educari
significabatur, & tandem Epapho inuento in
Ægyptum remeavit, ac Telegono, qui tum Æ-
gyptio-

gyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quam *Isin* vocarunt *Aegyptij*, statuam collocavit. Et *Ionem* quoque *Isidem* appellarunt.

Epaphus autem *Aegyptijs* imperans *Memphin* *Nili* filiam sibi coniugavit: de qua, uxoris nomine conditam urbem, *Memphin* nominavit, ex eaque, *Libyam* filiam procreavit, à qua & pars una terrarum *Libya* vocitata est.

Ceterum ex *Libya*, *Neptuno*que, gemini *Agenor*, ac *Belus* oriuntur. *Agenor* itaque in *Phœnicem* profectus, & inibi regni sedem constituit: ubi, & magna sobolis auctor extitit: quare de eo in presentia dicere supersedebimus. At *Belus*, quod ex *Egypto* minimè discessisset: *Aegypti* regnum consequitur: atque *Anchinoen* *Nili* filiam duxit uxorem, de qua sibi filios geminos procreavit *Aegypti* nempe, ac *Danaum*, sed & *Euripidis* testimonio *Cepheum*, *Phineum*que, etiam liberos habuit. Igitur *Danaum* *Belus* ad *Libyam* incolendam, *Aegyptum*que, ad *Arabiam* habitandam misit. Qui, cum decessisset *Melampodum* terram, eam *Aegypti* nomine appellari de seipso voluit. Porro & *Aegyptus* è pluribus coniugibus filij mares quinquaginta gignuntur. At fratri *Danao* filia totidem. Qui cum de regno inter se contenderent, *Danaus* *Aegypti* filios præter unum, aut alterum filiarum suarum opera necavit, nã ex oraculo eadẽ sibi ab eorũ uno imminere acceperat, metu perculsus *Minervæ*

A P O L L O D O R :

consilio navim nominatam ab eo de filiarũ suarum numero πεντηκόντορον quasi dixeris quinquaginti-remem primus fabrefecit, in qua filiab. impositis au- fugit. Inde in Rhodum appellens Minerva Lin- dic statuam dedicavit. Hinc & Argos se contulit, & huic regnum tradit Helanor, qui cum Argis re- gnabat (at ipse eius regionis potitus suo ipsius nomine incolas Danaos appellavit) sed quod ea regio aquarum caritate laborabat, ex quo Nep- tunus iratus Inacho fontes siccauerat, quod eam Minerva terram esse testatus est, filias suas inte- rim aquatum emisit. Harũ una Amymone aquã disquirens, telum in ceruum iacit, ac Satyrum dor- mitantem offendit: Quare ille somno expergesa- ctus puella in eũ de miro desiderio capitur. At Nep- tuni superventu Satyrus se dedit in fugam. Amy- mone autem cum illo cõcubuit eiq; Neptunus Ler- neos fontes indicavit. Porro & Egypti filij Argos profecti ut mutuam inter se similitatem compe- scerent, sese cohortantur, & Danaï filias sibi in ma- trimonium dari obsecrant. Tum Danaus, simul, quod parum crederet eorũ pollicitationibus, simul quod fugæ, exiliq; sui reminisceretur iniuria, nup- tius pactus sortito puellas distribuere cœpit. Hy- permnestram igitur natarum maximam Lynceo, & Gorgophonem Proteo selegit. Hos enim ex con- iuge Regina Argyphia Ægyptus extulerat. Inde suam quisque sortiti sunt.

Busiris quidem, & Enceladus, Lycusq;, ac Dai-
phron

phron, Automaten, Amymonem, Aganen, Scaam,
 Danao ex Europa Regia matrona satas ducunt.
 At ex Elephantide orta fuerunt, Gorgophone, atq;
 Hypermnestra, sed Lynceus Calycem sortitus est.
 At Ister Hippodamiam, Chalcodon Rhodiam,
 Agenor Cleopatram, Asteriam Chatus, Hippo-
 damiam Diacorystes, Alcis Glaucen, Alcmenon
 Hippomedusum, Hippothous Gorgen, Iphimedu-
 sam Euchenor, Rhoden Hippolytus Hi: decem ex
 Arabia uxore geniti sunt. Sed puella ex Huma-
 dryadibus nymphis, alie ex Atlantea, alie ex Pho-
 be natae sunt, Agaptolemo Pirene, Cercestis Dorio-
 ni, Eurydamanti Pharte, Argio Mnestra, Euhip-
 pe Argio, Anexibia Archelao, Menacho Nelo ob-
 nenerunt: hi septem à Phœnissa coniuge orti sunt:
 at puella, quae Aethiopides erant, quod cognomi-
 nis essent Mēphidi haud quaquam sortito inter se
 copulari voluerunt. Nam ex Tyria nati matre Cli-
 tus Cliten, Sthenelus Sthenelen, Chrysippus, Chry-
 sippen duxit. Atque ex Caliande, & Naide nym-
 pha, filij duodecim nati erant, cum totidem Poly-
 ron's Naidis filiabus. illorum haec sunt nomina: Eu-
 rylochus, Phantes, Peristhenes, Hermus, Dryas,
 Potamon, Cissus, Lixus, Imbrus, Bromius, Poly-
 Etor, Chthonius. Haec vero sunt ex nymphis natae An-
 tonoe, Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glau-
 cippe, Anthelia, Cleodora, Eupippe, Erato, Stygne,
 Bryce. Qui vero de Gorgonibus Aegypto nati
 sunt, eas, quae de Picria genitae fuerunt, sortiti du-

D 5 xerunt

xerunt. Nam Periphanti obtigit Aëta, Oeneo
 Podarce, Aegypto Dioxippe, Menalce Adyte, O-
 cypete Lampo, Pylarge Jamon. Octo autem no-
 tissimi sunt, Idas, qui Hippodicen: Daiphron, qui
 Adianten duxit ex Herse matre natus: Pandiō,
 qui Callidicen: Arbelus, qui Oemen: Hyperbius,
 qui Celano: Hippocorystes, qui Hyperipten sibi cō-
 iugarunt. Hi ex Hephæstine oriuntur: at puella
 matre Crinone fuerunt. Post, ubi suam quisque sor-
 tibus, coniugem duxerunt, acceptos in conviviū cū-
 ctos Danaï filie datis à patre pugionib. somno se-
 pulcos, suum quaq; sponsum occidūt, una tamē mo-
 do excepta Hypermnestra. Hac. n. sola Lynceum,
 quòd eius virginitatem abstinuisset, incolumē asser-
 navit. Quamobrem hanc Danaus coniectā in vin-
 culis custodiri iubet. Reliquæ Danaï filie præfecta
 sponsum caput in Lerna defoderunt, corpora ve-
 ro ante urbem deplorata sepelienda curaverunt.
 Hæc autem Minerva, Mercuriusq; Iovis imperio
 expiariūt. Demum postea Danaus Hypermnestrā
 Lynceo in matrimonium copulavit, ceteras in gym-
 nicum certamen productas victoribus habendas
 dedit. Amymone Neptuni semine pragnans Nau-
 plium peperit. Hic quòd longævus esset, mare navi-
 gans morientium casum permolestè ferebat. Sed &
 ipsi tandem aliquando obisse contigit, velleo mor-
 tis genere, quo alios defungi mestissimè conspicie-
 bat. Verum antequam è vita decessit, ut Tragico-
 rum auctoritate comprobatur, Clymenem Atrei fi-
 liam

liam sibi uxorem coniugari placuit. Qui vero Rediens conscripsit; Philyran dixisse ait. Cercopis autem testimonio Hesione cepit. De qua Palameden, Oeacem, Nausimedonem gignit.

Lyncus autem, qui post Danaum Argis dominatus est, ex Hypermnestra quidem, Abantem filium genuit, ex quo & Ocalca coniuge Mantinei filia, gemini procreantur Acrisius, ac Prætus, qui cum in utero matris adhuc essent, inter se dissidere ceperunt. Ubi vero per ætatem potuere de regno certare non dubitarunt. Hicq; belligerantes primi clypeos innuerunt. Inde victor Acrisius Prætum Argis exegit: qui ad Iobatam in Lyciam pervenit, sed, ut alij produnt, ad Amphianactem confugit, cuius etiam filiam ducit. Homerus autem Anteam dicit. At si tragædiarum scriptoribus fidem habemus, Sthenobæam. Hunc demum socer cum Lyciorum copiis reduxit, ac Tirynthem occupavit, quæ ipsius gratia Cyclopes manibus cinxerunt, atque in partem assumptæ Argivæ terræ propè universam coluerunt. Sic Acrisius Argis imperat: & Prætus Tirynthe. Ad hæc Acrisius ex Eurydice Lacedæmonis filia Danaë gignit. Prætus vero de Sthenobæa Lysippē, Iphinoenq; & Iphianassam, quæ cum adulta iâ ætatis essent, in insaniam ceciderunt, quod, ut Hesiodus inquit, Dionysij ferias minimè receperunt. At Acusilai sententia, quod Iunonis simulacrū nibili fecerunt, Sic itaque furore percita per omnē Argivorum terrā decurrabāt. Inde iterum

rum in Arcadiã, ac Peloponnesum reuerſa nullo nõ dedecore labefactata per deferta diſcurrebant. Melampus autem Amythaonis filius, & Idomenes, quæ fuit Abantis, vaticinandi cognitione inſignis, & qui potionandi, expurgandiq; rationem primus inuenerat, ſe virginibus ſanitatẽ reſtituturum pollicetur: ſi tertiam regni partem accipiat. Proetus tanta mercede deſeruius, filiarum cura minimè aſſentitur. Quocirca virgines longè maiori veſania concitantur, immò vero etiam illarum veluti contagione offenſæ reliquæ mulieres cum virginibus ſimul furere, etenim deſeris proprijs adibus in ſuos ipſarum filios deſeuebant, atque in deferta ſeſe fugientes abdebant. Cum vero id calamitatis genus indies magis increſceret: poſtulatã mercedem Proetus Melampodi uſurò conceſſit. Tum ille eas ſecuraturum eſſe promittit, ſi regni tantũdem fratri ſuo Bianti attribuat. Inter hæc Proetus veritus, ne, ſi filiarum cura longius protrahatur, mercedem ille peteret ampliorem, poſtulatũ aſſenſus, filias Melampodi curandas commiſit. Quare Melampus, adhibitis validiſſimis adoleſcẽtibus eiubilantibus ſimul, & entheam quandam choream imitatus de montibus virgines ipſas in Sicyonem eſt uſque inſecutus. Hæc dum perſequeretur, Iphinoe natũ maxima vitam cum morte committit. Reliquæ vero repurgatæ veſania reſipuerũt: Harum demum, Melampodi unam, & Bianti alteram Proetus in matrimonium collocauit: neque longo poſt tempore Mega-

*Megapenthē filium genuit. Ceterum Bellerophō
tes Glauci, qui Sisyphē fuit, cum per imprudentiam
Deliadē fratrem, siue, ut quidam ferunt. Pirenē,
aut, ut alij volunt, Alcimenē peremisset, ad Froe
rum Argos confugit ab eoq; expiatur. Mox autem
cum illius amore Sthenobœa, quæ & Antea diceba
tur, deperiret, submisit, qui illum de concubitu in
terpellaret, qui, cum mulieris libidini minimè con
sensisset: Sthenobœa Præto Bellerophontem quasi
ti concubitus insimulauit. Prætus uxori credulus
dat illi ad Iobatem litteras huiusce, argumenti: Ut
Bellerophontem curaret occidendum. At Iobates
re cognita illi ut ad Chimeram extinguendam
iret, imperauit. Siquidē ita iuuenem à fera perditū
iri arbitrabatur, quando ea non vnius modo, sed ne
multorum quidem viribus facile perdomari pote
rat. Nam prima in parte leo, postrema draco, me
dia vero capra esse videbatur, quæ flammæ exome
bat, ac proxima quæq; disperdebat, pecoraq; infi
ciebat. Hæc. n. trium belluarū viribus sub una dun
taxat natura communita erat. Aiunt hanc ipsam
Chimeram ex Homeri testimonio Amisodari cura
enutritam fuisse, natamq; ex Typhone, et Echidna
id. quod Hesiodi carminibus comprobari legitur.
Consenso igitur Pegaso, quē ex Medusa, ac Nep
tuno satum, & aligerum habebat Bellerophontes,
sublatus in altum, ex eo Chimeram sagittis impete
bat. Quæ demum peracta pugna Iobates eundem
in Solymos pugnaturum misit, ubi & id feliciter
exegit*

exegit, ad Amazonas expugnandas proficisci impe-
rauit. Quibus item deuiliis collectam Lyciorū in-
uentū, quæ ceteris præcellere videretur, in insidijs
cōsidere iubet, atque ita Bellerophontē occidi præca-
pit. Vbi autem & hosce ad unum omnes ab eo casus
accepit, admiratus inuenis præstantiam, Iobates lit-
teras illi Præti ostendit. Inde, ut secum maneret,
rogauit: Eiq; Philonocem filiam vxorē dedit. Qui
denum, cū fato concessisset, Bellerophontem ge-
nerum suum regni successorem instituit.

Interim Acrisio de maribus filijs oraculum scisci-
tanti, numen respōdit, puerum de filia oriturum es-
se, qui auro necem illaturus esset. Id igitur Acrisius
pertimescens aneo sub terra cubiculo constructo, in-
clusam Danaē custodiri iubet. Hanc, ut nonnulli
tradunt, vitiauit Prætus: unde inter se orta cōten-
tio est: sed aliorum testimonio proditur: Ionem in
aureum imbrem transmutatum per impluvium in
Danaes sinum delapsū cum ea concubuisse: mox
ubi Perseum de filia natum esse cognouit Acrisius
ab Ioue compressam filiam minime credens, eam
una cum filio in arca lignea conclusam in mare de-
iecit: quæ cū in Seriphum insulam delata fuisset:
Diētys desumptum puerum educavit. Ceterum
Polydectes vterinus Diētys frater, Seriphi Rex,
Danaes amore correptus, cum ea (Perseus. n. in
virilem ætatem peruenerat) potiri nequiret, ami-
cos, quibuscum & Perseum etiam conuocat, isq;
ob Hippodamia Oenomai filia nuptias erant se
celebra-

celebraturum edicit. Cui tum Perseus: quam
inquit in te conficies erant? equo Polydectes
respondet. Atqui Perseus, Gorgonis, ego inquit,
capite. Tum Rex, contra nihil subiecit. Mox
vero, ab alijs equos exposcit, sed, quod equum à
Perseo habere non posset, pro symbola Gorgonis
caput illi, ut afferret, imperavit. Tum Perseus
Mercurij, ac Minervæ ductu Phorci filias adiit,
Ento, Pemphredo, & Dino. Hæ fuere Cetoq;
& Phorci nate. Gorgonum sorores ab ortu ipso
statim anus factæ, unôque tres oculo, & dente v-
no præditæ, quibus, & vicissim inter se utebantur.
Hæc, ubi potitus est Perseus, repositis illis,
se redditurum pollicetur, si, quæ ad Nymphas, ip-
sa duceret, viam monstrarent. Erant autem
hisce Nymphis talaria, & cibis, quam pe-
ram quidam esse putant. Id Pindarus, & Hesio-
dus in Clypeo, ubi de Perseo, sic ait.

Horrenda totas scapulas caput occupat ingens.

Gorgonis, idq; intra cibis latet.

Nam cibis, quod inibi condantur indumen-
tum, & cibaria, dicta esse videtur. Ad hæc Or-
ci galeam, adhibuit. Restitutis itaque Phorcidi-
bus & dente, & oculo, quod viam monstrassent,
ad Nymphas pervenit: Adeptus inde, quæ cupiebat
humeris ante omnia perâ induxit, ac pedibus tala-
ria accommodavit, postremo galeam capiti imposuit.
Hæc igitur rectus, quoscunq; voluisset, ipse inuisus
alijs,

alijs, peruidebat. Is, ubi à Mercurio adamantinā
barpen accepit, ad Oceanum deuolauit, hic Gorgo-
nas dormientes deprehendit.

His autem Euryale uni, Stheno alteri, tertiāq;
Meduse nomen fuit. In quibus solam Medusam
mortalem fuisse perhibent. Ad huiusce itaque ca-
put reportandum Perseus emissus fuit. Erant Gor-
gonibus capita, squamosarum anguinarum spiris obita
dentes præterea tante magnitudinis, quanta suum
esse videntur. Ad hæc manus aenea, & ala aureæ,
quibus conuolabant, quæ, quicumque obtuerentur,
eos in saxa omnes commutabant. Hæc demum Per-
seus somno sepultas adortus, cuius manus Pallas di-
rigebat, auersus oculis in arcum clypeum defixis,
per quem ipsam Gorgonis imaginem respiciebat,
Medusa caput amputauit. Quo resecto Pegasus
alatus equus repente prosiluit, & Crysaor Gerione
pater. Hosce autem à Neptuno præcreauit. Igitur
Perseus reposito suam intra peram Medusæ capite
recessit. Verum Gorgones ipsa somno excita Perseū
insectabantur, quem intueri ob Orci galeam mini-
mè poterant. Quòd ea Perseus contegebatur. Qui
cū in Æthiopiam peruolasset Cephei Regis filiā
Andromedam maris Ceto iam iam deuorandam
offendit: quoniam Cassiopea Cephei coniux de cor-
poris formæ præstantia, quod se omnium formosis-
simam iactitabat, Nereidas in certamen pronoca-
uit. Quamobrem ea sibi Nereidas iratas fecit.
Tum etiam Neptunus ira percitus Cephei regnū,
✠

& aquarum multitudine, ac Ceto immisso perua-
stauit.

Cepheus autē Ammonis oraculo monitus, tum
demum tanta calamitati modum fore accepit, cum
Cassiopea filiam Andromedam Ceto decorādam
proposuerit. Id igitur Cepheus Ethiopum vi com-
pulsus, effecit, scopuloq; filiam alligauit. Quam con-
spicatus Perseus, & illius amore succensus, Cepheo
se se Cetū ipsum interēpturum pollicetur, si filiam
ab imminenti periculo ereptam sibi in matrimoniū
collocet: Pactis itaque iureiurando confirmatis,
Perseus monstrum aggressus occidit, atque Andro-
medam soluit. Huic non ita multo post Phineus
Cephei frater insidias parat, is qui primus iam con-
iunx designatus erat, verū id ubi rescinit Perseus
cum coniuratis omnibus Phineum Medusæ capite
ostentato in saxa repēte conuertit. Itaque Perseus
reuersus in Seriphum, matrem ad aras cū Dictye,
ob Polydectis violentiam confugisse, deprehendit.
Inde impetu factō aggressus Regē concurrentium
amicorum auxilio fretum auersus Gorgonis caput
ostendit, idq; quotquot aspexerunt, qualicunque
quisque forma esset, in saxa commutatus est. Mox
ubi Dictyn Seriphi Regem constituit, Mercurio
talaria, peram, & galeam reddidit, & Gorgo-
nis caput Minervæ dono dedit. Ea vero Mercurius
omnia Nymphis restituit. Ceterū Pallas in
medio clypeo Medusæ caput apposuit. Nec desunt
qui Gorgonis caput à Minerva præcisum fuisse di-
cant.

A P O L L O D O R I

*cant. Aiunt enim eam sese pulchritudine Palladi
comparare non erubuisse : Atqui Perseus, cū Da-
nae, & Andromeda Argos Acrisiam visurus pro-
peravit. Is autē oraculi metu Argos deseruit, atque
in Pelasgiam terram commigravit: interea Teu-
temia Larissaeorum Rege patri iam vita functo
gymnicum certamen eduro, ad id etiam Perseus
decertaturus aduenit: ac etiam quinquertium lu-
dens, disci iactu Acrisiq; pede percusso, actusum
eum interfecit. Post, ubi Perseus oraculum iam
expletum esse animadvertit, Acrisium quidem
extra urbem sepeliuit. Verū, quod Argos ad il-
lius hereditatem advenāam, qui eius opera occu-
bisset, remeare iusto quodam pudore teneretur,
profectus Tirynthē ad Megapenthē Præti filium
cū regno vicissim cōmutavit, nam illi Perseus Ar-
gos tradidit, ac Megapenthes Arginorum regno
præficitur. Perseus vero Tirynthem adeptus, Mi-
deumq; & Mycenæ admuniuit. Porro ex An-
dromeda Perseus filios habuit ante, quā in Græ-
ciam venisset, Persem scilicet, quē apud Cephæum
reliquerat. Ab hoc Persarum Reges originē du-
xisse feruntur. At Mycenis procreavit Aceum,
Sthenelum, Helam, ac Mestorem, & Electryonem:
filiam insuper Gorgophonem, quam Perieres ux-
orem duxit. Item ex Alceo, atque Hipponome
Menæcei filia nascitur Amphitryo, & Anaxo
filia.*

*De Mestore, ac Lysidice Pelopis filia Hippo-
thoe*

ebœ gignitur, quam, cū rapuisset Neptunus, atque in Echinadas insulas intulisset, comprimit: ex eaq̃ Taphium creat, qui Taphum colonos induxit habituros, quos Teleboas quod procul à patria ierit, appellauit.

Sed ex Taphio Pterelaus natus est. Hūc Neptunus aureo crine illius capiti imposito, fecit immortalem. Ceterum Pterelai septem filij fuerunt, femina quidem Comatho, at mares, Chromius, Tyrannus, Antiochus, Chersidamas, Mestor, Eueres.

Atque Electryon ducta in matrimonium Anaxone Alcai filia, suscepit feminei quidē sexus Alcmenam, mares autem, Stratobatē, Gorgophonum, Philonomum, Celencum, Amphimachum, Lysinomum, Cherimachū, Anaclorē, Archelaū: sed post hosce spurium ex Phrygia muliere Midea Licymnium.

E Sthenelo vero, & Nicippe, quæ Pelopis fuit, Alcinoe, & Medusa procreantur, mox etiā eidem Euristheus natus est, qui Mycenis imperauit. Nā quo tempore Hercules gignendus esset, tum Iupiter inter Deos dixisse fertur, qui ē Perses prole oriturus est, Mycenis regnabit. Hinc Iuno persuasit ob inuidiam, Ilithyia, ut Alcmenes partum cohiberet: eamq̃, ut Eurystheus Sthenelci filius in lucem, iam septimestris prodiret, subornauit.

Ad Electryonē autem Mycenis cum Taphio imperantē Pterelai filij profecti, ab eodē Mestoris regnum auo materno repetūt, qui, quod ab eorum

A P O L L O D O R I

*postulatis maximè abhorreret Electryo, ipsius bo-
 ues abegerunt: Tum Electryonis filij vim vi repel-
 lentes mutuo concursu perimuntur, at ex Electryo-
 nis liberis Licymnius, quòd puer admodum esset
 adhuc, servatur incolumis. Atqui ex Pterelai na-
 tis Eucrea, qui naveis asseruabat, superstes fuit.
 Tum, qui de Taphijs euasissent, vela vento dede-
 runt, & abactas secum boues Polyxeno Eliensium
 Regi commendarunt. Ceterum Amphitryo redēp-
 tas de Polyxeno boues Mycenae abduxit. Interea
 verò Electryo filiorum eadem ultores regno simul
 cum Alcмене filia in Amphitryonis potestate tra-
 dito iurisiurandi religione illum prius adegit, ut ad
 reditum usque filiam virginem seruaret intactam.
 Bellum enim contra Teleboas conflare cogitabat.
 Is autem cum boues reduceret, earumq; una aufu-
 geret, in ipsam Amphitryo tum quam manibus for-
 te clauam gestabat, immisit. Quae de bonis corni-
 bus repulsa in Electryonis caput insiliens ipsum vi-
 ta priuauit. Sihenelus itaque hanc nactus occasio-
 nem è tota Arginorum terra Amphitryonem exe-
 git. Inde non modo Mycenarum, sed etiam Tiry-
 this ditione potitus est, mox autem Pelopis ad se
 filijs Atreo, Thyestaeq; accersuis Medeam com-
 mendauit. Amphitryo vero cum Alcmena, & Li-
 cymnio Thebas profectus à Creonte fuit expiatus,
 ac Perimedem sororem Licymnio tradit. Interea
 vero Alcmene dictitante ei rursuram se esse, qui
 fratrum suorum interitum disciscitur: tum Am-
 phitryo*

phitryo pollicitus aduersus Teleboas se bellum moturum, Creontem quoque ad id sibi socium aduocauit. Tum is socium se belli fore inquit, si prius ille Cadmiam à vulpe liberaret, nam fera vulpes Cadmiam deuastarat. Hic & si recepisset, fato tamen cautum erat, eam à nullo unquam mortalium captum iri. Interim, dum fines ab hostibus diripiuntur, unum ex urbanis puerum Thebani in mensis curriculum ipsi multos raptura ne hoc fieret dari permiserunt. Igitur Amphitryo Athenas profectus ad Cephalum Deionei filium Teleboarum spoliis parte promissa, induxit, ut in venationem adduceret canem, quem Procris è Creta sumptum à Minoe, duxerat, cui fato concessum fuerat, ut quamcūque feram insectaretur, occideret. Quāobrem canem, cui Lalapi nomen fuit, cum vulpem insequitur, Iupiter utrumque lapides effecit. Amphitryo Cephalum à Thorico, qui Attica terra populi nomen est, belli socium habens, & de Phocensibus Panopeum, ab Elio Argiuorum Eleum Fersei filium, à Thebis Creontem, Taphiorum insulas deuastat. Verūm Pterelaus donec in humanis fuit, Taphum capere nunquam potuit. Post, ubi Cometho Pterelai filia, Amphitryonis amore inflammata est, aureum de patris capite capillum profecit. Inde Pterelai morte insecta omnes ad unam insulas subegit Amphitryo. Qui interfecta post Comethone, captis spolijs Thebas renauigat, & insulas Elio, Cephaloq, tradidit. Mox illi conditas sibi

A P O L L O D O R I

cognomines vrbes habitatum cōmigrarunt. Primus autem, etiam Amphitryo Thebas redisset, per noctem Iupiter ad Alcmenam contendit, cum qua tri noctis facto mutatus in Amphitryonis viri formā, concubuit: quāq; aduersus Teleboas gesta essent, omnia recensuit. Vbi vero Amphitryo rediit, ac se à coniuge negligentius excipi videt, ab ea huiusce rei causam postulat, cui, cum Alcmena respondisset, quod reuersus priore nocte secum concubisset: à Tiresia Iouis cum uxore concubium factum resciscit. Alcmena vero duos peperit filios, Ioui quidem Herculem una nocte grandiore, atque Amphitryoni Iphiclem. At cum Hercules octo iam menses natus esset, Dracones duos inusitata magnitudinis Iuno infantem perdituros in lectum dimisit: Alcmena Amphitryonis opem implorante Hercules in pedes erectus utraque manu constrictos ipsos necauit. Ceterum Pherecydes ait, Amphitryonem, dum, uter esset eius de pueris filius, scire vellet, dracones hosce in cunas, lectumve iniecisse: quo facto Iphicles planè in fugam ire conatur, at Hercules immotus stetit: atque ita Iphiclem ex ipso genitum cognouisse refert. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, & ab Euryto sagittandi rationem, à Castore sub armis exerceri, demum à Lino citharædicam didicit. Is Orphei frater fuit. Qui cum Thebas commigrasset, ac Thebanorum civium numero allectus fuisset

cithara

cithara percussus ab Hercule, interijt : quòd ab eo velut præceptore vapulasset, ira succensus interemit. Cui cum quidam diem dicerent, & cadis, & commissi criminis postularent, ille contra Rhadamanthi legem recitans eiusmodi, qui manibus iniustis iritantem punierit, insons esto, & hunc in modum Hercules euasit incolumis. Veritui autē Amphitryo, nequid iterum eiusmodi faceret, eum ad bovm armenta amandauit, ibiq; dum educatur, & virium præstātia cæteris omnib. antecellebat. Ad hac visu terribilis erat, nēpe Jouis filius, quiq; cubitorum corporis, quatuor erat altitudine. Ignem ex oculis splendorem effundebat, nec frustra aut ab arcu sagittas emitebat, aut iaculo feriebat. Qui, cū inter bovm armenta esset annum agens decimum-octauum leonem Citharoneum interfecit. Hic ē Citharone impetu factō, Amphitryonis, ac Thestij boves, dissipabat. Is autem Thespiensium Rex erat, ad quem, leonis illius occidēdi ergò se contulit Hercules: apud quem dies quinquaginta exceptus hospitio permansit. Huic, quòd per diem venatum eunti noctibus singulis singulas filias subigendas dabat. Is autem filias quinquaginta ex Megamede Arnei filia natas habebat, qui summa ope nitabatur, ut Herculis semine repletæ omnes, sibi nepotes procrearent. Hercules unam, eandemq; sibi supponi puellam existimans cum omnib. tandem coiuit: ac subacti suis viribus leonis pellē sibi induit. et huius hiatū galeæ loco habuit. Redenti vero

A P O L L O D O R I

illi à venatione Ergini legati missi à Thebanis tributum, vectigalve exacturi obviam facti ierunt, Thebani vero Ergino hanc ob causam vectigales, tributarijve erant. Clymenum Minyarum Regem Menæcei auriga, cui nomen fuit Perieres, lapidis iectu in Onchesto Neptuni luco vulnerat, & hic Orchomenum semimortuus delirus, ac moribundus Ergino filio mortem suam ulcisci iubet. Erginus itaque ingenti cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis trucidatis pacem demum iureiurando stabilitam Thebanis dedit ea lege, ut ij ad annos viginti, boves cœtum quotannis tributum nomine ad eum mitteret. Hercules legatos ad id tributum perendum Thebas advenientes forte quadam obviam habens, ignominia affecit, defectis auribusq, & naribus quoque, & funiculis suas ipsi collo manus circumligans, hoc, inquit, Ergino, & Minyis tributum reportate. Quas ob res indignatus Erginus in Thebas bellum intulit. At Hercules armis à Minerva sumptis, & bello profectus Erginum quidem obtuncavit, Minyas autem in fugam vertit, ac Minyas geminatum tributum Thebanis pendere imperavit. Quo bello cum fortissimè pugnaret Amphitryo, interficitur. Porro Hercules à Creonte ob rem præclare gestam natam maximam filiam, Megaram uxorem accepit, de qua filios tres Therimachum, Creontiadem & Deicoontem habuit. Iunior vero filiam Creon Iphiclo, qui iam filium filium ex Automedusa Alcahoi filia, suscepit,

coniun-

coniugavit. *Rhadamanthus* autem *Iouis* filius post *Amphitryonis* cadem *Alcmenam* duxit. Quiq; *Ocaleam* *Boeotiae* in exilium eiectus habitatum concessit. *Hercules* per *Euryum* sagittandi peritiam antea consecutus: ensen à *Mercurio*: ab *Apolline* sagittas, à *Volcano* thoracem aureum, & à *Minerva* peltam accepit. Nam clivum ipse sibi in *Nemea* silva casum comparavit. Post confectam cum *Minyis* pugnam *Iunonis* odio in furorem incidit ac suos ipse filios ex *Megara* procreatos, unà cum duobus *Iphicli* liberis, in igne cōiecit, qua de causa se ipsum exilio mancipavit: Expiatur demum à *Thestio*. Inde *Delphos* profectus Deum scitatur, ubi nam habitatum iturus esset.

Pythia cum primùm *Herculem* ipsum appellavit, nam prius *Alcide* nomine vocabatur, eumq; *Tirynthem* habitaturum esse dixit.

*Eurystheo*q; annos duodecim servitutum, & imperatos labores totidem confecturum. Ad postremum vero peractis arumnis ipsum immortalitate donatum iri prädixit. Id ubi *Hercules* accepit, *Tirynthem* commigravit, ac quidquid ab *Eurystheo* iubebatur, exigebat. Primùm itaque illi *Nemei* leonis pellem afferre iubet: id verò animal *Typhone* genitum invulnerabile fuit.

Hercules contendens in leonem *Cleonas* pervenit, ubi *Molorchus* vir, qui manibus suis victum sibi queritabat, ipsum hospitio excepit: Cuiq; hostiā immolare volenti, eam ad diem trigesimam ei ser-

A P O L L O D O R I

nare iubet. Nam, si de venatione incolumis reuerteretur, Ioui eā seruatori mactaret: si vero occubuerit, sibi tū p̄ eā, velut Heroi inferias ageret. Post, ubi in Nemeā peruenit, quasi nūq̄, leonē reperit, ac sagittis illū prius impetuit. Vt vero nullis posse vulnibus occidi cognouit, protenta claua ferā persequitur, quæ cū in spelæum anceps cōfugisset, eius alterū ostiū obstruxit, ac per alterū irrupit in ferā, et circūpositis collo manibus, eò usq̄, astrictā tenuis donec eam præsocauit, impositamq̄, humeris Mycenæ importauit. Sed ubi extrema sui rediit die Molochum, ut mortuo hostiam immolaturum deprehendit, Seruatori Ioui sacris peractis leonem Mycenæ intulit. Ceterum Eurystheum cognitis Herculis viribus, ipsum urbem ingredi postea nūquam permisit. At pro portis res ab eo gestas ostētare præcepit. Ad hæc aiunt metu perculsum, doliū sibi ancum sub terra occulte comparasse. Deinde Copreum caduceatorem Eliensis Pelopis mittit, qui, quos ille labores exantleturus esset, iniunxit. Hic, post interfectum à se Iphitum, Mycenis exulauit. Ibiq̄, postquam ab Eurystheo expiationem est consecutus, habitauit. Porro secundum Herculi certamen Hydram Lernæam obtruncandā imperauit. Hæc intra paludem Lernam enutrita plana omnia, & campestria eruptione facta disperdebat, in pecora, atque agros scuebat. Hydra mira corporis magnitudine fuit nouem capitib. munita, quorum octo morti obnoxia fuisse dicuntur.

Quod

Quod autē omnium mediū erat, immortale fuisse
ferunt, Hercules igitur, curru conscenso, Iolai acri
ga opera vsus ad Lernā contendit, quō cūm perue-
nisset, equos sistit, Hydram in tumulo quodam na-
ctus, propter Amymones fontes, ubi ea latitare con-
sueverat, Quā cū ignitis sagittis impetisset, de late-
bris exilire compulit. Egressamq, ipsam manu pra-
hensat, prehensamq, tenet, ea vero pedibus statim
circūplicita cohibebatur. Hercules capita contun-
dens clava, nequicquam elaborabat, namque uno
contuso, duo subnascebantur. Insuper Hydra per-
uasti corporis Cancer admorso Herculis pede opē
ferebat. Quocirca interfecto cancro, Iolai, & ipse
opem implorauit. Qui cum proxima silua partem
succendisset ignitis torribus renascentia Hydra ca-
pita inurēs, eū in modū renascentiū capitum ortus
suboriri prohibebat: victor caput illud morti hand
obnoxium recisum defodit, eiq, ingentis ponderis
lapidem superimposuit, secus viam, quae per Lernā
Eleuntē ducit. Ad hac Hydra corpore minutissi-
mē conciso sagittas eius felle tinxit. At Eurystheus
hunc Herculis laborē duodecim arumnis annu-
merandum esse negauit, propterea quod Hercules
non solus: sed Iolai adiumento Hydram superauē-
rat. Tertiū vero facinus hoc illi gerendū imponit,
vt cornutam cernam Mycenae viuum adferret.
Erat. n. ad Oenoen auratis cornibus insignis cer-
ua Dianae sacra, Quocirca Hercules, quod eam
neque occidere, neque vulneribus afficere vellet, an-
tum

A P O L L O D O R I

num totum est insecutus: Postea vero, quam fera Herculis persecutione lassatam se esse sensit, in Artemisium montem confugit, & illinc ad Ladonem amnem, quem cum iam iam tranatura esset, sagitta percussam cepit, humeris sublatam ferēs, & per Arcadiam iter agebat, cui, cum Apolline Diana simul obviam facta, cernā recipit, atque Herculem quod sacrum sibi animal occidere voluisset, obiurgavit, tum ille necessitate rei damnata Eurystheū auctorem rei fuisse affirmavit, placata Dea iracundia, feram viam adhuc Mycenae importavit.

Quartum inde ei certamen imperavit, Erymanthium Aprum ad se vivum ferat. Hac autem fera Psophidem usque ab Erymantho monte prorumpens deuiastabat. Hercules itaque Pholoem inter eundem à Pholo Centauro Silem, ac Melia Nympha filio hospitio excipitur. Hic hospiti costas carnes edēdas apposuit. Ipse vero crudis vesci maluit. Herculi interim vinum poscenti vereri se, inquit, commune Centaurorum dolium relinere: ac bono illum esse animo Hercules iubet, ac ipse dolium releuit. Neque ita multo post: Centauri quōdā vinum suboluisent, affuere lapidibus armati, & abietibus in Pholi antrum irrumpunt, E quibus Anchium, & Agrium, quod primi intrare spelaeum ausi fuissent, Hercules accensis torribus percussos eiecit: reliquis autem ad Maleam usque sagittis persecutus est. Inde vero ad Chironem confugere, qui à Lapithis eiectus è Pelio monte, ad Maleam habitavit.

tauit. In hunc Hercules, cum circa delapsos Centauros sagittis impeteret, telum emisit, quod delatum per Elati brachium in Chironis genu infigitur. Tum Hercules tristitia affectus accurrit, ac sagittam extrahit, datumq; à Chirone remedium vulneri imposuit. Ille vero irremediabili vulnere sauciatus in spelcum se recipit, quod in eo vita excedere vellet, qui, cum per immortalitatem, qua donatus erat, minimè interire posset, tamen Prometheo Iouis permissu, immortalitatem adepto Chironis loco, tandem esse desijt. Cetera vero Centaurorum multitudo, alius aliò ex fuga sese receperunt. Nec defuerunt, qui in* Maleam montem confugerint. Eurytion vero in Pholoen, atque Nessus ad Euenum amnem, reliquos autem Neptunus excipiens ad Eleusinem* montē occuluit. Porro Hercules ad Pholoen regressus, ac Pholum multis cum alijs morientem conspiciens, eruta de mortui corporis sagitta, quo pacto tantos tam parua sagitta occidisset admirabatur. Hæc autem e manu sua delapsa in illius pedem decidit, atque actutum ipsum interemit. Igitur Hercules Pholo humi condito ad Apri venationem contendit. Quem è fruteto quodam ingentem cum clamore excitatum, per altam niuem defessum, ac vinculis prædeditum Mycenæ inuexit. Quintum deinde laborem imperauit, ut Augea pecoris fumum unius diei curriculo exportaret. At Augeas Rex Elidis fuit, sunt, qui illum Solis filium fuisse dicant. Nec desunt, qui Neptuni, & qui

qui Phorbantis. Hunc multes pecorum greges habuisse ferunt, ad quem, cum Hercules adyssei, multa de Eurysthei mandato mentione facta, una die finem omnem exportatum se pollicitus est: si decimam pecoris uniuersi ipsi condonaret. Augeas autem huic minimè credulus se illi tamen, post alata cōcessurum promittit. Hercules inde antestatus Phyleum Augea filium, stabuli fundamentum euerit, Alpheumq, & Peneum, flumina praterfluentia per fossam deducta, corrivatq, immisit: ita, ut per alienum à priore alueum desluerent effecern. Augeas, ubi de Eurysthei imperio confectū fuisse accepit, non modo mercedē pactam nō persoluebat, sed etiā quidquam se promississe negabat eaq, de re iudicum sententia se statutum esse dictitabat. Confidentibus itaque iudicibus Phyleus ab Hercule citatus in patrem testimonium dixit, quod isce mercedem Herculi se daturum pactus fuerit, proinde Augeas ira inflammatus ante, quàm iudicum suffragiis sententia ferretur, uti & Phyleus, & Hercules ab Elide facerent, imperauit. Phyleus, itaque Dulichium commigravit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, atque ibidem habitavit. Vbi illum necessitate compulsus, ut Eurytionem Centauro Mnesimachem filiam uxorem dare deprehendit, à quo, ut sibi opem ferret, exoratus Hercules Eurytionē, qui ad sponsam ducendā venerat, obrūcavit, sed Eurystheus neque id inter duodecim, certamē admisit, quippe qui mercede hoc fecisse

cisse, asserebat. Sextum ei laborem, ut Strymphali-
das aues fugaret, iniunxit. Erat autē ad Strympha-
lū Arcadie urbē Strymphalis palus multis contecta
atque umbrosis arboribus addēsata, quare in hanc
magna auiū multitudo, luporū vim pertimescentes,
ex fuga sese recipiebāt. Herculi itaque, quanā ra-
tione aueis ē silua dispelleret, ambigēti: Fallas enea
crepitacula Volcani munera accepta dedit. Hec il-
le quassans sub mōte quodā paludem proximo aues
territabat, Quae sonitū minimē sustinentes praeme-
tu subuolabant: eumq; in modum Hercules ipsas
sagittis impetinit. Septimum inde laborem Cre-
tensis Tauri abducendi imposuit. Hunc Acusi-
laus quidem esse refert, qui Europam ad Iouem
tulit. Nonnulli vero à Neptuno ē mari submis-
sum, quo tempore Minos id se Neptuno immo-
laturum dixit, quod ē mari apparuisset. atque auiū
conspicatum ipsum Tauri formam, ac specimen,
tunc plene inter hunc armenta dimisisse, pro quo
alium Neptuno sacrificasse: Quibus in rebus ira-
tum numen tauro feritatem immisisse. In hunc
igitur Hercules profectus in Cretam, quoniam ca-
pere volenti Minos inquit. Vbi expugnauit,
sibi caperet. Post, ubi illum cepit, Eurystheo
translatum ostendit. Cetera vero sacrum, nu-
miniq; dedicatum abire permisit. Hic Sparteq; &
Arcadia uniuersa peragrata, Isthmū traiecit ac
in Marathonē Attica terra profectus incolae pessi-
mē habebat. Octauū certamen Diomedis Thraciae
equas

equas Mycenae abigendi fuit. Is Martis, & Cyrenes filius Bistonum Thraciae generis, ac pugnacissimi, Rex fuit: Cui tum equae erant, quas mortalium corporibus pascebat. Ad quem cum Hercules volonum multitudine stipatus nauigasset, perdomitis qui equarum praesepebus praerant, eas ad mare abegit. Inter haec, Bistonibus sumptis armis ad opem ferendam accurrentibus: equas Abdero custodendas commisit.

Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere Locrus ab Opunte, Hercules amasius, quem equae discerptum interemerunt. Hercules de ceteris Bistonibus, atque occiso Diomede reliquos in fugam abire compulit. Inde Abdera urbe, ad Abderi perempti sepulcrum condita abactas equas Eurystheo tradidit, Quae postea ab Eurystheo sunt in Olympum montem transmissae, eo cum pervenissent, a feris dilaniatae sunt. Nonus labor est, quo Hippolyta cingulum ad se ferri iussit Eurystheus, Hac erat Amazonum Regina: quae circa Thermodontem amnem habitabant, hac gens erat bello gerendo praestantissima, quippe quae viriliter fortitudinem exercebant, ac si quando viris admixtae pepererint, pariter femineos educabant. Dextras ad haec maternas, ne iaculis emittendis impedito forent, in nihilum redigebant, Leuas autem alendi filiorum gratia succrescere partiebantur. Ceterum Hippolyte Martis baltheum, argumento, ut omnibus alijs praesset, habebat. Ad hoc igitur Hercules capiendum mittebatur, ut il-

lud

ludcupienti Admeta filia Eurystheus obsequeretur. Impositis itaque voluntarijs focys una in navi, Hercules sese navigationi accingit, ac mox ad insulam Paron appellit. Ubi tum Minois filij Eurymedon, Chryses, Nephalion, & Philolaus habitabāt. Ex omnibus, quos secum in navi vehebat Hercules, duo à Minois filijs interfecti fuerunt: quorum interitum iniquissime ferens Hercules hosce statim è medio sustulit, at reliquos intra oppidum conclusos, obsidione premebat: donec per legatos ab Hercule precibus impetrarunt, ut pro duobus è suis neci datis, quos ipse vellet, acciperet.

Tum ille soluta obsidione, atque Androgei filijs Alceo, Stheneloq, acceptis, in Mysiam ad Lycum Dascyli filium contendit, atque ab Amyco Bebrycum Rege hospitio exceptus, pugna inita à Bebrycibus, Lycum adiuvans multos trucidavit, in quibus, & Mygdonem Regem Amyci fratrem occidit, mox excisa Bebrycium urbe, terram Lyco attribuit. Hic autem omnem illam Heracleam vocavit. Inde vero Hercule ad Themiscyra portum appulso, ad eumq, profecta Hippolyte atque eius adventus causam percunctata, & Zonā se daturam pollicente, Iuno, sumpta Amazonum unius forma multitudinem adit: nuntians Reginam ab adventis hospitibus rapi. Tum illa captis armis in navē, equo vecta decurrunt. Hercules, ut armatas Amazonum copias prospexit, arbitratus, id iam non sine dolo fieri, Hippolytem necat, & Zonam aufert ad

A P O L L O D O R I

*hac reliquis deuiētis, renauigat, & Troiam appel-
 lit. Tum forte accidit, per Apollinis, & Neptuni
 iram, ut ciuitas infelicitè ageret. Quoniam Apol-
 lo, Neptunusq; Laomedontis iniuriam ulcisci vo-
 lentes, mortalibus assimilati, ac veluti mercenarij
 Pergama se adificaturos p̄cisciuntur, quibus, cum
 opere absoluto constitutam mercedem Laomedon
 minimè solueret, tum Apollo pestem, ac Neptunus
 cum inundatione Ceros immisit, quod, quidquid
 mortalium in campis offendit, corripiebat, cum vo-
 to ex oraculis, malorum finem tum demum fore di-
 ceretur, cum Laomedon Hesionem filiam suam Ce-
 ro deuorandam apposuerit: tum ille in proximis pe-
 lago saxis illigatam, proposuit. Hanc ita expositam
 ut vidit Hercules, se seruaturum pollicetur, si sibi,
 quas equas pro rapti Ganymedis iactura, ei Iupi-
 ter dederat, Laomedon tradat. Hoc illi se datu-
 rum pollicitus est Laomedon. Hercules Ceros occi-
 dit, & Hesionem seruauit, at Laomedonte merce-
 dem pactam non soluente: Hercules Troiae exci-
 dium minatus, abiuit & Enium appellit, ubi à
 Poltye hospitio excipitur. Mox inter nauigan-
 dum in litore Eniensi Sarpedonem Neptuni fi-
 lium, ac Poltyis fratrem virum contumeliosum,
 atque improbum sagittis confixum interfecit. Inde
 cum ad Thasum peruenisset, expugnatis inibi
 Thracibus, eam Androgei filijs habitandam de-
 dit. At è Thaso profectus aduersus Toronen, Poly-
 gonum, Telegonumq; Protei, qui ex Neptuno pro-
 creati*

creatus fuerat, filios, ad luctandum provocare solitos in ipsa palastra, interemit. Demū illatam Mycenæ, Zonam Eurystheo dedit. Tum decimum illi certamen ærumnamq; indixit, Geryonæ boves ab Erythea abigendas. Sed Erythea non procul ab Oceano insula erat, quam nunc Gadiram, nominant. Hanc Geryones Chrysaoris, & Callirrhoes, quæ filia erat Oceani, habitabat. Is erat trium hominum corpore præditus, ita compacto, ut in vnum ventre tenus coiret, & ab ilibus, femoribusq; in trium rursus partes diuisum esse videretur. Ad hæc ille Punicæ boves erant, quibus bubulcum Eurytionem præesse voluerat. Orthrus autem canis biceps ex Echidna, & Typhone genitus custos præerat, Concedens igitur ad Geryonæ boves, per Europam, monstra inter eundem multa prætergressus, in Libyam traiecit atque cum per Tartessum iter fecisset, itineris sui monimenta in Europa, ac Libya finibus oppositas inter se colūnas duas constituit. Ast, ubi in itinere Solis radijs calfieret, arcum in deum ipsum intendere non erubuit. Hic vero hominis vires admiratus, Herculem aureo poculo donauit, quo Oceanum traiecit, & Erytheā aduectus in Arbæte monte præstauit. Id sentiens canis in eum prorumpit. Hunc Heros claua percussit, nec non Eurytionem bubulcum cani suppetias, atque opem ferentem, occidit. Inter hæc Menætiæ Plutonis boum pastor rē omnē Geryonæ nuntiauit. Hic Herculem ad Anthemuntē flu-

A P O L L O M O R I

nium boves abigentem nactus commissa pugna, sagitta perfossus interijt. Hercules autem impositis poculo bobus Tartessum traxit, ubi Soli poculum reddidit transgressus inde Abderam in Lybiam peruenit, in qua Alebion, ac Dercynus Neptuni filij boves abigere solebant: quibus peremptis, cum per Tyrreniam iter haberet taurorum unus ab Rhegyo aufugit, atque in fretum repente delapsus est. In Siciliam tranavit, ac vicina terra percursa, ab illo Italia fuit appellata: nam Tyrreni, quem Latini taurum vocarunt, ita de dixerunt, In Erycis campos se contulit. Is Erycinis in Sicilia parte, regnabat, ex Neptuno natus, qui hunc ipsum taurum suis armentis aggregavit. Comendatis itaque bobus Volcano, Hercules taurum quesiturus procedit, quem cum inuenisset inter Erycis armenta, ab eo repoposcit. Tum is, nisi ipsum palastra superaret taurum se redditurum esse negabat. Hercules semel, atque iterum, & tertio ab se victum Erycem luctando peremit. Et taurum receptum cum alijs in Ionium mare perduxit. Qui simulac in Ponti recessus penetravit, bobus asinum funo iniecit: Quo perciti ad Thracie montana dissipantur. Hic infectus, bouum partem collectam ad Hellespontum compulit. Quae vero reliquae fuerunt, cetera fere, atque agrestes euaserunt. Hercules tandem agre collectis bobus Strymonem, ut olim nauigabile flumen, accusans, oppletum lapidibus innauigabilem effecit, ac traductas boves Eurystheo dedit, quas ille postea

postea Iunoni immolauit. Confectis autem hisce certaminibus, intra unius mensis, annorumq, octo curriculum, Eurystheus Angea pecoris, & Hydra laboribus minimè admissis, undecimam Herculi arumnam imposuit, ut ab Hesperijs aurea mala reportaret. Hæc vero non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed in Hyperboreorum Atlante, quæ Iuno suis in nuptijs Ioui muneri dedit. Ea draco immortalis Typhonis, & Echidna filius ceticeps asservabat. Hic varijs etiam, omniumque generum vocibus utebatur, cum quo & Hesperides, Ægle, Erythia, Vesta, & Arethusa, simul custodiebant. Hercules itaque, cum ad Echedorum amnem peruenisset, à Cygno Martis, & Pyrenei filio ad singulare certamen prouocatur. Hunc autem dum Mars tuetur, & pugnam committit, demissum è celo fulmen inter utrosq, medium diremit,* Iter deinde per Illyrios faciens, ac properans ad Eridanum amnem Nymphas Iouis, & Themidis filias adiit. Hæ ipsi Nereum indicant, comprehensumq, ipsum dormientem, atque omni-genas formas alternantem deuinxit, neque illum prius, quam ab eo ubi iam mala illa, & Hesperides essent, edocuisset, abire permisit. Quod ubi didicit, Libyam percurrit.

Huic Antæus, Neptuni filius præerat, qui hospites secum palaestra dimicare compellens, occidebat: At Hercules cū eo luctari coactus, sublimem illum è terra vlnis elisum interemit: nam si terram

A P O L L O D O R I

contigisset, is robustissimus evaderebat, quapropter hunc Terra filium nonnulli esse dixerunt. Inde à Libya, Ægyptum peragravit, in qua Busiris ex Neptuno, ac Lysianassa Epaphi natus regnabat. Hic ad Jovis aram hospites oraculo quodam monitus immolabat, annos enim novem Ægyptus agrorum sterilitate laboravit. Inter hæc Thrasius vaticinandi peritus à Cypro advenit, qui hanc annona caritatem desitutam esse pronuntiavit, si virum hospitem, quotquot annis Iovi mactarint. Tum Busiris vate illo prius immolato, advenientes deinceps ingulabat. Comprehensus itaque & Hercules etiã ad aras traheretur, at disruptis vinculis, Busirinq;, & eius filium Amphidamantem, & Chalbem Cerycem necavit.

Post hæc Asia percursum in Thermydras Rhodiorum portum appulit: & bubulci cuiuspiam alterum de plaustro solum taurum, ac mactatum comedit. Tum bubulcus, ubi nullam sibi auxilij copiam, neque spem refulgere videt, quodam in monte consistens execrari cœpit: Quocirca, & nunc etiam, cum faciunt Herculi sacrum, cum execrationibus id peragunt. Hinc Hercules in Arabiã pervasit, ubi Emathionem Tithoni filium necat, & factò per Libyam itinere, ad extremum usque mare navigat, ubi scypho sumpto in obiectam continentem traiecit: atque aquilam, Typhonis, & Echidne filiam Promethei iecit in Caucaso monte depascentem sagittis conficit, & Prometheum devincto

detrahto oleagino vinculo, solutum liberauit: eumq;
ad Iouem reduxit, qui illum pro Chirone, qui mori
cupiebat, immortalem esse declararat. Post au-
tem quàm in Hyperboreos ad Atlantem peruenit,
ac Promethei prudentia commonesactus est Her-
cules, ne ad Hesperidum mala proficisceretur, sed
ipse Atlanti in calo sustinendo succederet, illumq;
pro se mitteret. Itaque persuasus excepit. Atlas au-
tem decerpitis ex Hesperidum hortis tribus malis
ad Herculem redit. Qui, cum calum habere subter-
fugeret: cesticillum, inquit, se velle facere suo capiti
imponendum, quo commodius tantum cali pondus
ferre posset. Quod ubi audiuit Atlas, depositis hu-
mi pomis, calum recepit, atque ita poma Hercules
consecutus discedit. Sunt verò qui dicant, hac non
ab Atlante habuisse, sed ipsum cæso dracone custo-
de decerpisse, qua secum delata dedit Eurystheo.
Tunc ille accepta Herculi condonauit, à quo cū Mi-
nerua accepisset, ea rursus reportauit, quoniam re-
ligiosum erat, ea alicubi collocari. Duodecimue la-
bor iniunctus est, Cerberi ab inferis abstrahendi,
hunc autem terna canum capita, & draconis cau-
dam, & in dorso serpentum omnium generum ca-
pita habuisse fertur. Descensusus igitur ad hunc
canem, Eleusinem ad Eumolpum se contulit, ut ab
eo Cereris sacris initiaretur. At vero externis ijs sa-
cris admitti non licebat, ex quo adoptiuus Pylus fi-
lius initiatus erat, qui ne mysteria spectare quidem
iam poterat, qui nondum Centauri cadẽ expiaret.

A P O L L O D O R I

Hercules demum ab Eumolpo tanti criminis contagione expurgatus, Cereris sacris initiatur. Inde ad Tanarum Laconiae promontorium, ubi ad inferni descensum ostium patet, accessit. Hac ad inferos penetravit: quem cum anima conspexissent, duabus exceptis Meleagri, ac Medusa Gorgonis filiae, omnes in fugam abiere. In Gorgonē vero Hercules ensē ut in viam nudavit: tum illud à Mercurio vanum spectrum esse discit. Mox, ubi ad Plutonis ventum est, Theseum, ac Pirithoū Proserpina nuptias poscentem: eaq, de causa deiventū inuenit. Hi conspicati Herculem, velut illius viribus redituri in vitam, manus porrigebant, tum ille Theseum manu prehensum excitavit, sed Pirithoū quoque revocare in vitam cupiens, ob terrae motum dimisit, & Ascalaphi saxum reuoluit. Ad haec sanguinem animis praebiturus unam ex Plutonis bubus ingulavit. Ceterū Menætiū, Centauro-mi filius Plutonis bubulcæ cū provocasset in palastram Herculem, perfractis costis ac medius ab eo prehensus, Proserpinae deprecatione servatus est. Demum Hercules Cerberum à Plutone deposcit. Is illi, ut sine armis, quibus communitus advenerat canis abducendi potestatem facit. At Hercules nactus illum pro Acherontis portis thorace circumseptus, ac leonis pelle contextus, & circumiectis illius capiti manib. haud abire permittit, & si à dracone qui in Cerberi cauda existerat morderetur, cernicem comprimens, ac belluam praefocans

eans parere cōgūt. Captum itaque Cerberum ad
 Eurystheum, regressus per Træzenem abduxit.
 At Ceres Ascalaphum in bubonē mutauit. Her-
 cules Eurystheo monstratum Cerberum rursus ad
 inferna reduxit. Porro Hercules exantlatis labo-
 ribus Thebas regressus, Megaram quidem Iolao
 coniugem dedit: ipse vero uxorem ducturus, Eury-
 tum Oechalia regulum, qui sagittandi peritia se, ac
 filios suos vicerit, certaminis pramium Ioles filia
 conubiū proposuisse accepit. Oechaliā igitur pro-
 fectus, cum sagittandi arte is omnibus præstantior
 extitisset, uxore certè promissum certaminis præ-
 mium est minimè consecutus. Iphitus sanè filiorum
 maximus Iolem Herculi concedendam esse cense-
 bat. At Eurytus, ceteriq; filij dehortari, ne, quam
 forte prolem ex ea susciperet, aliquando obtrunca-
 ret, pertimescentes. Hinc vero non longo post tem-
 pore abactis ex Eubœa per Antolycū bubus, Eu-
 rytus id Herculis persuasum confectum esse putauit:
 contra Iphitus id minimè credens, ad Herculem
 conuolat, eiq; à Pheris veniēti, occurrit, quo tempo-
 re, seruata ab se iam mortuam Alcestin Adme-
 to marito restituerat. Proinde Iphitus Herculem,
 ut secum boves vestigaret, cohortatur. Id illi Her-
 cules se præstiturum pollicetur, & eum quoque ho-
 spitio accepit. At furore iterum agitatus hunc è
 Tirynthiorum mœnibus deiecit. Cum vero cōmissa
 eedis causa expiari vellet, ad Neleum, Pyliorum
 dynastam, proficiscitur, exclusus autem ab eo, quod

A P O L L O D O R I

olim, vetus cum Euryto sibi benivolentia intercesse-
 rat. Amyclas pervenit, ubi illum Deiphobus Hip-
 polyti filius sceleris contagio lustravit. Deinde gra-
 vi morbo de Iphiti nece correptus Delphos adiit,
 ac morbi finem roganti illi Pythia nihil respondet
 ac Hercules eo nomine spoliare templum voluit,
 auctoq; tripode, propriam sibi oraculorum aedem
 construxit, ac mox ab Apolline in eum pugna com-
 missa, Iupiter inter hosce duos medium fulmen de-
 misit, eoq; modo dirempta illorum pugna, hoc Her-
 cules oraculum habuit: Morbi finem tum fore,
 cum triennium totum venditus servierit servitutē,
 & commissae cadis ergo Euryto aestimationem po-
 penderit. Mercurius hoc oraculo dato, Hercu-
 lem vendit, eumq; Omphale Iardani filia Lydorū
 regina mercatur: cui Tmolus coniux moriens re-
 gnum reliquit. Sed oblatam fraterne cadis aestima-
 tionem Eurytus admittendam minimè censuit. In-
 terim Hercules Omphalea serviens non procul ab
 Epheso Cercopas captos in vincula coniecit. Syleū
 vero in Anlide, qui peregrinos eā iter facientes ter-
 ram fodere compelleret: refossis ab radice vitibus
 unā cum Xenodice filia interfecit. Idemq; ad Do-
 lichen insulam delatus, ac videns Icarī corpus in
 littore eiectum sepultura dedit, ab eoq; Dolichē in-
 sulam mutato nomine Icariam vocavit. Cuius be-
 neficii causa Dedalus è picea Herculis imaginē cō-
 simillimā effinxit, quā quod ignoraret, per noctem,
 lapide vinam esse opinatus, percussit. At quo tēpore
 apud

apud Omphalen seruiret, aiunt, cum in Colchos navigatione, & Calydonij apri venatione confectam fuisse, ac Theſcum, qui Trœzene Iſthmum aduenerat eum expiaſſe. Porro poſt ſervitutem, morbo liberatus, nauibus ordine remorum quinquaginta praeſuis decem & octo, collecta fortiffimorum volonum manu in Ilium navigauit. Poſtea vero quam Ilium cum claſſe appuliſſet, eam Oicleo cuſtodiendam reliquit. Ipſe autem cum ceteris rei bellica peritiſſimis in urbem promouit. Laomedon interea factum cum multitudine in claſſem impetu, Oicleum quidē pugnantē interfecit, at reiectus ab Herculis copiis intra urbem, obſideri cœpit: cumq; urbis obſidione continenti premeretur, refractis mœnibus, Telamo primus urbē, intrat, & poſt eū Hercules. At, ubi Telamonē prius intraſſe videt, ſtricto in eū enſe vadit. Nā is meliorē ſeipſo volebat neminē. Id cum Telamon prouidē animaduertiſſet proximoradiacentes lapides colligere aggreditur: Tum Hercules, quid nam faceret, percontatur: eam, ille inquit Herculi Callinico ſc excitare. Tum is Telamonem collaudauit, Mox vero capto Ilio, ſagittis confecto Laomedonte, cum filiis ſuis, præter unum Podarcem: Telamoni, Heſionam, Laomedontis filiam ob rem præclariffimē geſtam præmij loco dedit, ex qua poſtea Tencrū Telamo gignit, & huic, quem vellet captiuorum abducendum concedit. Ea vero cum ſibi Podarcem fratrem delegiſſet, Hercules hunc prius in ſervitutem redigendum eſſe

esse ait. Tum etiam illa adiecit, quidnam ipsi harum rerum causa, ut eum accipiat, datura sit. Ea vero pro empto fratre demptum è capite suo flammum aureum dedit. Hinc pro Podarces Priamus est nominatus. Herculi vero ab Illo classem reducenti Iuno fœdam immisit tempestatem, quamobrem Iupiter indignatus eam ex Olympo suspendit. Hercules interea cum ad insulã Co navigaret, Coi, quod piraticam ipse classem ageret, existimantes, lapidum iactu in portum appellere prohibebant. Is autem vi illata, insulam cepit: Regemq, Eurypylum Astypalea, ac Neptuni filium interemit. Sed & Hercules inter pugnandum à Chalcodonte vulneratus fuit, & Iovis ope conservatus mali nihil pertulit. Inde, Co devastata, Phlegram, ob Mineram adiit: ubi unã cum dijs gigantes debellavit. Nec longo post tempore Arcadium magna manu collecta, & acceptis secum ex urbibus Græciæ volentibus fortissimis in Augeam bellum movit. Augæas interim ab Hercule expeditionem in se comparari audiens: ab Eliensibus Eurylum, & Cteatum germanos duces delegit: qui viribus, atque opibus omnes eorum temporum mortales anteibant, hi Moliones, & Actoris filij erant, licet Neptuni esse dicerentur. Actor etiam Augæa frater erat. Enimvero accidit, ut per eiusce expeditionis tẽpus Hercules in morbum incideret: eamq, ob causam cum Molionidis pacẽ inivit: qui, cum postea Herculem morbo pressum rescissent: eius copias insidijs aggre

aggrediuntur, ac multos trucidant. Nec ob id tamen iam tum ab re bellica Hercules decessit. At cum tertio rursus Isthmici, ludi celebraretur, missos ab Eleis Molionidas cum alijs simul immolatu-
ros ad Cleonas per insidias circumuentos trucidat, & ductis in Elin copijs urbem cepit, occisoq;
cum filijs Angea Phyleum reduxit, eiq; regnum attribuit. Ad hac etiam Olympiacum certamen instituit, ac Pelopi aram statuit, nec non duodecim
Deorum aras deinceps excitauit. Post autem Elidem captam aduersus Pylum castra promouit, & urbe expugnata Periclymenum Nelei filiorum fortissimum, qui in varias inter pugnandum formas mutabatur, Neleumq;, et eius filios omnes, uno excepto Nestore, interfecit. Hic enim puer adhuc apud Gerenios alebatur. Quin etiam ea in pugna Pluionem Pylijs opitulantem vulnerauit. Dein e-
uersa Pylo in Lacedemonem Hippocoontis filios, puniturus bellum gerit: quibus, quonia Neleo suppetias tulissent, erat iratus, & quod Licymni filium occidissent, longe magis illis succesebat. Nam, cum ipse Hippocoontis Regiam spectaret, erumpit illico in eum molossici generis canis, tum puer arreptum lapidem in canem coniecit, nec lapidis coiectio puerum fefellit. Mox eruptione facta Hippocoontida, virgis puerum verberantes peremerunt. Huiusce igitur mortem ulturus exercitum in Lacedemonios comparauit, atque in Arcadium castris promotis Cephenum cum viginti, quos habebat, filijs ut belli socius

A P O L L O D O R I

*socius esse velit, obtestatur. At Cephæus verius, ne
 relictam à se Tegeam Argivâ bello invaderent, ex-
 peditionem detrectabat. Tam Hercules sumpta
 de Minerva anea Gorgonis coma in urna, Sterope
 Cephæi filia muneri dedit, hisce adiectis verbis,
 quandoque militum copijs ingruentibus eam co-
 mam de mœnibus, nec tamen prouisam sublimem
 ostendet, hostium futuram eursionem prænuntiat.
 Quo factò Cephæus cum filijs expeditionem secu-
 tus est, Atque idem in pugna, filijq; sui omnes oc-
 cubere, his etiam accessit ipseque Hercules fra-
 ter. At Hercules casò Hippocoonte, eiusq; filijs in
 servitutem redactis, subiecit urbem Tyndareo: &
 huic etiam regnum concessit. Deinde Hercules
 Tegea transiens Augem Alei filiam, hand agnitâ
 vitavit. Quæ cum antea puerum occulte peperis-
 set, in Minervæ templo deposuit Interim peste per
 ea loca debacchante, Aleus templum ingressus, &
 singulari matris filia partum reperit, ac puerum in
 Parthenium montem deferendum, exponendumq;
 dedit, qui diuina quadam providentia conservatus
 est: Nam, quæ nuperrimè Cerva pepererat, illi v-
 bera præbuit. Mox autem pastores assumptum
 infantem, Telephum vocitarunt. Sed, & Aleus
 Augem Nauplio Neptuni filio extra fines ven-
 dendam exportari iussit. Hic autem Teuthrantis
 Teuthrania urbis Dynasta tradidit, & ille eam
 sibi postea uxorem fecit. Ceterum Hercules Caby-
 donem profectus Deianiram Oenei filiam coniu-
 gem*

gem depoposcit, ac testatus matrimonij huiusce de
 causa, cum Acheloo in taurum transformatum,
 unum illi de cornibus perfregit. Itaque Deianira
 duxit, cornuq; Acheloo redditur, cuius loco Amalthea <sup>Amalthea cor-
 nis</sup> cornu accepit. Hac Hemonij filia fuit, qua <sup>Vide Iunium in Ad-
 am. Hercules cor-
 nis</sup> tauri cornu habuit. Id, ut Pherecydis testimonio
 comprobatur eius fuisse facultatis, ut, quidquid es-
 culenti, ac poculenti quispiam expetisset, copiose ad-
 modum suppeditaret. Insuper Hercules pro Caly-
 donijs contra Thesprotos bellum gerit, qui urbe E-
 phyra, cui Phylas Rex praeerat, vi capta congres-
 sus cum Astyoche huiusce filia, Tlepolemi fit pater.
 Cum vero apud eos permaneret, ad Thespium mi-
 sit, ac septem ferme filios vi retinere dicebat, de qui-
 bus treis ablegaturum se Thebas, at reliquos quat-
 tuor in Sardiniam insulam veluti colonos se trans-
 missurum. Quibus confectis cum apud Oeneum
 in convivio esset, pugno percussum Eunomum Ar-
 chitelis filium ei pocula propinantem occidit. Is au-
 tem Oeneo propinquus erat, sed pueri pater, quod
 praeter eius voluntatem factum fuisse contigisset, ei
 veniam dedit. Atqui Hercules legis multam se-
 cutus, exilium sustinere voluit, atque Trachinens
 ad Ceycem se iam conferre decrevit: Qui, ubi cum
 Deianira uxore ad Euenum amnem pervenit, ibi Nes-
 sum Centaurum manentem, qui viatores traieciat,
 offendit, eumq; traieciendi laborem mercedis loco à Dijs
 Iustitiae suae causa se recepisse dicebat. Igitur
 Hercules ipse pro se amnem transiit, sed Deianira,
 portorium

sorium pactus, in alteram ripam Nesso transuehen-
 dam commisit, cum illi Centaurus, dū traiecit, vim
 inferre aggreditur, eam vero acclamantē audiens
 Hercules, egressum in terram Nessum in corde sa-
 gitta percussit. Is, ubi se mortuum videt: mulie-
 rem ad se vocat, eiq; si velit inquit, philerum apud
 Herculem, sibi habere, quod ipse semen in terram
 effudisset, cum sanguine, qui ex speculi vulnere ma-
 nasset, commisceat. Tum illa id factum penes se con-
 seruauit. At Hercules, Dryopum finibus pera-
 gratis, & cibi inopia laborans Thiodamantē plau-
 strum, quod à binis bobus trahabatur, ducentē ob-
 uium habuit, eorum alterum è curru solutum, iugh-
 latumq; & coctum deuorauit. Postea cum Tra-
 chinem peruenisset ad Ceycem, hospitio ab eodem
 acceptus Dryopas debellauit. Inde illinc promotus
 Agimio Doriensium Regi se belli socium fecit. Nā
 Lapithæ, eum de terra finibus Coronæ eius belli Im-
 peratore armis infestabāt. Is igitur obsidione pres-
 sus Herculem in societate, atque in regni partem
 adiutorem arcessierat, Cui Hercules opitulatus,
 Coronum cum cæteris suis interemit, eiq; regni fi-
 nes uniuersos liberos reddidit. Ad hac etiā. Lao-
 goram Dryopum Regem cum filiis in Apollinis lu-
 co epulantem, ut virum petulantem, improbumq;
 ac Lapitharum socium obruncauit. Nec multo
 post per Itonem iter facientem Herculem Cygnus
 Martis, & Pelopie filius, ut in singulare secum
 certamen congregeretur, prouocauit, Congressus
 itaque

itaque, & hunc etiam interfecit. Vt autem Orcho-
menum peruenit, eum Rex Amyntor cum armis
procedere minimè sinebat: qui, dum ita pertransi-
re prohibetur, & hunc ipse vita priuauit. At, cū
Trachinem peruenisset, exercitum in Oechaliam
adunauit, ut eo bello in Eurytum animaduertetet,
accitis sibi socijs Arcadibus, & Meliensibus domo
Trachine, ac Locris Epicnemidibus, Euryto unā
cum filijs occiso urbem capit. Sepultis deinde suis
commilitonibus, qui in eo bello interierant, atque
Hippaso Ceycis filio, Argeum, & Melanem Licym-
nii filios, ac demum oppido direpto Iolen captiuam
abduxit. Inde in Cenæum Eubœæ promontorium
appulsus Iouis Cenai aram constituit. Sacrificatu-
rus autem, Trachinem ad Ceycem misit, qui lautā
ac splendidā ad se tunicam afferret, à quo, ubi, quæ
de Iole successerant, Deianira percepit, verita ne
illam iterum magis arderet, rata verum esse amo-
ris philtum, effusum Nessi sanguinem, eo tunicam
infecit. Quam sibi Hercules indutus, sacrificauit:
sed, ubi vestis incaluit, Hydra viro Herculis cor-
pus putrescebat. Tum Licham ille pedibus abrep-
tum, sublatumq; à Boetia deiecit in Euboicum ma-
re precipitem, tunicam vero, quæ iam corpori inha-
serat, rescindit: eamq; ita auulsam carnis frustra sub-
sequebatur. Tanto igitur Hercules morbo laborās
nauī Trachinem aduehitur. Quod ubi Deianira
resciuit, sua ipsius manu suspendio vitam finiuit.
Hercules Hyllo, qui natu maior ex Deianira filijs

A P O L L O D O R I

erat, ut cum per aetatem ei liceret, solem uxorem duceret, imperavit. Deinde ad Oceanum Trachiniorum montem se contulit, ibique constructam ab se pyram, iam conscendit, atque ignem subijci iubebat. Quod cum suorum facere auderet nemo, Pæas interim quasiurus amissos greges cum per id loci iter faceret, pyram succendit. Hinc Hercules sagittas, arcumque dono dedit, ardente autem pyra, nubem cum tonitru sublatam ipsum in caelum remisisse, dicitur. Inde immortalitatem adeptus, & revocatus in gratiam cum Iunone Hebeem illius filiam uxorem duxit, de qua sibi filios Alexiaren, & Anicetum procreavit. Herculi autem filij ex Thesij filiabus hi fuerunt: Procris quidem Antileon, & Hippeus: ea enim natu maxima geminos peperit: ex Panope, Thripsippas, Lysse, Eumedes, Creon, Epilaus, Aët्यानax. ex Crethe vero Iobes, Eurybius, Polylaus, Patrus, Archemachus: Meline, Laomedon, Chytippus, Euricape, Eurypylus, Eubotes: ex Aglaia, Antiades, Onesippus: ex Chryside, Oreas, Lanomene, Teles, Lysidice, Endedides, Menippides: ex Anthippe, Hippodromus, Telentagoras, Eurycapylus, Hippotus, Eubæas, Olympuse, Nicodromus, Argele, Cleolus, Exolus, Erythras, Xanthidos, Homolippus, Stratonicus, Atromus, Celeustanor, Iphis, Laothoe, Antidus, Antiope, Alopius, Astybie, Claametidas, Phyleidas, Tigasis: ex Æschreide, Leucones, Anthea, Eury piles, Archedicus, Dynastes, Eratus, Asopides, Mentor, Eone, Amestrius

Amestrius, Tiphys, Lynceus, Halocrates, Olympus, Heliconide, Phalias ex Hesychæe, Oestrebles Terpsicrates, Euryopes, Eleuthea, Eulcus, Antimachus, Nicippes, Patroclus, Pyrippus, Nephos: Praxitheæ, Lyippus, Erasippus, Lycurgus, Lycius, Toxicrates, Bucolus: Marsæ, Leucippus, Eurytiles, Hippocrates, Hippozygus. Hi sunt ex Thespiadibus orti, ex alijs autem, ac Deianira, Oenei filia, Hyllus, Cresippus, Glycisonetes: sed ex Megara Creontis, Therimachus, Deicō, Creontides, Deicō, Quem autem Hercules sustulit filium ex Omphale Lydorum Regina, nomen fuit Agelao, unde & Cræsi genus. Ex Chalciope Eurypyli filia Thessalus: ex Epicaste Aegæi filia, Thessalus: ex Parthenope Strymphali filia Eueres: ex Auge Alei, Telephus: ex Astyoche, Phylantis Tlepolemus: ex Astydamea Amyntoris Cresippus: ex Autonoe Peræi Palemon. Relato demum inter Deos Hercule filij sui Eurystheum fugientes ad Ceycem se receperunt. Ubi vero illos ab eo repetere cœpit Eurystheus, ac nisi dederentur, bellum minitabatur, ij tū metu perculsi relicta Trachine per Helladē fugerunt. Qui, cū Eurystheus eos insectaretur, Athenas cōcesserunt & confidentes ad Misericordie arā opē implorabant. Athenienses non modo nō dederunt eos, sed etiam aduersus Eurystheum bellum sustinuerunt, & eius filios, Alexandrum, Iphimedontem, Eurybium, Mentorem, Perimedemq, occiderunt. Ipsam insuper Eurystheum fugientem ē curru,

G 2 atque

A P O L L O D O R I

atque ad petras Scironides adequitantes Hyllus
 infectus obtruncat: eiusq; caput amputatum Alc-
 mena dedit. Hac autem illi textoris radijs oculos
 effodit. Itaque post interfectum Eurystheum in Pe-
 loponnesum Heraclida redierunt, omnesq; amissas
 urbes receperunt. Ceterum, quoniam intra anni spa-
 tium, ex quo in patriam remeant, universam Pe-
 loponnesum pestis inuasit, eamq; euenisse, quod He-
 raclida prius, quam liceret, ipsi sedem patriam re-
 petissent, oraculo declaratum est. Quamobrem re-
 lieta rursus Peloponneso, Marathonem commigra-
 runt. Tlepolemus autem Lycymnium non sponte oc-
 cidit, quippe, qui administrum suum quandam ba-
 culo percussurus aberravit. Idque ante, quam e Pe-
 loponneso abscederet. Exulans igitur haud quaquam
 exigua cum hominum manu Rhodum venit, atque
 ibi sedem locauit. Hyllus ad haec ex patris imperio
 Iolem Euryti filiam sibi in matrimonium copula-
 uit, & quam ratione suis Heraclidis redeundi
 facultatem compararet, nihil reliqui faciebat. Proin-
 de Delphos concessit, & quamam via reuerti pos-
 sent, Apollinem scitatur. Tum Deus, si ad tertium
 usque fructum, inquit, expectarint, eos esse reditu-
 ros. Hyllus vero tertium fructum, triennij cursum di-
 ci arbitratus, ad tantum temporis curriculum per-
 moratus cum exercitu Heraclidas in Peloponne-
 sum reducit, quo tempore Tisamenus Orestis filius
 Peloponnesiorum regnum utenebat, ac noua pugna
 commissa Peloponnesij vincunt, & Aristomachus
 inter-

interficitur. Postea vero, quam Cleolai filij adulta iam aetate fuerunt, de rebus Pythiam consulunt, à qua, quod antea oraculum dederat, acceperunt. Temenus, sibi quod responso eiusmodi fidem habuissent, infeliciter successisse, obijciebat. Tum contra Pythia ipsos infelicitatis suae fuisse auctores respondit, Quando responsa data minimè intelligebant. Non enim tertium terra, sed generis esse fructum, inquit, oraculum indicat, ac Stenigrum isthmum innuit, quem latioris aluci pelagus dextrorsum alludit. Quae cum audisset Temenus milium copias legit, & in Aëtolie loco naues compingit. Vbi etiam nunc loco ab eare nomen est Ναυπάκτος. Interea dum ibi comparata militum copia morantur: Aristodemus, relictis ex Argia Antefionis filia geminis Eurysthene, ac Procle, fulmine ictus occubuit. Quin etiam Naupaëti exercitus in morbum ingentem concidit, siquidem ipsis vates futura praedicens, atque afflatus numine visus est, quē magnum esse, atque à Peloponnesijs in exercitus perniciem emissum existimarunt. Hunc Hippotes Phylantis Antiochi ex Hercule nati filius iaculo percussum interfecit. Quo facto rei navalis apparatus perditæ classe disperijt, peditatus item fame infelicissimè egit, exercitusq; omnis dissolutus est. Temeno interim ea de clade oraculum postulanti numē obvatis eadem ea obuenisse respondit: Proptereaq; homicidam decennium exulare, iussit, necnon ea de causa Trioculi belli pratoris opera biennium uti

A P O L L O D O R I

illi praecepit. Quare Hipponem exiliy causa soillum
 vertere coegerunt : Atqui Trioculum vestigantes,
 Oxylo Andramonis filio equum insidenti obviam
 fiunt. Hic unoculus erat, qui oculorum alterum sa-
 gitta excussum amiserat. Nam cum cedis patria
 causa in Elidem, atque illinc in Aetoliã isset exu-
 latum, & circumactũ iã anno in patriam redibat.
 Hunc igitur ab oraculo significari arbitantes co-
 ppy imperatorem praeficiunt, & mox pugna in ita,
 terra, mariq; vincunt, & Tisamenũ Orestis filium
 occidunt. Verũ e suis desiderantur Agimiy filij,
 Pamphylus, ac Dymas. Post, ubi Peloponneso po-
 siti sunt, treis aras Ioni Patrio excitant, in qui-
 bus peractis sacris urbes sortiti inter se partiuntur.
 Prima itaque sortitio fuit Argos, secunda Lacade-
 mon. Tertia demum Messene. Illata deinde situla
 aqua plena: placitum est cuiq; in eam sortes conij-
 ci. Tum Temenus, & Aristodemi filij Procles, &
 Eurysthenes, calculos coniecerunt. Cresphontes au-
 tem Messenem sortito habere volens terrae glebã
 iniecit, quae resoluta priores illas duas sortes ante
 prodire necesse erat. Educta igitur prius Temeni
 sorte. Secunda Aristodemi liberũ sortitio fuit:
 Quo factum est, ut illa soluta, hac constiterit, &
 per eam Cresphonti Messena obtigerit. Porro in
 aris, quibus immolatum erat, iacentia signa invene-
 re. Nam, quibus Argos obtigit priuatim, rubetã:
 quibus Lacedaemon, draconem: quibus autẽ Messe-
 ne, vulpem. hi in sua quisque ara priuati signi sym-
 bolum

bolum offenderunt, quæ vero ad symbola spectant, vates cecinerunt. Nactis quidem rubetum, in urbe manere præstat: Id enim animantium genus, si peregrinetur, nullis viribus se tueri potest. Qui draconem consecuti sunt, formidabiles fore, si promoueantur: qui vero vulpem deprehendissent, dolosos fore prædicebant. Temenus igitur prætermis- sis Agelao, Eurypyloq, & Callia filijs, Hyrnetroni filia, atque huiusce viro Deiphonti adhesit. Proinde illius filij Titanas, mercede cōductos ad patrem interimendum inducunt. Commisso itaque parricidio regnum penes Hyrnetronem, ac Deiphōtē exercitus fore iudicauit.

Cressphontes autem non ita multo post susceptum imperium Messenæ duobus cum filijs interfectus est. Atqui Polyphontes eorum imperio, quod Heraclidarum genere ortus esset, præficitur, atque occisi Cressphontis uxorem Meropem inuitam perduxit, at hic etiam è medio sublatus fuit. Nā cum tertium Merope filium Egyptum nomine haberet, patri suo ipsius alendum dedit: qui cum adultæ iam ætatis esset, per insidias adortus Polyphontem peremit, ac paternum sibi regnum recuperauit.

APOLLODORI GRAM-

MATICI ATHENIENSIS

Bibliothecæ, siue de Deor. ori-
gine, Liber I I I.

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

*Quoniam vero genus Inachium enarra-
ta Beli progenie, usque ad Heracli-
dæ familiam exposuimus, & Age-
noris prolem quoque deinceps enarre-
mus. Enimuero, ut à nobis antea dictum fuit duos
è Libya filios Belum, & Agenorē Nepotius pro-
creauit. Belus quidem Egyptiorum Rex, quos su-
perius diximus, liberos genuit. Agenor autē in Eu-
ropam profectus Telephassam coniugem ducit, ex
qua Europam filiam, & Cadmum, Phœnicemq;
mares, & Cilicem sustulit. Sunt, qui Europam nō
Agenoris, sed Phœnicis filiam esse affirmant. Hu-
ius amore captus perit Iupiter, necnon taurus per
Rhodium mare nauigat, qui ubi sese puella mitem
cicuremque præbuit, atque inde tauri dorso illam im-
positam velut prædā, pelago auexit in Cretā: eaque
inibi ab Ione compressa Minoem, Sarpedonem, ac
Rhadamanthum peperit: sed Homeri testimonio
Sarpedon ex Ione, ac Laodamia Bellerophontis fi-
lia natus est, Post, ubi Europa nusquam appare-
ret, Agenor pater eam filios vestigaturos emisit:
isq; ne nisi, cum reperta prius Europa, redirent,
impe-*

imperavit. Quibus cum & Telephassa mater, ac Thasus Neptuni filius, vel (ut Pherecydes ait) Cilix ad eam perquirēdam coivit. Postea vero, cum passum omnia vestigassent, neque usquā Europam comperissent, desperato ad suos reditu, alius aliò cōmigrarunt. Phoenix in Phœnicen se contulit. Cilix huic finitima loca, inuasit, atque omnem Pyramo anni adiacentem regionem subegit, eamq; de se Ciliciam nominavit. Cadmus autē, ac Telephassa in Thraciam penetrarunt, necnon & Thasus conditam in Thracia urbem Thasum suo de nomine appellatam habitavit. Demum Asterion Creteus regulus Europa in matrimonium ducta ex ea natos filios aluit, qui, cum adoleuissent mutuum inter se discordiam exercebant, nam Miletum puerum deperibant. Hic filius Apollinis, & Areæ Cleochi filia fuit: Puer, cum in Serpedonis benevolentiam, amoremq; potius inclinare videretur, Minos conflato bello victor fuit. Post illi in fugam vertuntur, ac Miletus in Cariam appulsus ibi Miletum à seipso dictam urbem condidit. Verum Serpedon Cilici adversus Lycios bellum gerenti opitulatus, ex Lycia parte regnum sibi comparavit: eiq; Jupiter ad tres etates vitam concessit. Nec desunt, qui illum Atymnij Iouis, & Cassiopeæ sibi amore conflagrasse tradant, eaq; de causa in seditionē concidisse. Sed Rhadamanthus, cū conditis ab se legibus insularis imperaret, atque ex fuga rursus in Bœotiam contendisset, Alcmenem du-

A P O L L O D O R I

xit uxorem: demum vita defunctus, apud inferos cum Minos fratre indicandis animis praeficitur. At Minos Cretam incolens leges conscripsit, duetaq; Pasiphaë Solis, ac Perseidis filia, siue, (ut Asclepiades ait) Creta Asterij filia, Creteu, Deucalionem, Glaucum, & Androgeum mares, feminas autem Hecalem, Xenodicen, Ariadnemq; ac Phaedra sustulit. Porro ex nymphea Varia Eurymedontem, Nephalionem, Chrysen, & Philolaum. At ex Doxitheia Euxanthium. Deinde, ubi Asterion nullis relictis liberis decessit, Minos Creta suscepta regni administratione prohibetur. Qui fides facienda ergo à dys regnum se accepisse affirmans, Quid quid, inquit, voto depoposcisset, euenisse. Inde Neptuno immolans, tauru, ut sibi ex profundo mari offerri precibus, depoposcit, oblatum immolaturum se pollicetur. A Neptuno itaque tauro, qualis eum deceret, emisso, regnu accepit. Qui cu eiusmodi tauru ad armenta deduci iussisset, aliu immolauit. Hic subactis sibi pelago omnibus propè insulis praefuit. At iratus illi Neptunus, quod eundem tauru minime immolasset: hunc ipsum efferauit: Pasiphaëq; ut illum ardentissime deperiret, effecit. Hac igitur tauri inflammata desiderio adiutorem sibi Dadalum assumit architectu, qui cadis reus Athenis fugerat, hic ligneam in rotulis vaccam concavam intrinsecus miro artificio costruxit, cuiq; babulam pelle circumfuit, eamq; in prato, ubi taurus depascere consueverat, elocauit. Inde Pasiphaë intromittit: ad quam tan

rus accurrēs, cern naturalē vaccā iniuit. Hac demū Asteriū cognomēto Minotaurum peperit: taurino vultu, cetera virū fuisse, fertur. Hunc Minos oraculis quibusdā monitus intra Labyrinthū cōclusum custodiri iubet. Sed Labyrinthus, quē Dædalus edificauit, domiciliū erat, quōd ob multiplices viarum ambages, occursumq; ac recursus, fallebat. Quæ vero de Minotaurō, & Androgeo, ac Phædra, & Ariadna, leguntur, ubi de Theseo post dicetur, explicabimus.

Ast *Erope*, *Clymene*, *Spemiosyne*, & *Althemenes*, à *Cratœo* *Minois* filio liberi nati sunt. *Crete*o vero, qualē ipse vitæ exitū habiturus esset, oraculū scitārī; *Deus* ab uno è filiis suis interfectū iri respondit. *Creteus* itaque oraculū calat: quod cū accepisset *Althemenes*: & veritus, ne patri mortē inferret, relictā *Creta* cum *Spemiosyne* sorore profectus, in quendā *Rhodi* locū appellit: quo potius *Creteniā* illi de se nomen indidit. Conscenso autem *Atabyrio* mōte iacētes circa insulas circūspectauit, ac etiā despicatus *Crētē*, iā & *Deū* patriorū recordatus *Atabyrio* *Ioui* arā statuit: nec longo post tēpore suā ipse sororē interemit. Nā *Mercurius* eius amore correptus quōd fugientē assequi non posset, quippe quæ illi pedum pernecitate præstabat, recentibus tergoribus viā substravit, in quibus delapsam, cū è *Creta* rediret, vitiat, ac fratri rē cōmissā renūtiat. Is autē *Dei* nomē culpæ expugnata pudicitia prætextum esse arbitratus, eā calcibus impetitā occidit,

Mox

A P O L L O D O R I

*Mox Crateus & Eropem, Clymenemq; per Nau-
plium in longinquas terras, vendendas amandat.
Ex his quidem Plisthenes & Eropem uxorem du-
xit, ex qua filios Agamemnonem, & Menelaum su-
stulit. Verum Clymenē Nauplius in matrimoniū
cepit, ac filiorum Oracis, & Palamedis pater effi-
citur. Cum vero Crateus senio confectus esset, Al-
themeni filio regnū tradere cupiebat: eaq; de caus-
sa Rhodum contendit: eumq; e navi cum heroibus
socijs in desertum quendam insula locum descen-
disset: à bubalcis pradones ingruisse ratis eycitur,
quiq; vera dicens, tum ob canum latratum, quòd
ab insulanis percuteretur, exaudiri non posset: Al-
themenes superveniens telo contorto Crateum pa-
trem haud quaquam agnitum interfecit, Qui, ubi
scelus patratum cognovit, Deos precatus terra hia-
tu absorptus occulitur.*

*Ceterum Deucalioni nati sunt filij Idomeneus,
Crete, ac Nothus, & Molus.*

*Glaucus autem Minois filius infans adhuc mu-
rem insequens in mellis dolium delapsus, occubuit.
Qui, cum gentium nusquam appareret: Minos
pater, quo amissum filium reperiret, cum diu, mul-
tumq; quassuisset, de illius inuentione scitatum ora-
cula misit. Curetes illi tricolorem inter armēta bo-
uem esse retulerunt, cuius, qui optime effingere simu-
lacrum possit, ab eo filium in vitam reuocatum iri.
Accersitis itaque undecumque vatibus: Polydus
Cœrani filius rubi fructus bonis colorem assimila-
uit:*

nit : & puerū vestigare coactus vaticiniū cuiuspiā adiumento tandem reperit. At cū Minos eū sibi viuum reddi oportere dīctitaret , cum pueri cadauere in quodam domicilio , concluditur, cumq; in summa consilij inopia versaretur, draconē ad pramortui pueri corpus proserpentem vidit. Hunc lapide percussū, veritus, ne idem ipse pateretur, occidit. Interea draco alter aduenit, ac priorem extinctū conspicatus, retro abiit : mox herbam ferens redit : eaq; super omni draconis mortui corpore imposita, illum in vitam reuocauit. Id, cum Polyidus summa cū admiratione conspexisset, eandem herbam illatam Glauci corpori imposuit, atque illico mortuum suscitauit. At Minos, neque post recuperatum filium, nisi, prius vaticinandi rationem Glaucum doceat Polyidus, illum Argos remeare permittebat. Polyidus autem coactus edocet, atque in patriam rediturus, vela faciebat Glaucū suū in os inspuere iubet, quo factō Glaucum vaticinandi obliuio subiit. Hactenus itaque de Europa posteris dixisse sat est.

Porro Cadmus cū iā vita funtā Telephassam sepelisset : à Thracibus hospitio exceptus Delphos de Europa Deum scitaturus, contendit : Deus illi nihil ab eo curiose de Europa quarendum respondit : sed bonæ viæ duce utatur, atque urbem condat ubicūque ea ambulando defessa procūbat. Quo ille accepto responsō per Phocensium terram iter faciebat : mox boni inter Pelagontis armenta obuiam

A P O L L O D O R I

niam factus eam ponè sequebatur. Ea vero Bœotia percurſa humi procubuit, ubi nunc extās Thebe. Deinde bonem illam Palladi mactaturus, aliquem è socijs ſuis ex Martio fonte deſumptā aquā reportaturum mittit: draco fontis cuſtos appoſitus erat, hunc Marte ſatum fuiſſe perhibebant. Is ex aquaturis pleroſq; abſumpſit. Quare indignatus Cadmus draconem interemit: ac Minerus conſilio eius dentes ſerit, quibus ſatis, armati è terra viri exorti ſunt: quibus Spartiſ, id eſt, Satis, nomē inditum fuit: Hi poſtea mutuiſ ſe vulneribus, Alteri quidem vel inuiti pugnam congreſſi, Alteri vero, quod alter alterum nequaquam cognoscerent, occiderunt. Sed Pherocydes ſcriptū reliquit, Cadmus ut armatos viros è terra exoriri conſpexit, lapides inter eos coniecit. Tum ij viciffim percuti exiſtimātes mutuam inter ſe pugnam inierunt. Verū ex iſſce, quinque tantummodo Echion. Idæus, Chthonius, Hyperenor, & Pelor incolumes ſuperfuerūt. At Cadmus pro ceſis inter ſe viris annū integrum Marti mercenarius fuit. Jam tum annus annis oēto conſtabat. Poſt exactum mercedis tempus Re gi ipſi Minerva Regiam adornauit, Harmoniam Veneris, & Martiſ filiam uxorem dedit. Ad hæc dij omnes reliēto celo in Cadmia conuiuiο excepſi nuptias concelebrarunt. Cadmus uxori pep̄lēm, ac monileo Vlcani opus, quod ei ab Volcano dono miſſum ferunt: muneri dedit. At Pherocydes ab Europa datum ſcribit: idq; ab ſone accepiſſe. Cadmi
filia

filie fuere Autonoe, Ino, Semele, Agave. Verum Polydorum unicum habet marē, sed Ino Athamā in nupsit. Arysteus Autonoe sibi coniugavit, Echion Agavem duxit.

Jupiter, cum Semele arderet, cum ea clā Junone concumbit. Hac autē ab Iunone decepta, ut quidquid ab eo deposceret, sese facturū Ioue pollicēte: ut qualis cū coniuge congressurus adveniret, secū decūberet, postulavit, quod cum Iupiter abnuere non posset, curru inuectus in peramata Semeles thalamū pramisso fulmine cū fulgetris simul, & tonitribus advenit: quare semele metu extremata semestrem partū eiecit. Jupiter hunc è medio abreptum igne femori insuit. Mox Semele extincta, reliqua Cadmi filia, eunlgant dictis Semelem cum mortaliū quodam concubuisse, & ab Ioue se cōpressam mentiam fuisse, eamq; ob rem fulminatam fuisse. Congruo deinde tempore solutis filis Jupiter Dionysium gignit, eumq; Mercurio tradit. Hunc ille ad Inonem, & Athamantem affert: atque ut puerum educarent, suadet. Quod iniquo animo ferens Ino yisce furorē immisit. Inde Athamas maiorem natū filium Learchum, velut ceruum venatus interfecit. Ino vero Melicerta in ferventē lebetis aquam coniecto, & cum perempto filio in maris profunda disiluit, et hac quidē Leucothea nominatur. Puer autē Palemonis nomē accepit. Sic itaque appellati à navigantibus maris tempestatem patientibus opem ferunt. Ad hanc Melicerta Isthmiorū
certa-

certamen Sisypho auctore institutum fuit. Mox Jupiter, Dionysium in hadum transformat ut Iunonis iram euaderet. Hinc Mercurius sumptum puerum ad Nymphas, quatum ~~Nymphas~~ Asia urbem incolebant, transportauit. Has postea Jupiter in stellas mutatas, Hyadas appellauit.

Sed ex Autonoe, & Aristeo Actaeon filius procreatur, qui à Chirone educatus venator euasit. Postea verò suis à canibus in Citharone deuoratus est, cumq; in modum interijt, ut vero Acusilaus ait, Iouis ira, quod Semelem procatus esset, sed, ut pleriq;, quòd Dianam lauantes uidisset, aiuntq;, ab Dea extemplo, in ceruum commutatum fuisse, atque quinquaginta illius canibus insequentibus rabiem iniectam fuisse, ut per eam dominum haud agniti deuorarent. Ceterum Actaeonem è medio sublato canes dominum vestigantes gannitu vocis & Domini desiderium tristitia quadam significantes haubantur, ac demum post diu quæsiti herum in Chironis antrum deuenerunt, quibus ille Actaeonis simulacrum effinxit, quo viso statim merore soluti sunt omnes. Actaeonis Canum nomina. De quibus hi pulchrum validi circum undique Regis inuadunt corpus rapide ceu Tigrides, Vrsiq; Immanis soboles laniant propè retia, Prote: Post alij dominum inuadunt saeuissima proles.

Lynceus, & Banus pedibus citus, atque Amarrynchus & quos nominatim protulit in enumeratione.

Tum

Tum Iouis Imperio Aëtaon cecidit.

Regis namque sui nigrum obsumpsere cruorem
Argusq³, Spartusq³, Boresq³, celerrimus, idem
Artubus Aëtai, atque etiam sunt sanguine pasti.
Cetera dein prompte innaserūt turba latrantum.
Senorum hac hominū generi est medicina dolorū.

Porrò Dionysius post vitem inuentam à Iuno-
ne furore iniecto percitus, Ægyptumq³, ac Syriam
pererrauit. Hunc primus omnium Proteus Ægy-
ptiorū Rex hospitio accipit: ac rursus ad Cybellam
Phrygia urbem proficiscitur: atque ibi expiatus à
Rhea, & ceremonias edoētus Cybeleias, stolaq³, ab
eadem sumpta ad Indos per Thraciam contendit.
Lycurgus Dryantis filius Rex Edonorum, qui am-
nem Strymonem incolunt, primum ipsum contume-
lia affectum eiecit. Tum Bacchus ad Thetin Ne-
rei filiam confugit, Baccha autem in vincula conie-
cta fuerunt, nec non magna Satyrorum multitudo
qua eum consecuta est. Contra vero Baccha statim
soluta sunt. Nam Dionysius Lycurgo furorem in-
iecit. Tum ille amentia præcepit Dryantem filium
vitis palmitē se ratus amputare, securi percussum,
interfecit. Qui cū extrema sui corporis præcidis-
set, resipuit. Deinde, ubi terra nullas suppeditaret
fruges, numen suo renuntiavit oraculo, terrā tum
fore fructiferam, cū Lycurgus mortalitatē exue-
rit: Quod, ut Edoni acceperunt, ipsum in Pangæi
montem abductum in vincula coniecerunt, ubi ex
Dionysy voto equis laniatus occubuit. Ad hæc
H Bacchus

A P O L L O D O R I

Bacchus post Thraciam, atque Indiã uniuersam peragratam, & locatis inibi cum titulo stelis Thebas repedauit, nec nõ feminas relictis domibus suis in Cithellone debacchari compulit. Pentheus autem Agares, & Echionis filius à Cadmo in regno subrogatus, hac ab illis fieri prohibuit: quiq, cum se in Citharonẽ montem Mimalionidas exploraturus, contulisset, ab Agaue matre, per furorẽ, cū fatam esse arbitrata, mēbratim conciditur. Demum Bacchus ubi se Thebanis Deũ esse declarauit, Argos adiit, atque ibi rursus ab illis eo numen minime obseruatus, eorũ mulieres furere, ac debacchari coëgit. Quæ mox in montib. lætentib, quos secum extulerant, filiorum carnibus vescébantur. Postea vero, cū ab Icaria in Naxũ trāsuehi cuperet, prædatoriã Tyrrenorũ tremem mercede conduxit, ac deo ipso in navi imposito Naxi littora præterla-
gunt, atq, in Asiam Deum vedituri vela faciunt. Tum Dionysius malum, remosq, in serpētes vertit, nauim ad hac hædera, & tibiarius sonitu oẽm repleuit. Nauis interim furorc ałti in mare precipites fugiunt, atq, in delphinos transformatur. Post, ubi, hunc Deũ esse a rebus gestis mortales didicerunt, diuinis honorib. percolabant. Hic, deinde ab inferis matrẽ renocauit, Thyonemq, mox illã appellauit, cū ea demũ in calum conscēdit. Interea Cadmus cum Harmonia coniuge post relictas Thebas ad Enchelienses cōmigravit. Quibus cum ab Illyrijs bello impeteretur, à Deo responsum fuit. Illyrijs,

lyrijs, si Cadmum, Harmoniamq, ducem haberet, imperaturos. Tum hi oraculi fidē secuti eos aduersus Illyrios duces deligunt, ac vincūt. Sic itaq, Cadmus Illyriorū regnū adipiscitur: eiq, Illyrius filius nascitur, nec lōgo post tēpore in draconē cū Harmonia mutatus in campū Elysiū ab Ioue demissi sunt.

Dein Polydorus Thebarū regno praefectus Nyctei filium Nyctei, qui fuit Chibonij filius, ducit uxorem: ex qua Labdacum gignit. Hic, post Pentheum, quod eadē, qua ille, sentiret, occubuit. Qui, cum Laium filium ammiculum superstitem reliquisset, Lycus Nyctei frater, interea, dum ille in pueris esset, regnum occupauit. Ambo vero ab Euboea in fugam acti, post Phlegyā Martis, & Chrysa Boeotidis filium interfectum in Syria sedem collocarunt: atque ob suam, qua cum Pentheo necessitudine intercesserat, in ciuitatem cooptati fuere. Declaratur igitur Lycus à Thebanis belli imperator, regno praeficitur: Qui, cum iam annos viginti imperasset, à Zetho, & Amphione obtruncatus diem obiit. Huiusce necis hāc fuisse causam prodū. Antiopē Nyctei filia fuit, hanc Iupiter inuit, eaq, quod grandida esset patre cōminante, in Sicyonē ad Epopeū ex fuga sese recepit: atque huic nubit. Nycteus interim in xore cōfectus, cum antea Lyco, ut in Epopeū, Antiopemq, animaduerteret, imperasset, sibi ipsi mortem consciscit. Is autem comparata magna militum multitudine Sicyonem capit, & Epopeum interimit. Atq, Antiopem captiuā ab-

H 2

ducit,

A P O L L O D O R I

ducit, quæ, cùm abduceretur: ad Eleutheræ Bæo-
 tiæ geminos parit, quos expositos bubulcus inuenit,
 ac educat. Horumq; alteri, Zetho, alteri autē Am-
 phioni, indidit nomen. Zethus rei pecuaria studio
 sese dedit, Amphio vero quod à Mercurio byra do-
 natus esset, cū hæc medicam exercuit. Lycus interea
 Antiopem in vinculis, & eiuscæ coniux Dirce tor-
 quebat. Clam verò, tandem aliquando vinculis ul-
 tro solutis, ad filiorum domicilium, ut ab eis excipe-
 retur, contendit. Qui matre agnita Lycum occi-
 dunt, ac Dircen crinibus religatam è tauro necāt,
 & in fontē, qui ab ea Dirce postea nominatus est,
 coniiciunt. Recuperato deinde imperio, urbem sub-
 secutis Amphionis byram lapidibus, muro cinxe-
 runt; Laiumq; fugarunt. Quem, cū in Pelopon-
 neso ageret, Pelops hospitio excipit, & huiusce filiū
 Chrysippum curulis artis exercendæ rationem edo-
 cens, & eius amore succensus, rapit. Zethus porro
 Theben ducit, de qua Thebis urbi factum est no-
 men. Amphion vero Nioben Tantalæ filiam sibi
 coniugauit. De qua filios mares septem procreauit:
 Sipylum, Minytum, Ismenū, Damascithonem,
 Agenorem, Phadimum, ac Tantalum: feminas au-
 tem totidem Echodæam, sine, ut alij volunt The-
 ram, Cleodoxam, Astyochen, Phthiā, Pelopiam,
 Astycrateam, Ogygiam. At Hesiodus decem fi-
 lios, totidemque filias genuisse ait. Sed Herodotus
 duos quidem mares, tres autem feminas. Immo ve-
 ro Homerus sex filios, & sex item feminas illum ex
 ea sustu-

ea sustulisse refert, Quare, Niobe, tot filiis aucta, Latona se fecundiorē esse iactitavit. Latona vero id aegerrime ferens, Dianamq̃, ac Apollinem, in Nioben filios irritavit. Mox autem Diana Niobes filias sagittis domi confecit: ac mares ad unum omnes in Citharone venantibus Apollo interfecit. Amphion tamen ē maribus, & ē feminis Chloris natu maxima, quae Neleo nupserat, asseruati sunt. Verum Telesilla testimonio Amycla, & Melibœa intacta remanserunt: & ab iisdem Zeibus etiam, & Amphion sagittis confixi occubuerunt. Ipsa vero Niobe, Thebis relictis in Siphylum ad Tantalum patrem pervenit, ibiq̃, Iovem precata in saxum commutata fuit, ac lacrymas noctes, atque dies effundit suo de lapide.

Post, ubi Amphion vita decessit, Laius regnū accepit, duxitq̃, Menœcei filiam, quam nonnulli Iocastam, quidā vero Epicastam nominant. Qui, oraculo monitus est, ne filios gigneret, quod ex eo, qui nasceretur, parricida futurus esset. Is autē per ebrietatem cum uxore concubuit, ex ea natum infantem, pastori traiectis ferrea fibula calcaneis, dedit exponendum, at hic quidem puerum in Citharone monte exposuit. Polybi vero Corinthiorū regis bubulci repertum infantē ad Peribœam illius uxorem contulerunt, quae sumptum puerū velut proprium partum sibi supponit, & curatis pedibus, Oedipum nominat. Idq̃, illi de pedum tumore nomen imponit. Adultus interea puer, ac ro-

bore suis aequalibus antecellens, ob invidentiam per contumelias, supposititius, ac spurius appellatur. Qui, cum de Peribœa id quæreretur, scire minime potuit. Profectus autem Delphos de parentibus suis Deum scitatur, cui tum Apollo, ne in patriam rediret, oraculo edicit, quippe qui suo patri cadem esset illaturus, & cum matre rem habiturus. Hic, ubi id accepit, ac reputans ex ijs, qui dicti fuerant, natum esse se, Corinthum redire supersevit, & dum curru per Phocidem vehitur, angusta quadam in via Laio, ac Polyphontæ (hic erat Laii præco) curru euntibus occurrit, cui, cum Polyphontes, ut de via cederet, imperasset, nec ille dicto audiens esset, quin potius cunctaretur, eorum in galium alterum præco interfecit. Iracundia percussus Oedipus, & Polyphontem, & Laium simul obruncavit, inde Thebas pervenit. Laium itaque Plataensem rex Damasistratus sepeliendum curavit. Regnum vero Creon Menœcei filius invasit, quo regnante non mediocris clades Thebas occupavit. Siquidem Iuno Sphingem, ex Echidna, & Typhœe parentibus ortam inmisit. Hæc muliebri facie, pectore: pedibusque, ac cauda leonis, & avis pennis prædita fuit. Quæ cum à Musis enigmata didicisset in Phyccone monte confedit: de quibus id unum Thebanis proponere solebat quod est huiusmodi, quod nã esset id animal, quod unam habet vocem, & quadrupes bipes, ac demum tripes, efficitur. Ad hæc Thebanis oraculo renuntiatur fuisse, iam, tum Sphingis in-

commodo, ac detrimento liberos fore, quando id enigmatum soluissent, quin etiam universos, quid illud esset, rogabat, quod, cum minimè reperirent, abreptum ex omnibus, unum dehorabatur: eaque de causa plerique subinde peribant. Ac postremo ad eum modum Amone Creontis filio perempto, Creon enigma huiusmodi soluturo, & regnū, & Laiā uxorem se traditurum praconis voce renuntiari iubet. Quod ubi ad Oedipi aures pervenit, ipse ita soluit: quod à Sphinge proponitur, enigma, hominem esse ait, nascitur enim quadrupes infans, quod quattuor gradiatur membris, grandior autem effectus, homo bipes esse incipit, senescens vero, ac demum tertio assumpto pede, id est Scipione, tripes dici potest. Ipsa igitur, Sphinx ex arce sese precipitem dedit. Oedipus inde regnum accipit, ac matrem ignorans duxit uxore, de qua etiam Polynicem & Eteoclem mares, femineque sexus Ismenem, & Antigone procreavit. Sunt autem, qui tradant hosce filios editos esse, ex Eurygenea Hyperphantis filia. Deinde, ubi, quae antea latuerant: in lucem tandem prodire: Iocasta quidem laqueo sibi colulum fregit. Oedipus autem, oculis orbatus Thebis pellitur, ac filios execratus quod ab urbe parentem eijci spectantes, eum ab iniuria non defenderunt. Profugit igitur cum Antigone in Colonus Attica terra populique locum, ubi Eumenidum lucus visebatur, in eo supplex confedit.

A P O L L O D O R I

Inde fuit à Thebeo susceptus, neque ita multo post à
vita migravit. Eteocles autem & Polynices de re-
gno inter se gerendo paciscuntur, placuit, ut annuū
imperium per vices administrarent. Sunt, qui Po-
lynicen prius regnare coepisse aiunt. Deinde annuū
Eteocli regnū reddidisse. Nonnulli vero Eteoclem
prius imperare coepisse, nec regnum fratri tradere
voluisse, aiunt. Polynices itaque Thebis fugatus
secum monile, ac peplum exportans Argos adiit,
quo tempore Adrastus Talai filius Argis regna-
bat: ad cuius regiam per noctem accedit: ubi cum
Tydeo Oenei filio, qui tum quoque Calydone Ar-
gos confugerat, manum ad pugnandum coferit, &
excitato inter eos clamore, Adrastus repente ap-
paruit, eorumq; pugnam diremit. Tum vaticinium
quo fuerat olim monitus, ut & Apro, & Leoni fi-
lias in coniugiū daret, memor utrumq; illis spon-
sos designavit. Illi etenim in clypeis, alter Apri, Leo-
nis alter faciem defixam gestabāt. Deipylem ita-
que Tydeus, Argiam Polynices, uxorem capit.
Adrastus item utrumq; in patriam suā quamq;
reducturum se pollicetur, Igitur comparato exerci-
tu, contra Thebas prius eundem esse statuit. Qua-
re prestantissimum quemq; ad se coire, imperavit.
Amphiaras autem Oicleis filius vaticinandi pe-
ritissimus, quòd omneis in eo bello prater unum A-
drastum perituros esse perspiciebat: hanc Theba-
nam expeditionem decretabat, quin etiā reliquos
dehortabatur. Dum vero Polynices ad Iphin Ale-
ctoris

Etoris filium contendit, ab eoque precibus exposcit,
 ut, qua posset ratione Amphiarauum ad militiam
 capeffendam cogere, demonstraret. Huic ille si mo-
 nile, inquit, Eriphyle consequatur. Amphiarauus
 ergo, ne quid à Polynice muneris capiat, Eriphyle
 uxori prohibuit: Verùm Polynices eam monili suo
 donatam rogat, ut virum suum ad rem bellicam ge-
 rendam inducat, id enim in ipsius erat manu, nam
 cum Adrastum conuenisset, Amphiarauus, ut qua
 cum eo, & iam dudum de regno erat, dissensionem
 solueret. Itaque soluto colloquio, quidquid inter eos
 litis, ac discordie foret, ad Eriphyles iudiciũ se re-
 laturũ iureiurando confirmauit. Quo igitur tempo-
 re contra Thebas belli ratio inibat, Adrastus
 ad id capeffendum cohortabatur, contrà vero Am-
 phiarauus dissuadebat: quocirca Eriphyle torques
 aureo donata ad id belli gerendũ permonuit Adra-
 stum. Tum Amphiarauus eam subire militiam coa-
 ctus, filijs imperat, ut simulac per atate liceret, ma-
 trem occiderent, & bello Thebas maxime infesta-
 rent. Porro Adrastus collectum cum ducibus septẽ,
 in Thebas exercitũ dũctare maturat. Huiusce bel-
 li duces hi fuerunt. Adrastus Talai, Amphiarauus
 Oiclis, Capaneus Hipponoi, Hippomedon Aristo-
 machi, sine, ut alijs placet, Talai. Hi Argini fue-
 runt. Polynices Oedipodis Thebanus, Tydeus Oe-
 nei filius Etolus, Parthenopæus Melanionis Ar-
 cas. Sunt, qui Tydeum, & Polynicẽ inter hosce mi-
 nime connumerẽt, sed Eteoclum, Iphium, & Me-

cisternam recensent. Profecti vero in Nemeum, cui
 Lycurgus rex praeerat, aquam deposcunt, & hic
 ad fontem via dux fuit Hypsipyle Lemnia, relicto
 infante parvulo Ophelte nomine, Eurydices, ac
 Lycurgi filio, cuius etiam nutrix erat, nam, cum
 Lemnia mulieres ab ea Thoantem patrem serva-
 tum fuisse comperissent, illum obtruncarunt. At
 Hypsipylem vendiderunt. Quae circa vitæ iucunda
 gratia apud Lycurgum serviebat. Ea, interea dum
 demonstrat iter ad fontem, relictuus puer à draco-
 ne occiditur. Draconem vero Adraști apparito-
 res interemerunt, ac puerum sepeliunt. Tum Am-
 phiaræus, id inquit prodigium futura praenuntiat.
 Sed & hunc puerum Archemorum vocarunt, &
 in eius etiam honorem Nemea certamen institu-
 runt. In quo Adraštus equo vicit, cursu vero Eteo-
 clus, castibus Tydeus, cursu, & disco Amphia-
 ræus, iaculo Laodocus, lucta Polynices, arcu Par-
 thenopæus. Igitur ubi ad Citharonem pervenere,
 Tydeum Eteocli oratorem, ut ex constituto regnū
 Polynici restituat, praedicturum destinant. At
 Eteocles quum Adraști, & conciliorum man-
 data nihili facere videretur: Tydeus de Theba-
 nis periculum facturus, singillatim omnibus provo-
 catis victor evasit. Illi vero armatos viros quin-
 quaginta in redeuntem Tydeum in insidijs colloca-
 runt, eosq; omnes praeter unum Maonem trucidave-
 rit. Deinde ad Thebas castris cingendas Argivi
 se dederunt, atque ad urbis muros armati proxime
 consti-

constiterant. Septem portas Thebarum fuisse memorant. Adrastus quidem ad Homoloidem portam tetendit. Capaneus vero ad Ogygiam. Amphiaras ad Proctidem. Hippomedon ad Onchatidem, Polynices, ad Hypsistam, Parthenopaus ad Electram, Tydeus demum iuxta portam Crenidem tentoria fixerunt. Sed ipse interea Eteocles Thebanos suos armis instruxit, constitutisque ductoribus pares, paribus suas cuique copias regendas commisit. Ad hac, qui posset hostes superare, vaticinantium consilio conquisiuit. Erat per ea tempora Thebis Tiresias vates Eueris, & Chariclonis Nympha filius ab Udei unius Spartorum, Satorumque, genere oriundus, oculis captus. Deque huius cecitate, ac vaticinandi peritia varia est historia, Namque alij deorum ira, quod mortalibus, quae latere voluissent, detegeret, excacatum fuisse aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbatum refert. Siquidem cum Chariclo Minervae carissima esset, ei nudam per omnia Deam vidisse contigit, eamque manibus suis erutis illius oculis cacum fecisse, at Chariclo Palladem, ut nato suo oculos restitueret, orasse, quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius acrium meatibus, omnem omnium avium garritum intelligentem fecisse, eundemque corneo sceptro condonasse: quod gestans aequae, atque oculatus intò incedebat. Hesiodus autem enarrauit, conspiciatū aliquando Tiresiam non procul à Cyllene coeunteis angues baculo cecidisse, eumque de viro in mulierem mutatum fuisse,

fuisse, & rursus ita coeuntes eosdem serpentes ob-
servasse, & in priorem viri formam redisse. Quo
circa, Iuno, ac Iupiter ambigentes: mulierésne, an
viri maiorem in coeundo voluptatē caperent, hunc
sibi lris arbitrum delegerunt. Tum ille de novem,
ac decem, qua inter coeundū voluptatis partes ca-
piuntur, novem mares, ac mulierem decem sentire
indicavit. Proinde illum Iuno luminis usu priva-
vit. Cui Iupiter pro luminibus ademptis vaticinan-
di scientiam concessit. Sunt, qui Tiresiam, Iovi. Ju-
noni q̃, ita respondisse ferunt:

Parte una ē denis mas partibus oblectatur:

At mulier solidum coitus capit ipsa decuncē. Lon-
gauam insuper Tiresia vitam fuisse, proditur. Hic
itaque Thebanis futura pradicens eum victorem
fore, inquit, si Menæceus Creontis filius sese Marti
victimam deuoveret. Quod ubi Menæceus au-
diuit, seipsum ante portas mactauit. Deinde pugna
commissa Cadmeos ad muros usque persecuti sunt,
& arreptis scalis Capaneus in summos muros con-
scendit, eumq̃ Iupiter fulmine ictum interemit.

Quo facto Argiui aufugiunt, in qua cum multi ce-
cidissent, ex utriusq̃ exercitus sententiā Eteocles, &
Polynices singulari certamine pugnant, ac mutuis
se vulneribus necant. Noua rursus pugna conferta
Astaci filij rem fortissime gesserunt. Ismarus enim
Hippomedontem prostrauit, Leades Eteoclū. Am-
phidicus Parthenopæum quem Eurypides à Peri-
clymeno Neptuni filio casum fuisse narrat. Me-
lanippus

Ianippus ad hæc novissimus Astaci filius Tydem in ventre percussit, qui cū semianimis iaceret, Pallas ab Ioue impetratum remedium attulit, quo illum faceret immortalem. Quod cū accepisset Amphiaræus Tydem osus, quoniam præter sententiā suam Argivos ad bellum Thebanum compulisset, defectum Melanippi caput ad eum tulit. Tydens, quod ab eo vulneratus esset, illud vltus est, nam diuiso eius capite cerebrum absorbit, id ubi Pallas animadvertit, indignata beneficiū eiusmodi abstinuit, & invidit. Inter hæc Amphiaræo ad Ismenum amnem fugienti, prius, quàm, in humeris à Periclymeno vulnus acciperet, demisso ab Ioue fulmine terra dehiscit, Mox ille cum curru simul, & Batōis auriga, siue, ut quidam ferunt, Elatono, eo terra hiatus absorptus est, & postea nunquam, visus est. Illum enim Iupiter immortalitate donavit. Verum Adrastus ab Arione equo vectus in tutum evasit. Hunc Ceres in Erinny's formam conversa, ex Neptuni cōcubitu genuit. Creon Thebanorum regnum adeptus Argivorum cadauera insepulta proiecit. Quinetiam, ubi ediçto præcepit, ne quis ea sepelire curaret, custodes apposuit. Antigone vero sola Oedipodæ filiarum superstes Polynicis corpus, quod occultè humanandum curavit, à Creonte deprehēsa, viva conijcitur in sepulcrum. Adrastus, autem Athenas profectus, ad Misericordia aram confugit, atque peractis supplicationibus, cadauerum cumulandi potestatem precabatur. Tū Athenienses

nienses comparatis militū copiis duce Theseo Thebas capiunt, cadavera suis sepelienda concesserunt. Et in Capanei rogem conflagrantem conitax. Evadne Iphiclis filia seipsam coniecit, & suo cum marito concremari non subterfugit. Decimo autem post anno casorum ad Thebas ducum filij, cognomento Epigoni (ac si dicas Latine posteri, heredesue) paternas cades ulturi, bellum contra Thebanos gerendum statuerunt: deque belli exitu oraculum scitantes ipsis, Dem victoriam vaticinatur, si Alcmaone duce bellum capebant: sed Alcmaon huiusce expeditionis praefecturam detrectabat, prius, quam de matre supplicium capiat, nihilo tamen secius ad id bellum concedit. Nam, cum Eriphyle pepalum & monile à Thersandro Polynici filio accepisset eorum quoque filios ad eam provinciam belli capeendam induxerat. Delecto igitur, sibi omnium calculis Alcmaone Imperatore, Thebae oppugnatum ierunt, qui vero hanc militiam secuti sunt, hi fuerunt, Alcmaon, Amphibolus Amphiarai filij, Egialeus Adraști, Diomedes Tydei, Promachus Parthenopaei, Capanei Sthenelus, Polynici Thersander, Euripylus Mecistei. Sed hi ante omnia finitimos circa vicos depopulantur, qua in re Thebani suis opem laturi eruptione facta Laodamante Eteoclis filio duce, fortissime pugnant. Siquidem Laodamas Egialeum necat, Laodamantem vero Alcmaon, quo casu Thebani ad moenia confugiunt. Qui Tiresia vatis consilio

filio moniti ad hostes feciales de pace petenda mittuntur. Ipsi vero interea fugam capessunt: siquidem coniugibus, liberisque suis omnibus supra vehicula collocatis, relicta urbe abierunt, atque ubi per noctem ad Tilphusium fontem pervenerunt, Tiresias cum eo de fonte sumptam aquam avidissime bibisset: improvisi, ac repentina morte, vitam reliquit. Thebani vero diu, multumque peragati. Et tunc urbem ab se conditam incoluerunt. Argivi interea cognita Thebanorum fuga, ingrediuntur Thebas, ac praeda collecta, & muros evertunt, ac urbem totam devastant, ac praeda partem Delphos ad Apollinem mittunt cum Tiresia filia, cui Mantò nomen erat: voverant enim ipsi, capitis, diruptisque Thebis spoliis præstantissimum, ac nobilissimum illi dono missuros. Post, ubi ab Argivis Thebae captae sunt, Alcmaon, quod in eum quoque dona Eriphyi matrem cepisse, rescivisset, maiori succensus est iracundia, & accepto ab Apolline responso, eam necavit. Nec desunt, qui Amphilocho etiam germani fratris adiumento matri suae eadem intulisse Alcmaonem memoria commendaverunt. Tamen si plures sint auctores, qui nullius auxilio id facinus ab eo commissum fuisse testentur. Alcmaonem vero ob infelicißimum matris suae sinem furis exagitatum, ac furibundum legitur in Arcadiam imprimis ad Oicleum se recepisse. Illinc autem Pso-phidem, ad Phegeum comisse, à quo perlestratū, cadis ergo Arsinoë eiusce filia uxorem duxisse, cui etiam

esset monile , ac pep̄lum dono dedisse . Postea vero quam ea de causa summa fraḡū inopia , ac fame laboraretur , consultus Apollo , id ex oraculo respondit . Ad Acheloum commigrandum , ab eoq; urbem capiendam . Igitur Calydonem primum ad Oceanum proficiscitur , eiusq; hospitio usus est . Inde ad Thesprotos profectus , ab eorum finibus repellitur . Demum , ad Acheloi fontes concessit , ab eoq; expiatur : nec non illius filiam Callirhoen , & quem locum Achelous exaggerarat , urbem ibi ab se constructam habitavit : Mox autem Callirhoë monilis , pep̄liq; habendi cupidine extimulata , ni prius ea consequatur , secum coititum nunquam , dictitabat . Quamobrem Alcmaeon Psophidem profectus , Phegeo inquit vaticinio fuisse renuntiatum , se furore tum liberatū iri , cum monile Delphos delatum Apollini dedicarit : & pep̄lū . Hec ille Alcmaeonis verbis credulus tradit . Postea , cum ci à famulo denuntiatum esset , dono data hac Callirhoë esse insidijs à Phegei liberis Temeno , & Axione patris imperio circumuenturū è medio tollitur . Arsinoë vero id factum increpātem Phegei filij coniectam in arcā Tegeam transuehunt , atque Agapenori tradunt ementiti ab Alcmaeone eam fuisse interfectam : Ceterum Callirhoë audito Alcmaeonis interitu , dum secum rem habet , ab Ione flagitat , ut i quos ex Alcmaeone liberos sustulisset , necem paternam ulciscerentur , ut statim aduē iam aetate forent . Quare impetrata , adulti planē filij

repente

repente ad patris ultionem exilierunt. Quo etiam tempore Phegei filij Pronous, & Agenor, ut monile, ac pepulum Delphico Apollini dedicaturi ferebant, ad Agapenorem, & Alcmaeonis filij Amphoteruq³, & Acarnan unà diuertunt, ubi casus patris sui interfectoris, profecti Psophidē, factuq³, in regiam impetu, Phegeum, & uxorem eius occidunt, sed fugienteis Tegcam usque insecuti sunt, verum Tegeensiu ope, & Argiurum quorundam adiuncta fugatis Psophidijs incolumes euaserunt. Quq³, ubi rem gestā omnem, matri declararunt, monile simul, & pepulū, Delphos profecti ex Ache-
loi imperato Apollini consecrarunt. Progressi dein-
de in Epirum, collectis colonis Acarnaniam con-
dunt. Atqui Euripides Alcmaeonem, inquit, per in-
sanietempora, ex Mantone Tiresia filia duos sus-
cepisse marem scilicet Amphilochem, & feminei
sexus Tisiphonē. Translatos deinde puerulos Corin-
thum, Creonti Corinthiorum regi alendos dedisse:
ac Tisiphonem forma præcellentiſſima à Creontis
coniuge diuenditā fuisse, dum tacitè, ne eam Creon
maritus in cōiugium sibi caperet, subueretur. Alc-
maeonem vero hanc mercatum esse, cum suam ipsius
filiam seruituram seruitutem nesciret. Mox au-
tem profectum Corinthum liberos repetitutum, &
filium etiā ipsum tulisse. Dein Amphilocheus Apol-
linis oraculo monitus Argos Amphilocheum habi-
tatum concessit.

Iam vero redeundū est ad Pelasgum, quē Achi-
silas,

silam, (ut antea monuimus) Iouis, & Niobes filium, ait. Sed Hesiodo indigenam fuisse placet, cuius, & Melibœæ Oceani filia, siue, ut alij volunt, Cyllenes Nympha filium Lycaonem fuisse memoratur. Qui Arcadibus imperans, è multis uxoribus filiorum quinquaginta factus est pater. Quorum hæc sunt nomina Menalus, Thestprotus, Hiliæ, Nyctimus, Pencetius, Caucon, Mecistæus, Opleus, Macareus, Macedæus, Horus, Polichus, Acontes, Euemon, Ancyor, Archebates, Carteron, Egeon, Pallas, Eamon, Canethus, Prothous, Lirus, Corethon, Alenalus, Teleboas, Physis, Phassus, Phethius, Lycus, Alipherus, Generator, Bucolion, Socleus, Phineus, Eumetes, Harpaleus, Porthæus, Pluon, Amon, Cynathus, Leon, Harpalycus, Heraeus, Titanas, Mantinus, Cleor, Stryphalus, Orchomenus, Hyctimus iunior. Hi cum superbia, tum impietate cunctis mortalibus ante steterunt. Quare Iupiter, ut horum impietatis periculum faceret, sumptis hominis mercenarij forma, ad eos accedit. Tum hi simulacrum conspiciuntur inuitatum hospitum domi suæ excipiunt. Huic ingulari, è conterraneis pueris unius viscera sacris admista Menæ fratris natu maioris suasu comedenda apposuerunt. At Iupiter id genus mensæ maximum in modum aspernatu euerit, & eo ipso in loco, ubi nunc Trapezus (is enim loci nomen est) spectatur. Cæterum Lycaonem, ac eius liberos, præter Nyctimum nominiss-

missimum omnium, fulmine percussos concremavit. Terra interim sublati in altum manibus, ac Iovis dexteram contactu suo demulcens, illius iram compescuit.

Emmvero Nyctimus, ut regnum adeptus est, Deucalionis diluvium insequitur. Hoc sanè alij Deucalionis filiorum impietate, ac scelere factum fuisse, scribunt. Eumelus vero & alij quidam Lycaonem filiam etiam Callistonem habuisse narrāt. Quam, quidem Hesiodus unam è nymphis esse recensuit. Alius autem eam Nycteo, at Pherecydes Ceteo natam esse referunt. Hæc quòd cum Diana venandi studio oblectata, eandemq, stolam induta secum inibi se virginitati addictam fore iuravit. Veram huius forma captus Jupiter, siquidem in Dianam, ut nonnulli aiunt, mutatus, sine, ut quidam in Apollinem versus inuitam subegit. Quòd cum Jupiter Iunonem latere studeret, eam in urse faciem vertit. Iuno interea Diana, ut, immanem belluā sagittis cōfigat, persuasit. Nec, desunt, auctores, qui referant, illā promissæ virginitatis violatæ causa sagittis à Diana percussam obuisse. Qua demum sublata Jupiter abreptū infantē in Arcadia Maie enutriendum dedit, Eiq, Arcadi nomen imposuit: & Callisthò inter astra collocavit, ursamq, nominavit. Insuper ex Arcade, ac Leanera Amycla filia, aut Meganira Croconis fuit, ut aūt Eumelus ait, ex nymphea Chrysopca nati sunt filij Elatus, & Aphidas. Qui terrā partiti sunt. Sūma vero po-

A P O L L O D O R I

tentia penes Elatum fuit. Hic ex Laodice filia Cinyra Stymphalum, & Percum gignit. Sed Aphidas Aleum, & Scheneboæ, qua Præto nupsit. Alei vero, & Neæra Perei filia Auge quidem fœmina: mares autem, Cephæus, ac Lycurgus. Hæc igitur ab Hercule vitata infansem intra Palladis lucum celavit. Ubi, prius illius sacerdotio præfuit: Cum vero ingrauesceret annona, ut planè fames immineret, quòd terra sterilitate laboraret: atque oraculis significaretur, in Minerva luo quandam latere impietate, deprehensa demum à patre puella, Nauplio occidenda traditur, à quo, cum illam Theutbras Mysorum dynastes accepisset, vitauit, & infans Parthenio in monte exponitur, quòd cerna de suis uberibus alimentum suppeditarit, Telephus est appellatus, atque à Corythi bubulcis enutritus, ac perquisitis parentibus Delphicum Apollinem adiit, ac monitus ab oraculo in Mysiam concedit, & puer à Teuthrante adoptatur, eoque vita functo Mysia regni heres instituitur.

At è Lycurgo, & Cleophile, siue Eurynome nati sunt, Ancæus, Epochus, Amphidamas, & Idæus, ex Amphidamante vero Melanion, & Antimache filia, quam duxit Eurystheus. Ex Iaso, & Clymene Minya filia nascitur Atalanta, cuius pater masculine prolis cupidus, eam exposuit, ad quam versa sæpenumero veniens ubera protendebat: eamque demum venatores inuentam penes se educarunt. Atalanta deinde adulta iam ætatis se virginem seruabat, &

bat, & venādo in solitudine armata permanebat. Quin etiam ubi inuiolata virginitati suae à Rhœco, & Hylleo Centauris vim parari perspicit, hi sagittis ab ea perfossi conciderunt: deuenit praeterea una cum viris praclarissimis non ad venationem modo in Calydonium aprum indictam, sed etiā ad certamen in Pelia honorem institutum, propositumq̃, ubi cum Peleo luctata est, ac palmam inde est consecuta. Cum vero Atalanta non ita multo post genitores suos reperisset, ac patris suasu ad virum capiendum induc̃ta esset, in stadium abiit, in cuius medio trium cubitum palum defigit. Hinc procantium virorum curulibus ludis propositis armata decurrebat. In quibus qui vincebatur, cedes, at victori Atalanta cōiugium debebatur. Denum post multorum cedes Melanion eius amore inflammatus, aureis malis, quae à Venere dono acceperat, secum allatis in illud decurrēdi certamen descendit: ea in adcurrentem puellam insequēs abiecit. Tum Atalanta, dum in proiectis pomis è terra colligendis occupatur, cursu deniēta est, Sic itaque Melanion Atalanta coniugio potitus est. Sed & fama est, eos aliquando, per venationis otium in Iouis lucū penetrasse, ibiq̃, mutuo complexu coeuntes, in leones trāsformatos fuisse. Hesiodus autem, ac pleriq̃, alij Atalantam non Iasi, at Schœnei filiam fuisse memorarunt. Euripides, è Manalo oratam, nec eam Melanioni, sed Hippomoni nuptam dicit. Atalanta hac è Melanione, sine, ut alij volunt,

I 3 lunt,

lunt, ex Marte Parthenopæum, qui bellum gessit in Thebanos, procreavit.

Sed ex Atlante, ac Pleione Oceani filia in Cyllene Arcadia monte nata sunt filiae septem, quibus Pleiadibus cognomentum fuit, Alcyone, Merope, Celano, Electra, Sterope, Taygete, Maia, de quibus Steropen Oenomaus uxore sibi sociavit. Meropen Sisyphus, duas corrupit. Neptunus, priorem quidem sanè Celenò, de qua Lycum filium extulit, quem Neptunus pater, in fortunatorum insulas habitatum misit. Posteriores autem Alcyonem, ex qua Aethusam filiam genuit, qua Apollini Eleutherem filiam formosissimam peperit. Sed filios Hyreum, & Hyperenorem. Nycteus autem ex Hyreo, & nympha Clonia natus est. Deq, Nycteo, & Polyxone Antiope orta est: de qua, & Ione Zethus, & Amphio. Atlantidas autem ceteras, Jupiter compressit.

Siquidem Maia natarum maxima ab Jove in Cyllenes antro vitata Mercurium parit: Hic, cum adhuc in cunis vagiret, erumpit, atque Pieriam pervasit, & quas Apollo boves pascibat, furto abegit, neque id deprehendi per vestigia posset: calceos earum pedibus induit, quarum partem Pylum abduxit, ac reliquas intra spelæum abscondit: ex his autem, cum iam duas immolasset, earum coria scopulis defixit, at viscerum partim elixa, partim tosta esitavit. Inde in Cyllenem festinanter proficiscitur, pro antri ostio depascentem testudinem invenit, qua perpurpura, & absterfa super eius testa ner-

nos ex mactatorum bouum intestino cōfectos tetendit, & lyram cōjicit. Sic itaque Mercurius carnes torrere, lyramq^{ue}, ac plectrū primus inuenit. Mox Apollo bubus perquirendis operam nauat, & Pylum recta concedit, ubi ciues ab eo diligenter examinati eas abigentem puerum vidisse responderūt: sed vero handquaquam posse dicere, quonam perducta forent, quando earum quidē vestigia deprehendi non poterant. Demum, ubi Apollo ex vaticinandi peritia abigem comperit: ad Maiam in Cyllenem properauit, apud quā, Mercurium furii accusat. Ea vero puerum ipsum fascijs inuolutum ostendit. Hunc Apollo manib^{us} sublatum ad Iouē tulit, ac boues reposcit. Is, tametsi Iouis imperio reddere iuberetur, inficiari tamen non desinebat, qui, quod ille minimè persuadet, Apollinem Pylū perducit, ac boues restituit. Inde Apollo auditā lyram à Mercurio petit. Inde sumpta lyra Mercurio boues rursus Apollo tradit quas cū Mercurius pasceret, fistulam etiam compegit, & compactam inflauit, pro qua quod eius habēda miro desiderio Apollo tenebatur, auream virgam dare, non verebatur, quam, cū Apollo boues pasceret, habebat. Quod eam Mercurius, & pro fistula habere, & vaticinandi artē consequi cupiebat. Qua tradita, & per calculos etiā vaticinari docetur. Adhuc Iupiter ipsum sui ipsius, Deorumq^{ue}, Manium nuntium fecit.

Iupiter insuper ex Targete Lacedamonē filiū procreauit, à quo etiā Lacedamonis regio nomē est cō-

*secuta. Sed ex Lacedaemone, ac Sparte filia Euro-
te, qui fuit Lelegis indigetis filius & Cleobarea
Naidis nymphe Amyclas, & Eurydice, quā Acri-
sius uxorem habuit. Amycla autem, & Diome-
des Lapitha filia, Cynortes, & Hyacinthus filij
fuere. Hyacinthum ab Apolline ardēter amatum
fatentur, quem disco percussum fortuito interfecit.*

*Sed & Cynorta filius fuit Perieres, cui Gorgo-
phone Persei filia nupsit, ut narrat Stesichorus, ex
eaq; Tyndareum, Icarium, Aphareum, ac Leucip-
pum, suscepit. Ex Apharco, & Arene, Oebali filia
Lyncus & Idas, & Pifus nati sunt. Verum multorū
testimonio Idas, ē Neptuno genitum esse compro-
batur. Atqui tanta Lynceus oculorum claritate
praecepsit, ut sub terra latentia quaq; pervidisse di-
catur, Leucippi vero ex Philodice Inachi filia na-
ta fuere Ilaira, & Phoebe. Hasce Dioscori. i. Ioni
filij Castor, & Pollux ab se raptas uxores duxe-
runt: post has etiā Arsinoē genuit. Haec ab Apol-
line impleta Aesculapium peperit: At quidam
non Arsinoēs Leucippi filia, sed Coronidis Phlegya
in Thessalia natum Aesculapium ferūt cum qua,
simulac eam deperisset Apollo, statim concubuisse,
proditur. Eum quoque praeter patris sententiam nu-
bentem, Ischryi Elati filio coniunctam fuisse aiunt.
Apollo, autem delatorem corum immodicis ma-
ledictis execratur, & qui ad eum usque diem can-
didus fuerat, in nigrum commutavit, & Coroni-
dem gravidam percussit, & necavit. Ex qua, cum
confla-*

conflagraret, abreptum infantem è pyra ad Chironem Centaurum alendum tulit: à quo etiam medicinam, & venandi artem perdidicit. Qui cum iam Chirurgicalis euasisset, atque artem eiusmodi iampridem exercuisset, non modo quosdam ab interitu liberauit, sed etiam præmortuos in vitam reuocauit. Nam cum à Pallade effusum de Grgones venis cruorè accepisset, qui è leuis defluxisset in mortalium perniciem, quod autem è dextris in consermandis hominibus utebatur: atque huiusce operis in mortuis suscitandis adhibebat. Sed inueni quidem nonnullos, qui ab eo reuocati in vitam dicuntur, Capaneum, ac Lycurgum. Vt Stesichorus ait, Eriphylen, autem Hippolytum, ut, Qui Naupactica conscripsit, Tyndareum. Panyasis, Hymenæum. Vt Orphici, Glaucum Minois filium, ut Mnesagoras ait: Demum Iupiter veritus, ne, si mortales hanc medendi rationem adipiscantur, suis se viribus vicissim adiuerint: fulmine ipsum interfecit. Quāobrem iratus Apollo Cyclopes, quòd Ioui fulmina comparassent, occidit. Quē, cum Iupiter in Tartarum iam iam deiecturus esset, Latona precib. exoratus annū totū ut ipse viro mercede cōductus seruiret, imperauit. Is autē Pheras ad Admetū Pheretis filiū se contulit, apud quem seruitutem seruiens armenta pascebat: ac boues dominicas gemelliparas omnis effecit. Sunt, qui, & Aphareum quidem, & Leucippum ex Periere Æoli filio natum esse dicant. Cynorta autem Perierem filium fuisse, & hu-

A P O L L O D O R I

iusce Oebali. Sed Oebali, & Batea Naidis Nympha Tyndareum, Hippocoontem, & Icarionem. At Hippocoontis filij fuere Doryclerus. Scamus Emarsphorus, Euryches, Bucolus, Lycon, Tebrus, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcimus, Alcon. His permunitus filijs Hippocoon, Icarionem, ac Tyndareum Lacedamone eiecit. Hi vero ad Thestium eiekti confugerunt: Eiq³ aduersus finitimos bellum gerenti opem tulerunt: Dein Tyndareus Thestij filiam Ledam cepit uxorem. Rursus, quo tempore Hercules Hippocoontem cum liberis interemisset in patriam redeunt: ac Tyndareus regnum accipit.

Nati vero ex Icario, & Peribæa naide nympha, mæres filij quinq³ Thoas, Damafippus, Imenismus, Aletes, Perilaus: & filia Penelope, quæ Ulyssi nupsit.

Tyndarei autem, ac Leda, filij Timandra, quam Echemus in coniugium duxit, Clytemnestra: quam Agamemnon uxorem habuit: Item Philonoe, quam Diana immortalem esse fecit: Adhæc Iupiter, qua nocte cum Leda in cygnum versus concubuit: eadem quoque Tyndareus illam impleuit: de q³ fove Pollux, & Helena, de Tyndareo autem Castor procreati sunt. Inuenio etiam auctores, qui Helenam Nemesis, & Iouis filiam fuisse dicant. Nam, cum ea Iouis concubitum fugeret in anserem mutatam fuisse. Iouem autem in cygnum versum cousse memoratur, Nemesis vero omnem ex eo concubitu peperisse:

perisse: Idq̃, in nemore opilionem quendam inuenisse, & lacum secum Leda, dedisse: Hanc autem conditum in arca reposuisse, & suo demum tempore ortam fuisse Helenam: eamq̃ue perinde, ac de se fuisset nata, educesse, Quæ cum formæ præstantia polleret, eam Theseus rapuit, & Athenas abduxit. Deinde Pollux, & Castor comparato in Athenienses exercitu, cum ad Plutonis esset Theseus: urbem capiunt: atque Helenam recuperant: necnon Æthram Thesei matrem captivam abducunt. Iam tum quoque hi Græciæ reges Helenam uxorem pro se quisque petituri Spartam advenērunt. Procantium vero nomina hæc fuisse leguntur. Ulysses Liërta, Diomedes Tydei, Antilochus Nestoris, Agapenor Ancæi, Schenelus Capanei, Amphilochus Creati, Thalpius Euryti: Meges Phylei: Amphilochus Amphiarai, Mnestheus Petei, Schedius Epistrophii, Polyxenus Agasthenis, Peneleus Leiti, Ajax Oilei, Ascalaphus & salmenus Maris, Elephenor Chalcodontis, Eumelus Admeti, Polypoetes Pirithoi, Leonteus Coroni, Podalirius, & Machaon Æsculapii, Philoctetes Poeantis, Eurypylus Euamonis, Protesilus, Iphicli Menelaus Atrei, Ajax, & Teucer Telamonis, Patroclus Menæti, Horum turbam conspiciatus Tyndareus, ne si ex tot competitorib. uni Helena in cōiugium addiceretur, reliqui seditionem, ac tumultum excitaret, pertimescebat. Quocirca Ulysses, quoties, inquit, illi ad Penelopes nuptias

A P O L L O D O R I

nuptias adipiscendas mihi adiumento fore te pollicearis, talem ego cum animo vneor rationem inibo, ut per eā nulla omnino sit inter procos oritura discordia. Tum vero Tyndareus, ubi ipsi latuerim se opem promisit, universos, inquit, Ulysses procos insurādi religione obstringo, ut, cum filia tua Helena de nostro cœtu quempiam sponsum, delegeris, illi à nobis adiumentum latum iri aduersus eos qui in sponsum, maritum hęc, ac matrimonium eiusmodi vim facere conentur. Quod ubi Tyndareus audiuit, procos ad Ulyssis consilium perficiendum universos per eam insurandi religionem compellit, ac Menelaum quidem filia sua sponsum declarat, atque etiā ab Iscaro Ulyssi Penelopen in coniugium deposcit. Menelaus itaque ex Helena Hermionem genuit, & ut quidam aiunt, Nicostratum ex Dule Pieride ab Etolia oriunda: Sine, ut Acusilaus ait è Teridæ Megapenthē sed ex Nympha Gnosia, Eumelo auctore Xenodamum procreauit.

Ceterum è Leda natus Castor planè, rem militarem exercuit. Pollux autem casticum pugnandi genus sectatus est. Atque ambo ob fortitudinem Dioscuri quasi Iouis proles cognomento dicti sunt. Qui cum Leucippi filias in matrimonium habere cuperent, è Messene raptas uxores ambo sunt consecuti. Dein ex Polluce, ac Phœbe Mnesileus, at è Castore, & Ilaira Aragon nati sunt, Qui cum, socijs Isda, Lynceoque Apharei filijs ab Arcadia boum prædam abegissent: Ida arbitrio diuidendam permi-

permisere. Tum ille bovem in partes quattuor partitus. Qui prior, inquit, deuorarit, huic praeda dimidium cessura est: posteriori, reliquum: quo dicto Idas anteuertens, priuatam prius, & fratris deinceps partem absumpsit: atque cum eo prædam omnem Messenem auertit. Quare Dioscuri conductis milium copiis contra Messinam, cum illam, cum etiam multam aliam prædam simul abducunt, sub quercu per insidias Idam, Lynceumque interciperi conabatur: Verum Lynceus viso Castore Ida fratri significauit, atque eum ille necauit. At Pollux ipsos insecutus Lynceum, telum iaculatus occidit. Inde Idam insequens lapide secundum caput ab eo percussus oborta oculorum caligine concidit. Tum Iupiter Idam fulminat, Pollucemque in cælum agit. Pollux vero immortalitate renuit Castore mortuo. At Iupiter ambobus, alternis diebus, inter Deos, ac mortuos esse concessit. Relatis ad superos Dioscuris Tyndareus accersito Sparten Menelao regnum tradidit.

Ex Eleëtra autem Atlantis filia, & Ioue Iasion, Dardaniusque gignuntur, è quibus Iasion Cererem deperit. Eius, vni inferre volens fulmine ictus occubuit. At Dardanius fratris interitu mæstus Samothrace relicta in obiectam continentem tranavit, ubi Teucer Scamandri fluminis, Idææque nymphae filius regnabat: ab eo, etiam, qui regionem illam incolebant, Tencri vocabantur. Hic itaque ab rege acceptus hospitio, atque in regni partem admixtus,

APOLLODORI

missus, Bateam eius filiam sibi in cōiugium duxit, ac Dardanum urbem condidit.

At postquam ex humanis Teucer excessis, universam provinciam Dardaniam appellavit : filios habuit duos Ilium, & Erichthonium, è quibus, flus nullis susceptis liberis extinctus est. Hinc Erichthonius regni heres, ductaq; Astyoche Simoentis filia Troem creat. Hic deinde regnum adeptus regione à seipso Troiam nuncupavit, & Callirhoem Scamandri filia sibi collocavit, ex qua Cleopatram filiam sustulit. Mares autem flum, & Assaracum, & Ganymedem. Hunc autem ob corporis formam raptum per Aquilam Iupiter Deorum pincernam in caelo constituit. Assaracus vero ex Hieromneme Simoentis filia Capyn procreat. Huiusce, ac Themidis Ili filia Anchises filius fuit. Cum quo Venus ipsius amore flagrans congressa Aeneam genuit, ac Lyrum, qui sine liberis decessit.

Ilus cum in Phrygiam pervenisset, atque inibi ab rege propositum certamen nactus esset, palastra vicit, deditq; illi rex pramij loco pueros quinquaginta, & totidem puellas. Adhuc ex oraculi sententia discolorum bouem adiecit, monuitq; , ut ubi ea procubuerit, urbem conderet. Hic bouem ipsam insequitur. Ea vero, simulatq; ad Ates, (quasi dicat Noxa) Phrygia, tumultum pervenit: humi procumbit: quo in loco flus urbem ab se conditam, flum nominavit. Postea Jovem precatur, ut signum sibi aliquod ostenderet, postridie vero, ubi illuxit, ab Jove

Ioue demissum Palladium ante tabernaculum conspexit, id erat magnitudine trium cubitum: ac pedibus, ita compositis, ut ambulare videretur, dextraq; clava hastam, at lana colu, fusumq; gerebat. Huiusmodi de Palladio narratur historia, aiunt natam Minervam apud Tritonem, cui filia Pallas erat: educari coepisse. Vtrasq; autem fuisse rei bellicae studiosas, & in contentionem aliquando devenisse: Palladi iam iam vulnus illatura Minerva fouem paucifactum Aegidem opposuisse, eam vero territam respexisse: atque ita à Minerva vulneratam concidisse. At Minervam eius de causa summo dolore affectam, simulacrum illi simile confecisse, ac thoraci, pectoriq; eius, quam pertimuerat Aegidem, accommodasse, & apud fouem, honoris ergo constituisse. Deinceps autem Electram, per anni pestilentissimi contagionem ad hoc confugisse, ac secum id Palladium in terra Iliaca exposuisse. Num postea in huiusce memoriam templum ab se conditum summopere coluisse. Hæc hætenus de Palladio. Ceterum Ius Eurydicem Adrastii filiam uxorem cepit, ex qua Laomedontem genuit, cui Strymo Scamandri filia nupta fuit. Sed, & quorundam testimonio, Placiam Atrei ab illo ductam fuisse legitur. Nec desunt, qui Leucippi filiam habuisse in matrimonio ferant. Hic mares quidem Tithonum, Lamponem, Clytum, Icteaonem, & Podarcem, feminas autem Hesionem, Cillamq; & Astyochem procreavit. At è Calybe

APOLLODORI

Calybe nymphea Bucolionem suscepit.

Porro Tithonū, quod eum arderet Aurora praereptum in Æthiopiam abduci: ibiq; cum eo congressa Hemathionem, ac Memnonem gignit.

Post, ubi Troia ab Hercule, de quo paulo ante diximus, capta fuit: Podarces cognomento Priamus regnum tenuit, ac primam coniugem Meropis filiam nomine Arisbam sibi coniugavit ex qua Æsacum filiū creat: cui Sterope Cebrienis filia nupsit, quā cum mortuam nimio luctu defleret, in mergum avem mutatus est. Mox Priamus Arisba collocata in matrimonium apud Hyrtacum, Hecubam secundam uxorem Dymantis, siue, ut alijs placet, Cissei, vel, ut quidam aiunt, Sangarij fluminis, et Meropes, filiam duxit. Nascitur autem ex ea primus Hector: Deinde, cū secundū propediem esset paritura filium, facem reapse ardētem Hecuba parere, cumq; omnem urbem flum depascere, atque concremare, in somnis sibi videbatur. Id ubi Priamo visum Hecuba recitavit, Æsacum filium, hic statim arcessi iubet ad se. Eum enim Merops avus maternus somnij coniectandi rationem edocuerat: re percepta Æsacus puerum exitiū illaturum esse fore respondit. Proinde infāntē exponi iubet. Hinc Priamus, simulac puer in lucem prodit, familiari exponendum tradit, assorti indumq; in idam montem. Huic seruo, nomen Agelao, aut Archelao, fuit, Infans ut ab eo expositus est, quinque dies ab urse nutritus est. Hic puerum nactus, incolumen tollit,
secum

secum illum attulit & quasi filium suum, indito illi Paridis nomine, educavit. Qui cum iam grādiusculus evasisset, & plerisq̃, & corporis forma, & robore anteciret, & quod pradenū vim, incursusq̃, repelleret, & ouilibus custodiendis adiumento foret, Alexandri cognomen promeritus est. Neque multo post tempore inuentos parenteis agnovit. Post Paridem Hecuba filias peperit, Cressam, Laodicen, Polyxenam, & Cassandrā, quam, cum Apollo in stuprum illiceret, vaticinandi facultatem, eam se docturum pollicetur. Hac autem ubi fuit edocta, sui corporis copiā Apollini minime fecit. Quapropter Apollo, ut illius vaticinia fide carerent, effecit. Post hosce filios adhuc Hecuba gignit Deiphobum, Helenum, Pammonem, Politen, Antiphā, Hipponoum, Polydorū, Troilum, quem ex Apollinis concubitu natum esse ferunt. Sed ex alijs coniugib. Priamo filij nascuntur, Melanippus, Gorgithon, Philamon, Hippothous, Glauclus, Agathon, Chersidamas, Euagoras, Hippodamas, Mestor, Atas, Doriclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestas, Euander, Cebriones, Melius, Archemachus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hypirychus, Egeoneus, Lysithous, ac Polymedon. Filia vero, Medusa, Medesicasta, Lysimache, Aristodeme.

Verum Hector Andromachen Eetionis, & Ale-

K

xander

ander Oenonem Cebrenis amnis filiã ducit. Hac à Rhea vaticinandi cognitionem edoẽa Alexandro, ne ad Helenam nauigaret, prædixit. At ea minime persuadens, cum sibi vulnus illatum fuerit, ad eam venturum, dixit, Quod eam ipsi mederi posse, intelligebat, præterea neminem. Hic autem rapta post Helenam à Sparte, Troiaq; bello impetita: sagittis Herculeis à Philoctete sauciatus in Idam ad Oenonem remeavit. Tum illa iniuriarum memor, Paridem curare nolle affirmat: Alexander igitur, cum in Troiam referretur occubuit. Mox Oenone, quàm detrectata medela pœnituerat, ad vulnus curandum pharmaca deferebat, siquidem Oenone medendi, canendiq; artẽ callebat. Quæ, ubi eum iam obuisse reperit: sibi laqueo vitam finivit.

Asopus vero amnis Oceani, & Tethyos filius. sed Acusilaus, Perus, & Neptuni esse filium scribit. sed, ut alij, Iouis, & Eurynomes aiunt. Hic ducta Metope, quàm Ladonis fluij filiam fuisse tradunt: duos filios Ismenum, ac Pelagontem, & viginti feminas procreavit: Quarum unam Eginã, cui Oenone fuit nomen, ab Ioue raptã Asopus querens, Corinthum abiit: ubi à Sisypho raptorem fuisse Iouem cognoscit. Iupiter autem post insequentem Asopum fulminatum rursus ad sua fluentia remisit. Quamobrem, & in hoc usque tempus ex huiusce fluentis carbones efferuntur, sed Eginam illatam, in insulam, quæ tunc Oenone vocabatur nunc ab ea dictam Eginam, Iupiter comprimit, ac si-

ac filium ex ea *Æacum* gignit. In cuius gratiam, quandoquidem solus in insula agebat, de formicis homines facit. Adhuc *Æacus* *Endeidem* *Chironis* filiam coniugem capit, ex qua sibi duo nati sunt filij *Peleus*, & *Telamon*. *Pherocydes* vero *Telamonem* amicum, non fratrem fuisse *Pelei* narrat, eumq; *Atrei* filium, & *Glaucis* *Creshei* fuisse ait. Atqui & *Æacus* cum *Psamathe* *Nerei* filia, in fontem, quod inscendi nollet, commutata coiuit, & *Phocum* gignit. Sed & *Æacus* omnium pietatis servantissimus fuit, quamobrem, cum *Gracia* inusitata frugum caritate premeretur, *Pelopis* causa, quod ipse *Stymphalum* *Arcadum* regem bello infestans, *Arcadiam* subigere minimè posset: per simulatam amicitiam ipsum interfecit, ac eius viscera membratim confecta dispersit. Deorum interea responsis tum *Graciam* imminentibus malis ereptam iri, si illius ergò preces effuderit *Æacus*, renuntiatum est. Quo per *Æacum* factò, *Gracia* annona penuria liberatur. Quinetiam & apud inferos *Æacus* in summo esse honore perhibetur: & is *Plutonis* claves servare proditur. Quoniam vero *Phocus* in certaminib. præstare videbatur, fratres *Peleum*, ac *Telamonem* insidias illi comparasse, ferunt: atq; ubi sorte obuenit, ut cum eo *Telamon* pari in ludo decertaret, disco caput illi ferit, & occidit, ac sublatum *Peleo* adiutore quadam in silva occultavit. Denum vero cade detecta, ambo ex *Aegina* ab *Æaco* solum vertere compelluntur.

A P O L L O D O R I

Telamon Salaminens ad Cycbreum Neptuno, ac Salamine Asopi filia natum pervenit. Is necato serpente, insulam cuius ipse rex erat, deiecit ante: ac nullis post se relictis filiis moriens, regnum Telamoni concessit. Is, deinde Periboen Alcahoi Pelopis filiam sibi uxorem coniunxit. Et, Hercules, ut illi mascula proles enasceretur, à Dijs, precibus depoposcit: & post preces repente aquila apparuit, & enatum puerum Aiace[m] nominarunt: Qui in bello contra Ilium Hercule[m] secutus, Hesione[m] Laomedontis filiam muneri accepit, ex qua sibi Teucrum procreavit.

Ceterum Peleus Phthiam ad Eurytionem Actoris filium exulatū abiit, à quo postea expiatus Antigone[m] illius filiam in matrimonium capit: atque in tertiam regni partem adscitus est, Mox Polydoram filiam genuit, quam Boro Perieris filio nuptui dedit. Inde in Calydonij Apri venationē cum Eurytione simul egressus, ac missō in aprū telo Eurytionem ferit, eumq[ue] fortuito ictu cecidit, rursus itaque à Phthia solcum ex fuga ad Acastum sese recepit, ab eoq[ue] lustratur. Adhuc cum Atalanta ludis in Pelie regis honorem institutis palestrica pugna decertavit: ubi Astydamea Acasti coniux Pelei amore correpta, ad eum litteras de cōcubitu dedit: quæ, quoniam id illi persuadere non potuit, ad eius etiam uxorem misit, qui à Peleo Steropen Acasti filiam propediem ductam iri illi renuntiaret. Quod ubi illa accepit, laqueo se suspendit. Peleum

leum insuper Acasto, quod eam de stupro interpellasset, calumniatur. Id ubi Acastus percepit, quem ipse lustrasset, haudquaquam ab se necandum esse censuit: ac cum in Pelium montem venatum abducit. Inde coorta de venatione controversia, Peleus quidem captarum ab se ferarum desectas linguas intra peram reponebat. Atqui Acasti comites eas capientes, Peleum velut nihil venatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se venatam esse dictitavit. Quem, cum in Pelio somno oppressus obdormisset, Acastus reliquit, eiq; sublatum ensen in bonum fimo celavit, & abiit. Is, deinde experrectus, interea dum ensen querit, à Centauris comprehensus iam iam moriturus erat, verum hic à Chirone servatur incolumis, eidemq; quesitum, ac repertum ensen condonavit. Peleus vero, ut supra dictum est, Antigonem Eurytionis patre procreatã uxorem duxit, de qua sibi Polydoram gignit, quam postea Sperchio fluminis cognomento Boro Perieris filio uxorem collocavit, ex qua Meneſthius natus est. Sed & alteram duxit, Peleus, nempe Thetin Nerei filiam, de cuius matrimonio Iupiter, & Neptunus contenderunt. At cum Themis ex hac ortum filium patre futurum esse praestantiorẽ prædixisset: abstinuisse Ionem illius nuptias ferunt. Nec desunt, qui scribant ad eius complexum iam iam prodeunti Ioui Prometheum, dixisse, natum ex ea cælo dominaturum. Sunt etiam, qui memorẽ Thetin Iunonis monitu,

vitiu, persuasam Iouis concubitū euitasse. Hinc ira-
 tum Iouem voluisse, ut ea mortalis viri coniugio lo-
 caretur. Chironis itaque consilio eam comprehen-
 dendi, ac detinendi rationem Peleus inijt: eam ita-
 que, cum in varias se formas commutantem obser-
 uasset, corripit, qua cū interim ignis, interim aqua,
 modò etiā fere vultum caperet non eā prius, quā
 pristinam formā recepisse videt, remisit. Hanc de-
 mum in Pelio monte uxorem sibi copulauit: atque
 inibi Dī coniugio excepti suo quisque munere ma-
 trimoniū commendarunt. Nam Chiron hasta fra-
 xinea Peleum, Neptunus equis Balio, & Xantho.
 Volcanus ense, ac reliqui, alijs munerib. condona-
 runt. Hi vero Dī immortales fuere. Post ubi The-
 tis conceptū ē Peleo partū edidit, eum immortalem
 factura clam Peleo per noctem in igne abscondit, &
 quidquid paterna in eo mortalitatis erat, excoque-
 bat, per diem vero, ambrosia puerū inungebat. At
 Peleus per observationē palpitantem natū in igne
 conspiciens, inclamauit. Tū Thetis quo minus vo-
 tum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad
 Nereidas abiit. Tum Peleus sublatum in manibus,
 puerum ad Chironem tulit, quem ille acceptū leo-
 num viscerib. aprorumq; & vrsorum medullis enu-
 truit, eumq; cui Ligyrus antea nomen fuit, quod
 mammis labra minime admonisset, Achillem no-
 minari voluit. Post hac Peleus Iasonis & Dioscu-
 rorū adiumento folcū expugnauit: Astydamiāq;
 Acasti coniugem occidit, ac distractis illius mem-
 bris

bris per eam intra urbem traduxit exercitū. Ubi
demum nonum aetatis suae annū expleuit Achilles.
Calcanthe Troiam sine ipso capi non posse, prae-
dicante, Thetis, quod filiū eo in bello militantem inte-
riturum omnino prauidisset: muliebri ipsum veste
confectum in Scyron insulam Lycomedi pro puella
incorrupta, ac virgine perductum commendavit,
ibiq; agens adolescensulus, Deidamiam regis filiam
comprimit: ex qua Pyrrhū filium exulit, qui nouo
postea nomine Neoptolemus est appellatus. Ceterū
Ulysses, quādo ei apud Lycomedem esse Achillem,
indicatum fuit, quæsitum tuba usus inuenit: Ad
hunc itaq; modum Achilles ad bellum Troianum
perductus est: Ad quod etiam Phœnix Amyntoris
filius illum comitatus accessit. Hunc à Clytia patris
pellice, ut de stupro interpellata falsò insimulatum
pater oculorū luce priuauit. Quem Peleus ad Chi-
ronem, ductum, ab eoq; curatum oculorum luce re-
cuperata Dolopū regem constituit. Insuper Achilli
Patroclus Menæty, ac Sibeneles Acasti, sine, ut
alijs placet, Periapidis Pheretis filij, vel, ut Philo-
crates inquit, Polymeli Peleo nati, filius, comes ac-
cessit. Is Opuntem delatus, in telorum ludo Clysony-
um Amptidamantis filium imprudēter occidit:
atque in exilium actus cum patre, à Peleo domi in
contubernio acceptus Achilles amasius efficitur.

Porro Cecrops Indiges, ac geminus, id est humano
simul, & serpentino corpore praeditus in terra At-
tica primū regnavit, & qua prius Aëte diceba-

tur, de suo ipsius vocabulo Cecropiam dici voluit. Sub eo quoque *Dys* fuisse decreto concessam aiunt urbem occupandam potestatem, sanem in quibus potissimum priuatos honores unusquisque adipisci posse videretur. Primus igitur *Neptunus* in *Atticam* venit, ac percussa tridente ad mediam arcem terra, fretum repente edidit: id loci *Eretheidem* vocant. Post hunc autem *Minerva* comparuit: qua lecto à se *Cecrope* occupationis sue iudicii teste, oleam è terra produxit, qua nostra etiam ætate visitur in *Pandrosio*. Coorta deinde inter utrumque contentione, ac lite de urbe, *Iupiter* *Minervam*, *Neptunumque* inter se pacauit, isque, non, ut quidam memorant, *Cecropem*, *Cranamque*, nec *Eretheum*, sed duodecim Deos huiusce controuersie indices dedit, quorum sententia urbs *Athena* *Minervæ* adiudicata fuit, quando primum ab ea oleam *Cecropis* testimonio productam fuisse perceperunt: *Minerva* itaque de seipsa *Athenis* nomen imposuit, ac *Neptunus* mirum in modum iratus *Thriasium* campum pessime afflixit: atque *Atticam* uniuersam pelago inundauit. Adhuc *Cecrops* *Agraulon* *Actæ* filiam in coniugium ducit, ex eaque marem quidem suscepit, *Erysichthonem*, qui sine maribus liberis è vita decessit, filias vero, *Agraulon*, *Hersen* & *Pandrosom*. At ex *Agraulo*, ac *Marte* gignitur *Alcippe*. Huic vim inferre *Alirrhothius* *Neptuni*, & *Eurytes* *Nympha* filius à *Marte* deprehensus occiditur. Quamobrè *Neptunus* *Martem* in *Ariopago*

pago cadis reum agit : Is duodecim Deorum sententia indicatus absolvitur.

At Cephalus Herfes, & Mercurij filius fuit quem, cum Aurora supra modum amaret, correptum secum asportavit in Syriam, ibiq, illius concubitu gravida sit, & Titbonū peperit, cui Phaëthontem filium fuisse produnt. Huius autem fuit Astynous, ex quo, Sandocius : qui è Syria profectus in Ciliciam, Celenderim urbem condidit : ductaq, in matrimonium Thanace Megessari filia Cinyram Assyriorum regem procreavit. Hic Cinyras cum in Cyprum se cōtulisset, cum populo, Paphum condidit, Ductaq, inibi uxore Metharme Pygmalionis Cypriorum regis filia Oxyporum, & Adonin genuit : Necnon filias Orsedicen, Laogoremq, & Brasiam ex eadem suscepit. Ha vero ob Veneris iram alienigenis permiste viris vitam in Ægypto cum morte commutarunt. Adonis autem puer adhuc, Dianæ iracundia, in venatione ab apro percussus interijt. Hunc Hesiodus Phœnicis & Alphefibœæ filium fuisse ait, Panyasis verò de Thoante Assyriorum rege, qui Myrrham filiam habuit, natum refert. Hæc Myrrha per iram Veneris, quod eam nihili faceret, patris amore corripitur atq, usa nutricis opera, cum inscio patre noctes duodecim concubuit. Is, ubi rem sensit, stricto in filiam ense impetum fecit, quæ, cum iam comprehenderetur. Deos rogat, ut nusquā appareat. Tum Dij illam miserati in arborem sui nominis commu-

carunt: ac decimo post mense rescissa arbore, Adonin ex ea filium ortum fuisse ferunt. Quem Venus formæ ergò infantem adhuc clam deis in arca occultatum, ante Proserpinam constituit, quem simul ac illa conspexit, se redditurum negavit. Delato ad Jovem iudicio, tres in partes annum partitus est, ut unam apud se ipsum, alteram cum Proserpina, tertiam demum cum Venere Adonis permaneret, imperavit. Adonis autem, quæ pars sibi ab Jove distributa fuerat, eam ipsi Veneri attribuit. Nec longo post tempore inter venandum Adonis ab apro vulneratus occidit.

Post, ubi Cecrops humanitatem exiit, Cranaus indigena, sub quo Deucalionis diluvium fuisse narratur, ducta à Lacedæmone Pediade Menetis filia, Cranaem genuit, & Cranechmæ, & Arthidem, quæ cum, virginitate necdum expugnata obisset, Cranaus ab ea terram Arthidem vocitavit.

Ubi, post Cranaum expulsum regnavit Amphityon. Hunc nonnulli Deucalionis, alij vero indigenæ hominis filium fuisse dicunt. Qui, cum duodecim annos regnum tenuisset, ab Erichthonio pel-
litur, hunc Hephaestes, ex Cranaë Arthidis nata filium esse aiunt. Sunt etiam, qui Volcani, & Palladis esse velint, hunc in modum. Minerva olim arma sibi consulari volēs ad Vulcanum adierat. Hunc interim relictū à Venere Minervæ constupranda Cupido desiderium incessit: eamq, attricare aggredietur. Hæc fugit: ille fugientem insequitur, utq, pro-
ximè

ximè eam venit, in summa erat necessitate, claudicabat enim, Deum inire conabatur. Ea vero, ut pudica erat, & virgo, virum non admittebat. Volcanus demum tentigine ruptus in virginis femur semen effudit. Tum tristata, semen lana detersum in terram deiecit, ac mox in fugam se dedit. Interea vero ex demisso in humum semine gignitur, Erichthonius. Hunc clam dijs alijs, dum immortalem facere studet, educavit: positumq; in cista Pandrosi Cecropis filie commendavit: interdixitq; ne cistam retingeret: At Pandrosi sorores, quòd curiosa admodum forent, cistam aperiunt, aduolutumq; puero draconem spectant. Nec desunt, qui ab eodem dracone fuisse interemptas, astipulentur, Aliorum vero testimonio Palladis ira, furore percita, de summa sese arce precipites eiecerunt. Interea vero Erichthonius in templo à Minerva ipsa enutritus pulso Amphictyone Athenarum regno potitus est, ac Minerva signum in arce constituit: necnon Panathæorum celebritatem instituit. Pasitheamque Naidem nympham uxorem accepit, ex qua sibi Pandion natus est.

Denique Erichthonio vita functo, ac in primo Palladis Fano sepulto, Pandion regnū adipiscitur: quo regnante Ceres, Dionysiusq; in Atticam venerunt: Atque Cererem Eleusine Celeus suscepit. Dionysius vero ab Icario hospitio excipitur, à quo vitis palmitem muneri accepit, ab eoq; vini faciendi rationem didicit. Is igitur Dei beneficia mortali-

bus

bus impertiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cum gustassent vinum, atque animi causa sese largius meri poculis inuitassent: malum sibi medicamentum datum esse arbitrati Icario necem fustibus intulerunt. Erigone vero filia patrem vestiganti herilis canis, cui Mara nomen fuit, Icarium consectari solita, cadauer, ubi nam delitesceret, indicavit. Tum filia patrem deflexa se ipsam ex arbore suspendio necavit. Pandion interea ducta uxore Zenxippe matris sue sorore, filias Procne, ac Philomelam, & geminos Erechtheum, Butemq; suscepit. Dein conflato in Labdacum bello de terra finibus in belli societatem Tereum Martis filium de Thracia conuocauit eoq; bello per eius auxilia praeclarissime gesto: Procne filiam suam Tereo nuptui collocauit. Hic suscepto ex ea Ite filio, Philomelam amore succensus vitiat. Eamque, simulato Procnes obitu, ruri celat, & huiusce loco Philomelam ductam comprimit. Inde huic linguam defecuit, ea vero per litteras in peplo contextas, suas ipsius Procne sorori, miseras significauit. Haec, post quaesitam germanam, Ite puerum trucidatum, elixatumq; Tereo, in scio epulandum apposuit, ac repente cum sorore profugit, Tereus cognito facinore abrepta securi fugientes insequitur. Haec vero, cum iam Dauiam Phocidis urbem peruenissent, circumsepta Deos rogant in auem mutari. Tum Procne fit Iuscinia, Philomela vero in hirundinem transformatur. Adhuc Tereus in viperam commutatur.

Inde

Inde Pandion ubi fato cōcessit, filij diuisis inter se patrijs facultatibus, Erichtheus regnum accepit. Sacerdotio autem Minerva, Neptuniq, Butes Erichthonij filius honestatur. At Erechtheus Praxitheam Phrasimi, & Diogenea Cephiso nata filiam uxorem duxit, ex qua filios habuit mares, Cecropem, Pandorum, & Metionem, feminas vero Procrin, Cleusam, Chthoniam, Orithyiam, quam postea Boreas rapuisse dicitur. Chthoniam Butes in coniugio habuit. Atqui Xuthus Cleusam duxit, & Procrin Cephalus Deionei filius. Hac sumpta corona aurea Pteleonti subigitur, & à Cephalo comprehensa, ad Minoem confugit. Hic eius etiam amore correptus est, eiusq, concubitum impetrat. At, si mulier hac cum Minoë concubuisset, nulla potuisset ratione seruari. Nam Pasiphaë, quòd cum multis mulieribus Minoem rem habere non ignorabat, eum veneficijs infecit, ut quoties secum alia cubaret, in illius artus vipera irruerent immanes, eumq, in modū pellices Pasiphaë disperdebat. Cephalus igitur, perniciosissimum habebat canem, cui Lalapi nomen fuit, & quem nulla fera poterat evitare. Iaculum adhuc, cuius ictus neminem unquam fefellit. Inter hac Procris conspicata virum, Circeam, sumens radicem, nequid sibi obesset, concumbit. At verita rursus Minois coniugem, Athenas proficiscitur, & in Cephalo gratiam rediit: & cum eo ad venandum concedit, quippe quæ venandi studio mirificè oblectabatur. Hac occultè virum

insecuta

A P O L L O D O R I

insecuta inter fruteta latitabat, eiusq; motu permoveri virgulta maritus sentiens iaculum inextabile misit, eaq; percussam uxorem Procrum interfecit. Quocirca Cephalus ab Areopagi Iudicibus exilio sempiterno damnatur.

Interea vero Oritixia Alissum amnem transcendentem Boreas rapuit, & cum ea concubuit. Hac illi filias Cleopatram, & Chionem, mares autem Zetem, & Calain aligeros peperit. Qui cum Jasone in Colchos navigantes, & Harpyias insectantes moriuntur sine ut Acusilaus ait, circa Tennum insulam ab Hercule interempti fuerunt.

Cleopatram Phineus coniungens cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus, & Pandion, his autem filijs, ex Cleopatra Idam deinde Dardani filiam sibi matrimonio sociavit. Ea vero, prius ignos, quod ipsam in stuprum illicere voluissent, falso apud patrem insinulat, Huic ille credulus, ambos oculis privat, Interea Argonauta cum Borea filijs illuc appulsi in Phineum animadvertunt.

Chione autem Neptuno admiscetur. Quae cum, clam patre Emolpum, peperisset, ne detegeretur, in mare deiecit infantulum. Hunc statim Neptunus exceptum, in Aethyopiam transfert, & Benthescyme filiae suae alendum commendat, & Amphitrite. Qui, cum aetatis integra fuit, intus Benthescymes coniux, huic alteram filiarum uxorem dedit. Hic autem uxoris quoque suae sorori vim inferre aggreditur. Quamotrem exilio multatus

cum Ismaro filio, ad Tegyrium Thraciae regem con-
fugit. Qui filiam, ipsius filio, coniungit. Deinde
vero insidias Tegyrio quoque comparasse detectus,
ad Eleusinos aufugit, eorumque amicitiam sibi
conciliauit. Rursus autem, Ismaro filio defuncto,
à Tegyrio reuocatus in Thraciam redit, ac soluta
inter eos discordia regnum accepit. Mox consti-
to inter Athenienses, & Eleusinos bello, ascitus
ab Eleusinijs, magno cum Thracum exercitu opem
laturus aduenit. At Erechtheo de Atheniensium
victoria scitanti: Deus rem bellicam praeclare ge-
sturum cecinit, si filiarum unam iugularit. Qui
cum natu minimam immolasset, & reliqua tum
omnes sese iugularunt. Siquidem, ut quidam te-
stati sunt, de se vicissim occidendis, conspirarant.
Commessa vero post immolationem pugna Erech-
theus Eumolpum obtruncavit.

Inde vero ubi Neptunus cū ipsius domo Erech-
theum dissoluit, Cecrops Erechthei filiorum maxi-
mus regnum administravit, & is ducta in coniugiū
Metiadusa Eupalami filia Pandionem filium su-
stulit. Hic una cum Cecrope patre regnans à Me-
tionis liberis per seditionem eiectus fuit. Hinc Me-
gara ad Pylam profectus eius filiam Peliam iam-
dudum nubilem uxorem cepit, à qua deinde urbis
regno praeficitur. Nam, cum Pylas Biantem patrū
occidisset, Pandioni genero regnum tradit, ipse ve-
ro traducto in Pelopionnesum populo Pylū urbem
condit. Interea Pandioni Megaris regnanti, na-
ti sunt

APOLLODORI

ti sunt filij *Aegus*, *Pallas*, *Nisus*, & *Lycus*. Nonnulli autem *Aegum* *Scyrii* filium esse aiunt, sed sibi *Pandione* suppositum fecisse.

Demum post *Pandionis* obitum, eius filij perdu-
cto in *Athenas* exercitu *Metionidas* eiecerunt,
ac regnum in partes quattuor distribuerunt, sed pe-
nes *Aegum* summa Imperij fuit. Hic primam
uxorem *Metan* *Opletis* filiam: alteram vero *Chal-
ciopem* *Rhexenore* natam duxit. At, ubi nulla
se prole augeri videt, fratrum metum ad *Pythiam*
adit, deq; filiorum progenie responsum dari sibi po-
stulavit, cui deus ita vaticinatus est. *Macte nova*
virtute, pedem, qui pronominet utri.

Ne prius exolvas, quam scãdas Palladis arcem.

At ipse ambigens quid hoc sibi vellet oraculum,
Athenas iterum accedit, ac per *Træzenem* iter fa-
ciens à *Pithco* *Pelopis* filio hospitio recipitur, qui,
quoniam oraculum intellexerat, *Aegeo* vino ma-
denti filiam *Aethram* comprimendam summisit.
Hanc etiam nocte eadem *Neptuno* coniunxit:
Aegus interea *Aethra* precepit, ut, si ex ea mas-
culus, nasceretur, educaret: néve, cuius ille filius
esset, indicaret: ensen, & calceos sub saxo abdi-
tos reliquit, hac locutus cum per aetate puer saxum
subvolvere queat, ea tolleret, cumq; clam cum hisce
omnibus ad se rebus emitteret. Ipse interim *Athe-
nas* contendit, nec non *Panathenaeorum* certamen
aggreditur, celebrare, in quibus *Minois* filius *An-
drogus* omnibus victoria praestitit. Hunc *Jupiter*
in Ma-

in Marathonium taurum misit, à quo fuit interfectus. Non desunt, qui illum Athenas ad Laij certamen euntem, ab athletis ob invidiam dolo necatum fuisse prodant. Minos, audita filij morte, quo tempore in Pao Gratijs sacra faciebat, sublatam è capite coronam, abiicit, ac tibiam abstinuit, & sacrificium nihilo tamen secius absoluit. Hinc & in hodiernam usque tempestatem sine tibijs, & coronis in Pao Gratijs immolant. Nec longo post tempore in mari prepotens comparata classe Athenas oppugnavit.

Megara item Niso Pandionis filio regnante subvertit. Ad hac Megareum Hippomenis filium qui ex Onchesto Niso opitulaturus advenerat, interemit: & is demum per filia proditione occubuit. Nam cum Scylla filia Minois amore flagraret patri purpureum crinem quo inuictus esse ferebatur è medio capitis vertice praeidit, eoq; facto statim ille interiit. Minos itaque Megaris potitus, virginem vinctam pedibus è puppe in mare deiectam summersit. Enimvero, cum id bellum diuturnius fore videretur, quando Athenas capere minime posset, Iovem, ut Athenienses commissi criminis pœnas luerent, obsecrat. Hinc, cum pestis, ac fames simul orbem inuasisset, primum quidem ex veteri oraculo, Athenienses Hyacinthi filias Antheidem, Ageidem; Enthenidem, & Lytaam Geraesti ad Cyclopi tumulum iugularunt, sed harum pater Hyacinthus Lacedamone Athenas

L

commi-

A P O L L O D O R I.

commigravit, & cum nihil inde sibi emolumentum futurum viderent oraculum de belli exitu consuluerunt. His numen, quas ipse vellet, Minos pœnas dituros renunciant: igitur Athenienses missis ad Minoem legatis, iniunxerunt ut ab eis, quas pœnas vellet peterent, cum Minos ijs ut quatuordecim corpora, septem scilicet puerorum, ac totidē etate parū, puellarū, sine armis Minotauro deuorandos mitterent, imperauit. Is taurus labyrintho conclusus coërebat, unde ingressus quispiam haud facile exire poterat, quod multiplici uiarum ambige non agnitū exitum excelebat: Hunc Dedalus filius Eupalami, qui Metionis, & Alcippa filius fuit, exadificauit. Hic item architectus omnium praestantissimus & primus operum admiratione dignorum fuit inventor.

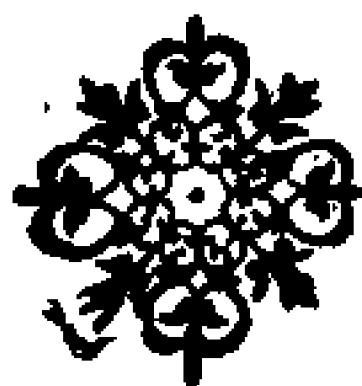
Hic etiam Athenis post necatum Perdicis sororic filium Talzum eius discipulum, aufugit, quem, veritus ne ipsum ingenij præcellentia superaret, occidit. Etenim serpentis malam nactus lignū tenue secuit, deinde ubi puerum necasse deprehensum fuit, reus in Martis villa peractus ad Minoem confugit. Atque inibi Pasiphaë cum Minois taurum arderet, lignea vacca assabre compacta conclusit: ac Labyrinthum construxit, ad quem quotannis Athenienses virgines septem, ac totidem pueros etate pares Minotauro vorandos mittebant: donec Theseus ex Æthra, Ægeoque, natus iam grandis factus,

factus, petra summo calceos, atq; enses aufert,
 & pedestri itinere Athenas adiens, obsessam iam
 viam à maleficis viris undecunque pacavit. Pri-
 mum quidem Periphetem Volcani, & Anticlie fi-
 lium, qui quod clavam gestaret, Corynetæ diceba-
 tur, ad Epidaurum occidit, qui cum imbecillis pe-
 dibus esset, ferrea clava munitus, viatores interfi-
 ciebat: quam ex illo præceptam Theseus ipse ferre
 consuevit. Hic Sinem postea Polypemonis filium,
 & Syleæ Corinthi filia occidit. Huic Pnyocam-
 pia, à curuandis pinis nomen fuit. Nam cum Co-
 rinthiorum Isthmum insedisset, viatores ad pinos
 flectendas inuitos compellebat, qui quòd eas viri
 imbecillitate flectere nequirent, arborum in se re-
 deuntium impetu sublati penitus interibant.

Hunc in modum Theseus Sinem cru-
 ciatum è medio su-
 stulit.

L 2

INDEX

INDEX QVAMLOCV- PLETISSIMVS, EORVM, QVAE IN

APOLLODORO CONTINENTVR,

*cuius numerus primus filium, secundum
paginam, indicat.*

A.

A bas. 19. 2. & 30. 1.	Adæus. 74. 1. & 77. 1.
Abdera. 40. 2. & 41. 2.	Adæ. 76. 1.
Abderus. 40. 2.	Adon. 12. 2.
Abſyrtides inſulæ. 14. 1.	Actor. 14. 2. & 17. 1. & 19.
Abſyrtus. 14. 1.	1. & 46. 2. & 74. 2.
Acarnan. 65. 1.	Adiante. 19. 2.
Acarnaniæ ciuitas. 65. 1.	Admete. 41. 1.
Acaſtus. 18. 1. & 20. 2. & 74.	Admeti boves gemelliparæ
2. & 75. 2.	69. 1.
Achæus. 12. 1.	Admetus. 14. 2. & 19. 2. &
Acheloi fons. 64. 1.	45. 1. & 69. 1. & 70. 1.
Achelous. 7. 2. & 14. 1.	Adonis. 77. 1.
& 14. 2. & 48. 1.	Adraſtea. 52. 1.
Acheron. 9. 2.	Adraſt. 19. 2. & 63. 2. & 72. 2.
Achilles & vnde ſic dictus.	Adyte. 29. 2.
75. 2.	Acaci pietas. 74. 1.
Achillès ad Troiam. 76. 2.	Acacus. 14. 1. & 74. 1.
Achillis prius nomen Ligy-	Acacus apud inferos. 74. 1.
ron. 75. 2.	Aceta. 16. 2.
Achiui. 12. 1.	Acetes. 16. 2.
Acontes. 65. 2.	Aegæon. 65. 1.
Acriſij mors. 33. 2.	Aegæoneus. 73. 1.
Acriſius 30. 1. & 31. 1. & 68. 2.	Aegæus. 14. 1. & 50. 1. & 89. 2.
Actiſius ſubterraneam do-	Aegialea. 10. 1. & 19. 2. &
rum ſtruit. 31. 2.	39. 1.
Actæa. 6. 2. & 29. 1.	Aegialeus. 19. 2. & 26. 2. &
Actæon. 56. 2.	63. 2.
Actæonis canes, & eorum	Aegimius. 46. 1. & 50. 2.
nomina. 56. 2.	Aegina. 17. 1. & 73. 2.
	Aegina

INDEX.

Aegina insula.	73. 2.	Agelaustus lapis.	9. 1.
Aegios.	29. 1.	Agelaus,	50. 1. & 52. 1.
Aegipan.	11. 1.	Agenor.	13. 2. & 22. 1. &
Aegle.	43. 1.		27. 1. & 28. 1. & 52. 2. &
Aegleis.	80. 1.		57. 1.
Aegyti filij.	28. 1.	Agenor's genus.	52. 2.
Aegypti filiorū cardes.	29. 1.	Aglaia.	47. 1. & 49. 2.
Aegyptus regio.	52. 1. & 43.	Agraulos.	76. 2.
	1. & 75. 1.	Agrius.	13. 2. & 38. 2.
Aegyprus.	28. 1. & 29. 2.	Agrius gigas.	10. 2.
Aello.	6. 2.	Aiax.	70. 1.
Aellopus.	22. 2.	Aiax & vnde.	76. 2.
Aeson.	60. 1. & 66. 1.	Alastor.	18. 1.
Aeneas.	71. 2.	Alcaeus.	34. 1. & 41. 1.
Aenetus.	17. 1.	Alcathous.	13. 2. & 32. 2.
Aenus.	41. 2.		& 74. 2.
Acolenses.	12. 2.	Alceſtis.	18. 1. & 45. 1.
Acolia.	13. 2.	Alceſtis reditus in vitā.	20. 1.
Aeolus.	12. 1. & 13. 1.	Alceſtis Admeto nubit.	19. 2.
Aerope.	54. 1.	Alcides.	37. 1.
Aeschraeis.	49. 2.	Alcidice.	17. 2.
Aesculapius.	60. 2. & 70. 1.	Alcimenēs.	31. 1.
Aeson.	18. 2. & 20. 1.	Alcinoë.	34. 1.
Aesonis mors.	25. 2.	Alcippe.	81. 2.
Aethlius.	12. 1. & 13. 1.	Alcinus.	69. 2.
Aethra.	70. 1. & 78. 2. &	Alcinous.	24. 2.
	79. 1.	Alcis.	29. 1.
Actna.	11. 2.	Alcmeon.	63. 2. & 65. 1.
Actolus.	13. 1. & 61. 1.	Alcmæonis furor.	64. 2.
Agamemnon.	54. 2.	Alcmena.	34. 1. & 37. 1. &
Agapenor.	64. 1. & 70. 1.		53. 1.
Agaptolemus.	29. 1.	Alcmenon.	29. 1.
Agasthenes.	70. 1.	Alcon.	69. 2.
Agathon.	73. 1.	Alcyone.	67. 2.
Agave.	6. 1. & 29. 1. & 57.	Alebion.	42. 2.
	1. & 57. 2.	Alecto.	5. 2.
		I ; Alector.	

INDEX.

Alator.	21.1. & 60.2.	Amphiloehus.	63.2. & 65.
Aleres.	69.2.	1. & 70.1.	
Alcus.	10.2. & 47.2. & 50.1.	Amphimachus.	34.1.
66.2.		Amphion.	18.1. & 58.2. &
Alexander.	50.1.	59.1.	
Alexiars.	49.2.	Amphithea.	19.2. & 19.2.
Alipherus.	65.2.	Amphitrite.	6.1. & 6.2.
Alirbothius.	77.1.	& 9.1. & 79.2.	
Almenus.	21.1.	Amphitryo contra Thele-	
Alocus.	12.2.	boas.	34.2.
Aloidæ.	12.2.	Amphitryo Thebas petit.	
Aloidarum contra Iouem		34.2.	
bellum.	ibid.	Amphitryo ex Scloponne-	
Alopius.	49.2.	lo eijcitur.	ibidem.
Alphesibœa.	77.1.	Amphitryo.	14.2. & 34.1.
Alpheus.	39.2.	Amphitryonis cardes.	32.2.
Althæa.	15.2. & 14.1.	Amphoterus.	65.1.
Althæa, & Cleopatraz me-		Amycla.	59.1.
tamorphosis.	15.1.	Amyclæ.	45.2.
Althemenes.	54.1.	Amyclas.	17.1.
Amalthea.	5.2.	Amyclas.	66.1.
Amaltheæ cornu,	48.1.	Amycus.	21.2. & 41.1.
Amarynceus.	15.1.	Amymone.	28.2. &
Amarynthus.	56.2.	29.1. & 38.2.	
Amazones.	47.1. & 40.2.	Amyntor.	49.1. & 80.2.
Amestrius.	49.2.	Amyntor.	49.1.
Amisodorus.	31.1.	Amythaon.	15.2. & 18.2.
Amphianax.	30.1.	& 30.1.	
Amphiaraus.	14.2. & 10.2.	Anactor.	34.1.
& 19.2. & 60.2. & 36.1.		Anaphe.	24.2.
& 61.1. & 70.1.		Anaurus fluvius	20.1.
Amphictyon.	12.1.	Anaxibia.	18.1.
Amphidamas.	43.2. & 66.2.	Anaxo.	34.1.
Amphidicus.	62.2.	Ancæus.	14.2. & 10.2. & 23
Amphiloehicum Argos.		1. & 66.2. & 70.1.	
65.1.		Anchinoc.	18.1.
		Anchises.	

INDEX.

Anchises.	71.1.	Apemiosyne.	54.1.
Anchius.	38.2.	Aper crymanthus.	38.2.
Ancyor.	65.2.	Aphareus. 13.2.& 17.1. &	
Andraemon. 51.2.& 14.1.		68.2.& 69.1.	
Androgeos. 41.1.& 53.2.		Apheta.	21.2.
Andromache.	73.1.	Aphidas.	66.1.
Andromeda exposita Ceto		Apia.	26.1.
mariso.	31.2.	Apis. 13.1.& 16.1.& 27.1.	
Ancibia.	29.1.	Apollo.	8.1.
Anicetus.	49.2.	Apollo à Mercurio lyram,	
Anni in tres partes divisio.		ac fistulam capit. 68.1.	
77.2.		Apollo, pugnat contra Gi-	
Annus tempore Cadmi an-		gantes.	10.1.
norum octo.	55.2.	Apollo Aeglarus.	24.2.
Anogon.	70.2.	Apollinis seruitus.	19.1.
Antæus.	43.1.	Apollinis, & Mercurij ob	
Antea.	30.1.& 31.1.	abactos boues contentio.	
Anthea.	49.2.	67.1.	
Anthemus.	42.1.	Apollinis, & Neptuni ira in	
Antheis.	80.1.	Troiam.	41.2.
Anthelea.	29.1.	Apri Calydonij uenatio, ac	
Anthippe.	49.2.	Venatorum nomina. 14.2.	
Antiares.	ibidem.	Arabia.	29.1.
Antidus.	ibidem.	Arbas.	42.1.
Antigone. 60.1. & 63.1.		Arbelus.	29.2.
& 74.1.		Arcas.	66.1.
Antileon.	49.2.	Arceus.	20.2.
Antilochus. 18.1.& 70.1.		Archebates.	65.2.
Antimache.	66.2.	Archedicus.	49.2.
Antimachus.	50.1.	Archelaus. 29.1.& 34.1.	
Antinoë.	25.2.	Archemachus. 49.2.& 73.1.	
Antioche.	15.2.	Archemorus.	19.2.
Antiochus.	34.1.	Architeles.	47.1.
Antiope. 49.2.& 58.1. &		Arca.	53.1.
67.1.		Arene.	68.2.
Antiphus. 12.2.& 73.1.		Arestor.	27.2.
Apemiosyne.		L 4	Arct.

INDEX.

Arete.	24.2.	Ascalaphus. 9.1. & 20.1. &	
Arethusa.	43.1.	70.1.	
Arctus.	18.1.	Ascalaphi lapis.	44.2.
Arge.	6.2.	Ascalaphus in Bubonem.	
Argele.	49.1.	45.1.	
Argæus.	49.1.	Ascanius.	73.1.
Argia. 19.1. & 51.1. & 60.1.		Asia.	6.1. & 6.2.
Argi mors.	27.1.	Asopi carbones.	73.2.
Argiope.	7.1.	Asopides.	49.2.
Argius.	29.1.	Asopus. 17.1. & 73.1. &	
Argiuarum mulierum furor		74.2.	
57.1. & 19.1.		Astaracus.	71.2.
Argo.	20.1.	Astacus.	62.2.
Argonautæ, & eorum no-		Asteria. 6.1. & 6.1. & 8.1. &	
mina.	20.2.	29.1.	
Argonautæ ad Circæ.	24.1.	Asteria ciuitas.	8.1.
Argos.	27.1.	Asterion.	53.1.
Argus canis.	57.1.	Asterius. 18.1. & 21.1. & 53.	
Argus. 16.2. & 20.2. & 20.		1. & 54.1.	
1. & 16.2. & 27.1.		Asteropea. 17.1. & 37.2.	
Argorum aquarum penuria		Astra.	6.1.
28.2.		Astræus.	ibid.
Argo navis Neptuno dedi-		Astyanax.	49.2.
catur.	25.2.	Astycratea.	58.2.
Argus navis verba.	24.1.	Astydamia. 50.1. & 75.2.	
Argyphia.	28.2.	Astybiæ.	49.2.
Ariadne.	53.2.	Astygonus.	73.1.
Arion equus.	63.1.	Astyoche. 58.2. & 48.1. &	
Arystæus. 56.1. & 56.2.		50.1. & 71.2.	
Aristodeme.	73.2.	Astynous.	77.1.
Aristodemus.	51.1.	Astypalæa.	46.2.
Aristomachus. 19.2. & 61.1.		Atabyrium.	54.1.
& 50.2.		Atalanta. 14.2. & 20.2. &	
Aræus.	36.1.	66.2. & 74.2.	
Arfinoc. 68.1. & 64.1. &		Atalâtæ, & Pelci lucta. 67.1.	
64.2.		Atalâtæ & Melanionis cur-	
		fus.	

INDEX.

sus.	ibid.	Aurora	6.1.& 6.1.& 8.2.
Atalante, & Melanionis trās-		& 17.1.	
formatio.	67.1.	Automate.	29.1.
Athamantia.	17.1.	Automedusa.	32.2.
Atas.	73.1.	Autonoe. 6.2. & 29.1. & 50.	
Ate Phrygiæ tumulus.	71.2.	1. & 56.1.	
Athamas	56.1. & 16.1.	Autelion.	51.1.
& 16.1.		Autolicus.	35.2. & 20.2.
Athenæ à Castore, & Pollu-		& 45.1.	
ce capiuntur.	73.1.	Axion.	64.2.
Athens.	76.2.	B.	
Athenienses Thebas capiūt.		Bacchæ in vincula conijciū-	
64.1.		tur.	57.1.
Arbeniensium pro Andro-		Bacchi columnæ.	57.1.
gei morte supplicia.	81.2.	Bacchi, & Cereris in Atticā	
Atheniensium pueri septem		aduentus.	78.2.
& totidem puellæ, ad Mi-		Bacchi furor.	57.1.
noturum in Cretā quot-		Bacchi mysteriorum inuen-	
annis mittuntur.	81.2.	tor.	7.1.
Atlantea.	29.1.	Bacchi ortus.	56.2.
Atlas mons.	43.1.	Bacchus ad Indos.	57.1.
Atlas. 6.1. & 44.1. & 68.1. &		Bacchus in hædum.	56.2.
76.1.		Balius.	75.2.
Atticæ primus Rex.	76.2.	Banus.	56.2.
Atreus.	34.2. & 70.1. &	Batea.	69.2. & 71.2.
79.1.		Baton.	63.1.
Atromus.	49.2.	Bebryces.	21.2.
Atropos.	6.2.	Bellerophontes ad chimæ-	
Attis regio vnde.	77.2.	ram.	31.1.
Atrymnus.	53.1.	Bellerophontes.	17.1.
Auge. 47.2. & 50. & 66.2.		Bellerophontis certamina.	
Augæ boues.	39.2.	31.1.	
Augas.	20.2. & 39.2. &	Bellerophontis historia. ibi-	
40.2. & 43.1.		Belus.	28.1. & 52.2.
Aurum vellus.	16.2. &	Benthescyme.	79.2.
20.2.		Bia.	6.2.

INDEX.

Bisulph.	18. 1. & 18. 2. & 30. 2.	31. 1.	Cadmus.	52. 1. & 53. 1.
Bithynia.	40. 2.		Calais.	10. 2. & 12. 1. & 79. 2.
Bithynis.	21. 2.		Calchas.	76. 1.
Borcas.	10. 2. & 79. 1. & 79. 2.		Calianthes.	29. 1.
Boreas.	57. 1.		Callias.	32. 1.
Borus.	74. 2. & 75. 1.		Callichorus puteus.	6. 1.
Bosporus.	27. 2.		Callidice.	92. 2.
Breha.	77. 1.		Calliope.	7. 1.
Briareus.	5. 1.		Calisto.	66. 1.
Bromius.	29. 1.		Callistus transformatio.	66. 1.
Bronzes.	5. 1.		Calybe.	72. 2.
Bryce.	29. 1.		Calyce.	12. 2. & 13. 1. & 29. 1.
Bucolion.	72. 2. & 65. 2.		Calydon.	13. 1. & 13. 2.
Bucolus.	50. 1. & 69. 2.		Calypso.	6. 2.
Buleus.	50. 1.		Campe.	5. 2.
Bulytis.	18. 2. & 43. 2.		Canache.	12. 2.
Butes.	20. 2. & 24. 2. & 78. 2. & 79. 1.		Cancer hydræ auxilians.	38. 1.
Byblij.	27. 2.		Canethus.	65. 2.
C.			Capaneus.	61. 1. & 61. 2. & 63. 2. & 69. 1.
Cadmi filia.	56. 1.		Capys.	71. 2.
Cadmi vxor.	55. 2.		Carnes affandi inuētio.	8. 1.
Cadmia.	35. 1. & 55. 2.		Carteron.	65. 2.
Cadmus, & Harmonia in dracones.	58. 1.		Casius mons.	10. 2.
Cadmus annum Marti feruit.	55. 2.		Cassandra.	73. 1.
Cadmus ad Enchelienses.	57. 2.		Cassiopea.	53. 1.
Cadmus draconis dentes se rit.	55. 2.		Cassiopeæ cum Nereidibus contentio.	32. 2.
Cadmus Illyricorum regnum assecutus.	58. 1.		Castor	
Cadmus delphos accedit.				

INDEX.

Castor. 20.2. & 14.2. & 35.2. & 69.2. & 70.2.	Cereus cornuta. 38.2.
Castoris, & Pollucis immortalitas. 71.1.	Ceteus, 66.1.
Castoris, & Pollucis uxores. 68.2. & 70.2.	Ceto. 6.2. & 32.1.
Caucasus. 43.2.	Ceuthonymus. 44.2.
Caucasus mons. 11.2.	Ceyx. 12.2. & 48.1.
Caucan. 65.2.	Chartus. 29.1.
Cebren. 73.2.	Chalbes Ceryx. 43.2.
Cebrenes. 73.1.	Chalciope. 16.2.
Cecropia. 76.2.	Chalciope. 80.1.
Cecropis corpus. 76.1.	Chalcodon. 29.1. & 46.2. & 70.1.
Cecrops. 79.1. & 80.1. & 76.1.	Chariclo. 6.1.
Celæneus. 34.1.	Cherimachus. 34.1.
Celæno. 29.1. & 67.2.	Cherfidamas. 34.1. & 73.1.
Celenderis. 77.1.	Cherfonnesus. 16.2.
Celeus. 9.1. & 78.1.	Chimæra. 17.1. & 31.1.
Celeustanor. 49.2.	Chione. 79.2.
Celeutor. 15.2.	Chiron. 38.1. & 44.1. & 62.1. & 6.1. & 56.2. & 75.2. & 76.1.
Cenæum. 49.1.	Chiron ab Hercule vulneratus moritur. 39.1.
Centimani. 5.1. & 6.1.	Chironis antrum. 56.2.
Cephalic canis. 35.1. & iaculum. 79.1.	Chloris. 59.1. & 18.1.
Cephalus. 17.1. & 35.1. & 77.1. & 79.1.	Chromius. 34.1. & 73.1.
Cepheus. 14.2. & 20.2. & 18.1. & 47.1. & 66.1.	Chriteus. 12.2.
Cephifus. 79.1.	Chriſon. 41.1.
Cerberus. 44.1.	Chryſe. 31.2. & 58.1.
Cercestus. 29.1.	Chryſeis. 41.1. & 49.2.
Cercopæa. 45.2.	Chryſes. 53.2.
Ceres. 5.2. & 9.1. & 38.1.	Chryſippe. 29.1.
	Chryſippus. 29.1. & 58.2.
	Chryſopea. 66.1.
	Chthonia. 79.1.
	Chthonius.

INDEX.

Cheloniæ.	29. 1. & 55. 2.	& 86. 1.	Clytemnestra.	69. 2.
Chelvis quid, & unde.	32. 2.		Clytia.	76. 1.
Cilicia unde.	53. 1.		Clytippus.	49. 2.
Cilix.	52. 2.		Clytus Gigas.	10. 1.
Cilla.	72. 1.		Co insulæ scissio.	10. 1.
Cingulum Hippolytæ.	140. 2. & 41. 1.		Cælius primus orbi imperat.	5. 1.
Cinyras.	66. 1. & 77. 1.		Cæli vxor.	5. 1.
Circeæ radix.	79. 1.		Cæli, & Telluris filij.	5. 1.
Circe.	16. 2.		Cæranus.	54. 2.
Cisseus.	29. 1. & 71. 1.		Cæus.	5. 1. & 5. 2.
Cithæron.	56. 2. & 57. 2.		Colchicorum cum Phæaci-	
& 59. 1. & 59. 2.			bus habitatio.	24. 2.
Cithæronæus leo.	36. 1.		Colonus.	60. 1.
Cius vrbs.	21. 2.		Comætho.	34. 1.
Clametidus.	49. 2.		Comarum tondendi mos in	
Cleobœa.	23. 2.		funere.	11. 1.
Comætho.	35. 1.		Contata.	21. 1.
Cleocharca.	68. 2.		Contumelia.	8. 1.
Cleochus.	53. 1.		Copreus.	37. 2.
Cleodora.	29. 1.		Corcyra.	24. 2.
Cleodora.	58. 2.		Coretho.	65. 2.
Cleone.	37. 1.		Corinthus.	17. 1. & 16. 2.
Cleolaus.	49. 2. & 51. 1.		Coronis.	68. 2.
Cleopatra.	14. 2. & 15. 1.		Coronus.	20. 2. & 48. 2.
& 29. 1. & 29. 2. & 79. 1.			& 70. 1.	
& 71. 2.			Corni transformatio.	68. 2.
Cleophile.	66. 2.		Corybantes.	7. 2.
Cletor.	65. 2.		Corycium antrum.	11. 1.
Clio.	70. 1.		Corynetæ.	
Clite.	29. 1.		Cranæ.	77. 2.
Clitus.	29. 1.		Cranechme.	77. 2.
Clonia.	97. 2.		Craus.	
Clonius.	73. 1.			
Clotho.	6. 2.			
Clymene.	29. 2. & 54. 1.			

INDEX.

Cranaus.	11.1. & 76.2. &	Cylene mons.	67.2. & 12.
77.2.		Cymo.	6.2.
Cranto.	6.2.	Cymothoe.	6.2.
Crasthe.	49.2.	Cynethus.	65.2.
Cratus.	54.2.	Cynortas.	17.1.
Craneus.	18.1.	Cynortes.	68.2. & 69.1.
Crans.	6.2.	Cyrene.	40.2.
Crenis.	62.1.	Cytorus.	16.2.
Croco.	34.2. & 49.2. & 59.	Cyzicus.	21.1.
2. & 25.2. & 63.1.			
Creonniades.	36.2. & 50.1.	D.	
Cres taurus.	40.1.	Dardalus.	45.2. & 53.2.
Cresphontes.	51.2. & 52.1.	Dardalus mirandorum ope-	
Crete.	54.2. & 53.2. & 54.1.	rum excogitator primus.	
Creteus.	17.2. & 18.1. & 54.	81.2.	
1. & 19.2. & 20.1. & 74.1.		Dardalus Talaum inuidia	
Cressa.	12.1. & 73.1. & 79.1.	neat.	82.1.
Criasus.	27.1.	Dardalus cædis reus in villa	
Crino.	29.2.	Marris.	82.1.
Critheus.	12.2.	Dardali fuga.	ibid.
Crius.	5.1. & 6.1.	Daiphron.	28.2. & 29.2.
Croci genus.	50.1.	Damafichton.	58.1.
Crocon.	6.1.	Damalippus.	69.2.
Creatus.	46.2. & 70.1.	Damafistratus.	59.2.
Cresippus.	50.1.	Danæ.	30.1.
Curæes.	52.1. & 54.2.	Danaes fabula.	51.2.
Curtes à Ione interficiun-		Danai.	28.1.
tus.	27.2.	Danai filia.	ibid.
Cyanippus.	19.2.	Danai fuga.	28.2.
Cybella.	57.1.	Danai, & Aegypti discordia.	
Cycheus.	74.2.	28.1.	
Cyclopes.	5.1. & 6.1.	Danaides rursus viris copu-	
Cyclopes ab Apolline oc-		lantur.	29.2.
ciduntur.	69.1.	Danaidum expiatio propter	
Cyclopum habitatio.	50.1.	virorum eadem.	29.2.
Cygnus.	43.1. & 48.2.	Danaus.	27.1.
		Dardania regio.	71.1.
		Dardanus	

I N D E X.

Dardanus.	71. 1.	Diana.	8. 1.
Dardanus vrbs.	71. 2.	Diana Aloidas perimit.	12.
Dascylus Lyci pater	41. 1.	1.	
Daulia.	78. 2.	Diana in pugna Gigantum.	10. 2.
& 49. 1. & 50. 1. &			
14. 1.		Diana Orneo irata.	14. 1.
Deianira.	6. 2.	Dice.	6. 2.
& 47. 2.		Dictys.	17. 1. & 31. 1.
Deiocon.	36. 2. & 50.	Dinu.	32. 1.
1.		Diocorystes.	29. 1.
Deidamia.	76. 1.	Diogenes.	79. 1.
Deimachus.	12. 2. 18. 1.	Diomeda.	17. 1.
Deioneus.	79. 1.	Diomedes.	68. 1.
Deion.	12. 1. & 17. 1. &	Diomedes.	15. 2. & 3. 2. &
50. 1.		70. 1.	
Deiopes.	73. 1.	Diomedis equa.	45. 2.
Delphobus.	45. 1. &	Dione.	5. 1. & 5. 2. & 6. 2.
73. 1.		46. 1. 1.	
Delphon.	9. 1. & 52. 1.	Dioscuri vnde.	70. 4.
Delphyle.	15. 2. & 29. 2.	Dioxippe.	29. 8.
& 60. 1.		Dirce.	58. 2.
Deliaades.	31. 2.	Dirce fons.	ibidem.
Delos.	8. 1.	Doliche.	45. 2.
Delphyne serpens.	11. 1.	Doliones.	21. 1.
Democoon.	74. 2.	Dorion.	29. 1.
Demonice.	13. 2.	Doris.	6. 1.
Deorum fuga in AEgyptu.		Dorus.	12. 1. & 13. 1.
11. 2.		Dorientes.	12. 1.
Dercynus.	41. 2.	Dorycleus.	69. 2.
Dero.	6. 2.	Doryclus.	73. 1.
Deucalion.	77. 2.	Doto.	6. 2.
Deucalion & eius diluviu		Dexitheia.	53. 2.
11. 2. & 53. 2. & 66. 1.		Draco centiceps.	43. 1.
Deucaliois filij.	54. 2.	Dracouis cuiusdam admi-	
Deramenus.	39. 2.	randa.	55. 1.
Diacorystes.	29. 1.	Dracouis denies.	23. 1.
		Dryas	

INDEX.

Dryas. 14. 2. & 17. 1. & 37. 1.	Eleuther	67. 2.	
Dryopes. 48. 2.	Eleutheræ	58. 2.	
Dryops. 73. 1.	Elysius campus	58. 1.	
Dule. 70. 2.	Ematpho	69. 1.	
Dymas. 51. 2. & 72. 2.	Emathion	45. 2.	
Dyamene. 6. 2.	Enarete	12. 2.	
Dynastes	Encladus	10. 1. & 18. 2.	
E.	Eleucha.	50. 2.	
Echecolus	43. 1.	Echelienses	57. 2.
Echemon. 73. 1.	Endeis	74. 1.	
Echemus. 69. 2.	Endedides	49. 2.	
Echephron 73. 1. & 18. 1.	Endymion	13. 1.	
Echidna 27. 1. & 31. 1. & 41. 1.	Enipeus	17. 2.	
Echidne. 47. 2. & 43. 1. & 59. 2.	Eoto	31. 1.	
Echinades insular. 22. 2.	Enthenis	81. 1.	
Echion 55. 2. & 56. 2. & 57. 2.	Eone	49. 2.	
Edoni 57. 1.	Epaphus	17. 2. & 43. 1.	
Eetion 73. 1.	Epicaete	19. 2. & 50. 1.	
Elara 8. 1.	Epidaurus	27. 2.	
Elata. 21. 1.	Epidaus	18. 1.	
Elates 39. 1.	Epigoni ad Thebas	63. 2.	
Elatonius 63. 1.	Epilatus	49. 2.	
Elatus 68. 2. & 66. 1. & 39. 1.	Epimetheus	6. 1. & 11. 2.	
Eleucha 50. 1.	Epochus	66. 2.	
Electra 6. 1. & 6. 2. & 29. 1. & 62. 1. & 67. 2. & 71. 1.	Epopeus	12. 1. & 58. 1.	
Electryon 33. 2. & 34. 1.	Ephialtes	10. 1. & 12. 2. & 13. 1.	
Elephantis 29. 1.	Ephyra	17. 1. & 48. 1.	
Elephenor 70. 1.	Eraus	49. 2.	
Elio 55. 1.	Erasippus	50. 1.	
Eleusin 9. 2.	Erato 6. 2. & 7. 2. & 29. 1.		
Eleusin mons. 39. 1.	Erechtheis	67. 2.	
	Erechtheus	14. 1. & 20. 2. & 78. 2.	
	Erginus	10. 2. & 36. 1.	
	Erichthonius.	77. 2. & 87. 1.	

78. 1. & 71. 2.	39. 1. & 43. 1.
Erichtheus. 76. 2. & 79. 2.	Eucres. 34. 2. & 54. 2. &
Eridanus. 43. 1. & 24. 1.	50. 1.
Erigone. 78. 2.	Euipe. 29. 1.
Erinus. 40. 2.	Euhippis. 23. 2.
Erinyes. 5. 2.	Eulimene. 6. 2.
Erinnyis formata Ceres ca-	Eumedes. 15. 2. & 49. 2.
pit. 63. 1.	Eumenidum lucus. 60. 1.
Eriphyle. 19. 2. & 60. 2. &	Eumelus. 70. 1.
63. 1. & 64. 1. & 69. 1.	Eumetes. 65. 2.
Erymanthus. 38. 2.	Eumolpe. 6. 2.
Eryfichthon. 76. 2.	Eumolpus. 44. 1.
Erythea. 42. 1.	& 27. 1.
Erythia. 43. 1.	Eumon. 65. 2.
Erythras. 49. 2.	Euneus. 21. 1.
Erythroë. 17. 1.	Eunice. 6. 2.
Eryx. 42. 2.	Eunomia. 6. 2.
Estica. 64. 7.	Eudomus. 48. 1.
Eteocles. 60. 2.	Eupalamus. 30. 1.
Eteoclis, & Polynicis singu-	& 37. 1.
lare certamen. 62. 2.	Euphemus. 10. 2.
Eteoclus. 61. 1. & 62. 2.	Euphrosyne. 7. 1.
Echodæa. 58. 2.	Europa. 42. 2.
Euzmon. 95. 2.	& 52. 1.
Euadne. 27. 1.	Europa regia matrona. 29.
Euadne, in pyram viri se-	1. & 53. 1.
proicit. 63. 1.	Eurotas. 68. 2.
Euagore. 6. 2.	Euryale. 8. 2. & 32. 2.
Euagoras. 18. 1. & 73. 1.	Euryalus. 15. 2. & 19. 2. &
Euander. 73. 1.	20. 2.
Eubæas. 49. 2.	Eurybius. 18. 1.
Eubotes. 49. 2.	& 49. 2.
Euchenor. 29. 1.	& 50. 1.
Eucrate. 6. 1.	Eurybra. 6. 1.
Eucrus fluvius. 39. 2.	& 6. 2.
Eucrus. 13. 2. & 29. 1. &	Eurycapæ. 49. 2.
	Eu-

INDEX

Eurycapylus.	49. 2.	Euxanthius.	53. 2.
Euryches.	49. 2.	Exolus.	42. 1.
Eurypylus.	2. 1.	F.	
Eurydamas.	9. 1.	Fistulę inuentor.	68. 1.
Eurydice. 7. 1. & 12. 2. & 29. 1. & 30. 1. & 61. 2. & 68. 2. & 72. 1.		Formicarū in homines mu- tatio.	74. 1.
		G.	
Eurygenia.	50. 1.	Gadira	42. 1.
Eurylochus.	29. 1.	Galatea.	6. 2.
Eurymedon. 53. 2. & 41. 1.		Ganymedes. 41. 1. & 71. 2.	
Eurymede.	17. 1.	Ganetor.	65. 2.
Eurymenes.	18. 1.	Gerellus.	81. 1.
Eurynome 6. 1. & 7. 1. & 73. 2. & 66. 1.		Geryones & eius boues	42. 1.
Euryopes.	50. 1.	Gigantes.	9. 2.
Eurypyles.	49. 2.	Gigantū cū Dijs pugna.	9. 2.
Eurypylus. 13. 2. & 46. 2. & 49. 2. & 63. 2. & 70. 1.		Glauce. 25. 2. & 29. 1. & 74. 1.	81. 1.
Eurysthei filij, & eiusdem mors.	14. 1.	Glaucippe.	29. 1.
Eurysthenes.	51. 1.	Glaucothoë.	6. 2.
Eurystheus. 34. 1. & 37. 1. & 66. 2.		Glaucus. 17. 1. & 31. 1. & 74. 2. & 54. 2. & 73. 1.	
Eurystheus ob timorem se in dolum abdit. 37. 2.		Glaucus varicinandi peri- tiam obliuiscitur.	55. 1.
Eurytes. 76. 2. & 13. 2.		Glycisonetes.	50. 1.
Euryteles.	50. 1.	Gnosia.	70. 2.
Eurythemis.	13. 2.	Gorge. 15. 2. & 14. 1. & 29. 1.	
Eurytion. 14. 2. & 39. 1. & 39. 2. & 42. 1. & 74. 2.		Gorgon.	31. 2.
Eurytus gigas.	10. 1.	Gorgones.	6. 2.
Eurytus. 20. 2. & 35. 2. & 45. 1. & 46. 2. & 49. 1. & 69. 2. & 70. 1.		Gorgonis caput Minervę datum.	33. 1.
Euterpe.	7. 1.	Gorgonis coma.	47. 2.
Eutyche.	69. 2.	Gorgonum nomina.	32. 2.
		Gorgonis sanguis in salutē, & pueri & quomodo	69. 1.
		Gorgophone. 17. 1. & 18. 2. & 33. 2. & 68. 2.	
		M Gorg.	

INDEX.

Gorgophonus.	34. 1.	Helanor.	18. 2.
Coryra.	9. 2.	Helas.	33. 2.
Gorytion.	73. 1.	Helena,	69. 2.
Græci.	12. 1.	Helena a Thesco rapta.	69. 2.
Crater.	7. 2.	Helenæ proci.	70. 1.
Græcis in Paro sine coro-		Helenam sponso suo proci	
nis immolant.	81. 1.	se defensores iurāt	70. 2.
Græcon gigas.	10. 2.	Helenus.	73. 1.
Gyas.	5. 1.	Heliconide.	50. 1.
Gymnici certaminis in stu-		Helix.	65. 2.
deribus. v. fus.	33. 2.	Helle.	16. 1.
H.		Helica.	12. 1.
Harmonius.	48. 1.	Hellenes.	ibid.
Harmonus.	11. 1. & 27. 2.	Hellepontus.	16. 1.
Hagnius.	10. 2.	Hemation.	71. 2.
Halecyone.	12. 2.	Hephæste.	77. 2.
Halia.	6. 2.	Hephæstine.	29. 2.
Halimede.	ibid.	Heracidarum per Helladē	
Halocrates.	50. 1.	fuga.	50. 1.
Harmonia.	55. 2.	Heracidarū reditus in Pe-	
Harpaleus.	65. 2.	loponnesum.	50. 2.
Harpalycus.	ibid.	Heracidarum, sortitio de	
Harpes adamantina.	32. 2.	Peloponneso, & signa	
Harpes.	5. 1.	visa.	51. 2.
Harpyia.	6. 2. & 22. 1. &	Heræus.	65. 2.
22. 2.		Hercules.	11. 2. & 20. 2.
Harpys.	22. 2.	Hercules a Sole aureum po-	
Hebe Iouis, & Iustonis filia.		culum accipit.	42. 1.
6. 2. & 49. 2.		Hercules, ab Atlante cælum	
Hecale.	53. 2.	suscipit.	44. 1.
Hecate.	6. 1.	Hercules ad Oechaliā.	45. 1.
Hecate contra Gigantes.		Hercules ad Thespiū con-	
10. 1.		tendit.	36. 1.
Hector.	73. 1.	Hercules ad Tirynthē.	37. 1.
Hecuba, & eius infom-		Hercules ad Troiam.	41. 2.
nium.	72. 2.	& 46. 1.	

INDEX.

- Hercules Callinicus. 46.1.
 Hercules cōtra Gigātes. 10.
 1. & 46. 2.
 Hercules Co depopulatur.
 46. 2.
 Hercules cōtra Pyllos. 18.1
 Hercules in Augeam bel-
 lum mouet. 46. 2.
 Hercules in Lacedæmo-
 nem. 45. 1.
 Hercules in Pylum. 47. 1.
 Hercules in Solem arcum
 intendit. 42. 1.
 Hercules legum seruator, &
 eius exilium. 48. 1.
 Hercules Nereum compre-
 hendit. 43. 1.
 Hercules, quādo primū hoc
 nomine sit dictus. 37. 1.
 Hercules Strynōnem inna-
 uigabilem facit. 42. 2.
 Hercules venditur. 45. 2.
 Herculi dies dictus. 36.1.
 Herculis arma. 37. 1.
 Hercules Delphici Apollinis
 templum spoliāt. 45. 1.
 Herculis, & Centaurorum
 pugna. 38. 2.
 Herculis Columnæ. 42. 1.
 Herculis cum Plutone pu-
 gna. 20. 1.
 Herculis facinora. 36.1.
 Herculis filij, ex Thespij fi-
 liabus & alijs mulieribus.
 42. 2.
 Herculis furor 37.1. & 45.1
 Herculis grauitas. 21.2.
 Herculis immortalitas 49.2
 Herculis infantia. 35. 2.
 Herculis labores. 37. 1.
 Herculis magistri. 35. 2. &
 37. 1.
 Herculis prima vxor, & ex
 ea filij. 36. 1.
 Hercu. prosopographia 36.1
 Herculis sagitta. 38. 1.
 Herculis Læta, in quibus
 exerandi mos. 43.2.
 Herculis vxor in celo : 9.2
 Hermione. 70.2.
 Herse. 77. 1.
 Hermus. 29.1.
 Hesione. 29. 2. & 41. 2. &
 46.1. & 72.1.
 Hesperidum nomina. 43.1.
 Helychea. 50.1.
 Hierax. 27. 2.
 Hieromneme. 71. 2.
 Hippalinus. 20. 2.
 Hippasus. 20.1. & 49.1.
 Hippeus. 49. 2.
 Hippocoon. 47.1. & 47. 2.
 & 69. 2.
 Hippocorystes 29.2. & 69.2
 Hippocourates. 50. 1.
 Hippodamas. 12.2. & 13.2.
 Hippodamia 29.1. & 31.2.
 Hippodice. 29.1.
 Hippodromus. 42. 2.
 Hippolyte. 40. 2. & 41. 1.
 Hippolytes gigas a Mercu-
 rio vincitur. 10. 1.
 Hippolytus. 29. 1. & 45.2.
 Hippomedon. 61.1. & 62.1.
 M 2 Hippo-

INDEX.

Hippomedusa.	29. 1.	Hypermetra.	13. 2. & 28.
Hippomenes.	67. 1.		2. & 29. 2. & 30. 1.
Hipponome.	33. 1.	Hyperphas.	60. 1.
Hipponoe.	6. 2.	Hypseus.	17. 1.
Hipponous.	15. 1. & 61. 1.	Hypsioyle.	21. 1. & 61.
	& 73. 1.		- 2.
Hippostratus.	15. 1.	Hypsis Thebarum porta.	
Hippotes.	51. 1.		62. 1.
Hippochoe.	6. 2. & 18. 1.	Hymeto.	52. 1.
	& 34. 1.	Hireus.	67. 2.
Hipbothous.	29. 1. & 69. 2.	Hittacus.	72. 2.
	& 73. 1.		I.
Hippotus.	49. 2.	Ialmenus.	70. 1.
Hippozygus.	50. 1.	Iambe.	9. 1.
Homolois Thebarum por-		Iapetus.	5. 1. & 6. 1.
ta.	62. 1.	Iardanus Omphales pater.	
Homolippus.	49. 2.		45. 2.
Hopoles.	80. 2.	Iason.	14. 2. & 20. 1. &
Hore.	6. 2.		75. 2.
Horus.	65. 2.	Iasus.	27. 1. & 66. 2. &
Hyades.	56. 2.		67. 1.
Hyacinthus.	70. 1. & 68.	Icaria.	45. 1.
	2.	Icarion.	69. 1.
Hylas.	21. 2.	Icarius.	17. 1. & 68. 2. & 70.
Hyleus.	14. 2.		2. & 78. 1.
Hyllæus.	67. 1.	Icarus.	45. 2.
Hyllus.	49. 1. & 50. 1. &	Ida.	5. 2.
	50. 2.	Idæa.	71. 1. & 79. 2.
Hymeneus.	69. 1.	Idæus.	66. 2.
Hyperbius.	29. 2.	Idas.	13. 2. & 14. 2. & 20.
Hyperenor.	62. 2. & 55. 2.		2. & 29. 2. & 68. 2. &
Hyperychus.	73. 1.		70. 2.
Hyperion.	5. 1. & 6. 1. & 73.	Idmon.	23. 1. & 29. 2.
	1.	Idomene.	28. 2. & 30.
Hyperipte.	29. 2.		1.
Hyperlaus.	15. 2.		Idome-

INDEX.

Idomeneus.	54. 2. & 73. 1.	diuisio.	6. 1.
Idyia.	23. 2.	Iouis, & Iunonis questio de	
Ilaira.	68. 2. & 70. 2.	hominis, & mulieris in	
Ilissus.	79. 2.	coitu voluptate.	61.
Ilium vrbs vnde.	71. 2.	1.	
Ilithyia.	6. 2. & 34. 1.	Iouis, & Maix concubitus.	
Ilus.	71. 1.	67. 2.	
Illyrius.	58. 1.	Iouis ex Iunone filij, & a-	
Imbrus.	29. 1.	lijs mulieribus.	6. 2.
Imeusinus.	69. 1.	Iouis fulgetra, ac fulmen.	
Inachi filij.	26. 2.	6. 1.	
Inachus.	68. 1.	Iouis, & Typhonis pugna.	
Inachus fluuius.	26. 2.	11. 1.	
Inferni descensus.	44. 2.	Iouis in aurum transforma-	
Ieo.	16. 1. & 56. 1.	tio.	31. 2.
Ieonis, & Athamantis fu-		Iphianassa.	13. 1. & 30. 1.
ror.	16. 2. & 56. 1.	Iphiclus.	14. 2. & 35. 2. &
Io & eius transformatio.		47. 2. & 70. 1.	
27. 1.		Iphicli vxor, & liberi.	36. 2.
Io pristinam formam reci-		Iphiclus.	13. 2. & 19. 1. &
pit.	27. 2.	20. 2. & 47. 2.	
Iobates.	30. 1. & 31. 1.	Iphimedia.	12. 2.
Iobes.	49. 2.	Iphimedon.	50. 1.
Iocaste.	59. 1. & 60. 1.	Iphimedusa.	29. 1.
Iolaus.	38. 1. & 45. 1.	Iphinoë.	30. 1. & 30. 2.
Ioleus.	18. 1. & 20. 1.	Iphis.	49. 2. & 60. 2. & 63.
75. 2.		2.	
Iole.	45. 1. & 49. 2.	Iphitus.	37. 2. 45. 1.
& 50. 2.		Iphius.	61. 1.
Ion.	11. 1.	Irene.	6. 2.
Ione.	6. 2.	Iris.	6. 2.
Iones.	12. 1.	Iritus.	21. 1.
Ionius sinus.	27. 2.	Iseæ.	6. 2.
Iouis contra Saturnum bel-		Ischys.	68. 2.
lum.	5. 1.	Ismarus.	62. 1. & 8. 1.
Iouis cum fratribus regni		Ismene.	27. 1. & 60. 1.

I N D E X.

Ismenus. §8.2. & 63.1. & 73.2.		tum esse.	27.1.
Isis.	28.1.	Ixion.	14.2.
Ister.	29.1.	L.	
Isthmicos certamen.	56.1.	Labdacus.	58.1. & 78.2.
Italia vnde.	42.2.	Labyrinthus.	54.1.
Iton.	48.2.	Lacedæmon.	30.1. & 68.1.
Itys.	78.2.	Lacedæmon regio vnde.	68.1.
Iuno Acræa.	26.1.	Lachesis.	6.2.
Iuno Amazonum vnus formam capit.	41.1.	Ladon.	38.2. & 75.2.
Iuno §.2. & 6.2. & 7.1. & 8.2.		Laertes.	20.2.
Iuno in pugna Gigantū 10.1.		Lelaps canis nomen.	35.1.
Iuno Sphingem mittit §9.2.		Laius.	58.1. & 59.1. & 2.
Iunonis suspēdium. 7.2. & 45.2.		Lampon.	72.1.
Iupiter.	5.2. & 7.2.	Lampus.	29.2.
Iupiter ad Alcmenam §5.2.		Lanomenæ.	49.2.
Iupiter ad Calistonem. 66.1.		Laodamas.	63.2.
Iupiter ad Lycaonis filios. 65.2.		Laodamia.	52.2.
Iupiter Arabyrius.	54.1.	Laodice.	26.2. & 66.2. & 73.1.
Iupiter Cenæus.	49.1.	Laodocus.	13.1. & 61.2.
Iupiter in Cygnum.	69.2.	Laomedontis equa.	41.2.
Iupiter in Gigantum pugna.	11.1.	Laomedon.	41.2. & 46.1. & 49.2. & 72.1.
Iupiter in Taurum.	52.2.	Laogoras.	48.2.
Iupiter patrius.	51.2.	Laogore.	77.1.
Iupiter Phyxius. 12.1. & 16.2.		Laothoe.	49.2.
Iupiter qua cum muliere mortali primum concubuerit.	26.2.	Lapithæ.	48.2.
Iupiter Semelē vitiat.	56.1.	Lapithes.	68.2.
Iupiter seruator.	37.2.	Latæna.	6.1. & 8.1.
Iulitandum amārium inri-		Λαῖν, denominatio.	12.1.
		Learchus.	16.1. & 16.2.
			56.1.

Leandra

INDEX.

Leaneta.	66.1.	Lycopus.	75.2.
Leades.	62.2.	Lycon.	69.2.
Læda.	69.1.& 70.2.	Lycorinas fluvius.	13.2.
Leitus.	70.1.& 30.2.	Lycurgi furor.	57.1.
Lemniarum mulierum in Venerē contēptus.	21.1.	Lycurgus.	14.2. & 19.2. & 50.1.& 57.1. & 66.2. 69.1.
Lemnus viris edata.	21.1.	Lycus.	28.2. & 23.1. & 41.1. & 58.1.
Leo Nemæus.	37.1.	Lycus fortunatas insulas ha bitat.	67.2.
Leon.	65.3.	Lycus.	80.2. & 65.2.
Leontus.	70.1.	Lyncei oculorum acumen.	68.2.
Leophonte.	13.1.	Lynceus.	14.2. & 20.2. & 28.2. & 56.2. & 50.1. & 68.2. & 70.2.
Lerna hydra.	37.2.	Lyses.	49.2.
Lernei fœtes	28.2. & 29.2.	Lysianissa	6.2. & 43.1.
Leucippus.	17.1. & 50.1. & 68.2. & 69.1. & 72.1.	Lysidice.	33.2. & 49.2.
Leucon.	17.1.	Lysimache	19.2. & 73.1.
Leucones.	49.2.	Lysinomus	34.1.
Leucopæus.	14.1.	Lysippe	30.1.
Leucothea.	56.1.	Lysippus.	50.1.
Libya.	52.2.	Lysithous	73.1.
Libya regio.	28.1.	Lyres	M. 71.2.
Lichas.	49.1.	Macareus	65.2.
Licymnius.	34.1. & 34.2. & 47.1. & 49.1. & 50.1.	Macednus	65.2.
Ligyron prius Achillis no men.	75.2.	Machaon	70.1.
Limnorea.	6.2.	Mænalus	65.2.
Linus.	7.1. & 35.2. & 65.2.	Mæon	71.2.
Lixus.	29.1.	Magnes	7.1. & 12.1. & 17.1.
Locri epicnemides.	49.1.	Maia.	66.1. & 67.2.
Lucifer.	12.2.	Mala aurea Hesperidū	44.1.
Luna.	6.1. & 13.1.	Malea.	58.2. & 39.1.
Lycaon.	73.1.	Mali punici granum.	9.1.
& eius filij.	65.2.		
Lycius.	50.1. & 65.2.		
Lycomedes.	76.1.		

INDEX.

Mantineus	30. 1.	Megeſſartus.	77. 1.
Mantinus.	65. 2.	Melampodium regio.	28. 1.
Manto	64. 1. & 65. 1.	Melampus.	18. 1. & 30. 2.
Marathonius Taurus.	81. 1.	Melaniom.	61. 1. & 66. 2. & 67. 1.
Mariandyni	23. 1.	Melanippus.	15. 1. & 63. 1. & 73. 11.
Marpessa.	13. 2. & 14. 2.	Melagri uxor.	14. 2.
Mars a Neptuno accusatus.	76. 2.	Melagri mors.	15. 1.
Mars vinculus.	13. 1.	Melagert.	14. 1. & 20. 2. & 44. 2.
Marſe.	50. 1.	Melas.	13. 2. & 15. 2. & 16. 2. & 49. 1.
Marſyas.	8. 1.	Melia.	38. 2.
Masculam Venerem Thamyris primus incipit.	7. 1.	Melibœa.	59. 1.
Martis lucus.	16. 2. & 20. 1.	Melicerta.	16. 1. & 16. 2. & 56. 1.
Mecisteus.	19. 2. & 20. 2. & 61. 1. & 63. 2. & 65. 2.	Melie.	6. 2.
Medea Aegeo nubit.	26. 1.	Melienſes, ſive Minyenſes.	49. 1.
Medeæ amor in Iſonē.	23. 2.	Meline.	49. 2.
Medeæ in Iſonem ira.	26. 1.	Meliſſæ.	5. 2.
Medeæ pharmacorum viſ.	25. 2. & 23. 2.	Meliſſa.	26. 2.
Medeæ in Colchos reditus.	26. 1.	Melius.	73. 1.
Medeſicaſta.	73. 1.	Melpomene.	7. 1.
Media.	26. 1.	Memnon.	72. 2.
Medus.	26. 1.	Memphis.	28. 1.
Meduſa.	30. 1. & 32. 2. & 34. 1. & 44. 2. & 73. 1.	Memphis urbs.	28. 1.
Megareus.	81. 1.	Menachus.	29. 1.
Megara.	5. 2.	Menalces, ſeu Megacles.	29. 1.
Megamede.	36. 1.	Menelaus.	54. 2. & 70. 1.
Megapenthes.	70. 2. & 31. 1. & 33. 2.	Menes.	77. 2.
Megara.	30. 1. & 36. 2. & 45. 1.	Menestheus.	70. 1.
Meges.	70. 1.	Menesthius.	75. 1.
		Menippides.	49. 2.
		Me-	

INDEX.

Mentor	49. 2. & 50. 1.	Minervæ, & Neptuni con-	
Mercurius.	11. 1.	tentio de Attica.	76. 2.
Mercurius ab Appolline va-		Minerva Lindia.	28. 2.
nâcinandi peritiam discit.		Minerva in Atticam.	76. 2.
68. 1.		Minos filius a morte reuo-	
Mercur. Agriphontes.	27. 2.	catut in vitam.	54. 2.
2.		Minos 16. 2. & 52. 2. & 53. 1	
Mercurij aurea vîrگا.	68. 1.	Minotauri nomen.	54. 1.
Mercurius contra Gigantes		Minyas.	66. 2.
10. 2.		Minyæ tributum Thebaeis	
Mercurij ortus & furta	68. 2	pendunt.	36. 2.
Mercurius superiorum & in-		Minytus.	58. 2.
ferorum nuntius.	68. 1.	Misericordiæ ara Athenis.	
Mercurius Talaria, peram,		50. 1. & 63. 1.	
& galeam à Perseo acce-		Mnemosync.	5. 1. & 7. 1.
pta Nymphis restituit.		Mnesileus.	70. 2.
33. 1.		Mnesimache.	39. 2.
Mermerus.	26. 1.	Mnestra.	29. 1.
Merope.	8. 2. & 17. 1. & 52.	Mnestheus.	70. 1.
1. & 67. 2.		Atira.	78. 2.
Merops.	71. 2.	Molione.	46. 2.
Meta	80. 1.	Molochus	37. 1.
Mestor	71. 1. & 33. 1. & 33.	Molus.	13. 2. & 54. 2.
2.		Mulierum scommata in sa-	
Meranira.	19. 1. & 9. 2.	cris Apollinis A Eglati.	27. 1
Metharme Pygmalionis fi-		Mulierum scommata in	
lia.	77. 1.	Thesmophorijs.	9. 1.
Metiadusa.	80. 1.	Musæ & ipsarum filij.	7. 1.
Merion.	79. 2. & 80. 1.	Mycenarû ædificatio	33. 2.
Metis.	5. 2. & 6. 1.	Mydon ab Hercule occidi-	
Metop.	73. 2.	tur.	41. 1.
Midea.	33. 2.	Myrmidone.	12. 2.
Mideæ ædificatio.	33. 2.	Myrrha.	77. 1.
Miletus vade.	53. 1.	N.	
Milerus.	53. 1.	Nais.	13. 1. & 29. 1.
Minerva.	77. 2. & 71. 1.	Naubolus	21. 1.

INDEX.

Navis primus fabricator.	28. 2.	Nereus.	6. 1. & 12. 2. & 41. 1. & 74. 1.
Navis quinquagintiremis.	ibid.	Nessus.	48. 1. & 39. 1.
Naupactus unde	51. 1.	Nestor.	70. 1. & 18. 1.
Nauplius.	29. 2. & 47. 2. & 54. 2. & 66. 2.	Nestor in expugnatione Pyli servatus.	18. 1. & 47. 1.
Nausimedon.	30. 1.	Nice.	6. 2.
Nausithoe.	6. 2.	Nicippe.	34. 1. & 50. 1.
Neara.	27. 1. & 66. 2.	Nicodromus.	49. 2.
Nebrophonus.	21. 1.	Nicostratus.	70. 2.
Neleus.	17. 1. & 45. 1. & 47. 1. & 59. 1.	Nicothoe.	22. 2.
Nelo.	29. 1.	Niobe.	26. 2. & 58. 1. & 65. 2.
Nemæorum certamen origo.	61. 2.	Niobes transformatio	59. 1.
Nemea.	ibid.	Niobes filij.	58. 2.
Nemesis.	69. 2.	Nilus.	80. 2.
Nemesis in anserem.	ibid.	Nisyrus insula.	10. 2.
Neomeris.	6. 2.	Nothus.	54. 2.
Neoptolemus.	76. 1.	Noxæ tumulus ubi.	71. 2.
Nephalion.	41. 1. & 53. 2.	Nycteis.	58. 1.
Nephele.	16. 1.	Nycteus.	58. 1. & 66. 2. & 67. 2.
Nephos.	50. 1.	Nyctimus.	65. 2. & 65. 2.
Neptuni & Iouis contentio de nuptijs Thetidis.	57. 1.	Nymphæ.	43. 1.
Neptuni Tridens.	6. 1.	Nysa mons.	11. 1.
Neptuni vxor.	9. 1.	Nysa.	56. 2.
Neptunus contra Gigantes.	10. 1.	O.	
Neptunus in Atticam.	76. 2.	Ocalca.	30. 1. & 37. 1.
Neptunus Hippothoën rapit.	34. 1.	Oceanides.	6. 1.
Neptunus.	5. 2. & 8. 2. & 17. 2.	Oceanus.	5. 1. & 6. 2.
Nereides.	6. 2.	Ocypeta.	6. 2. & 22. 2. & 29. 2.
		Ocypode.	22. 2.
		Ocythoe.	ibid.
		Oeager.	7. 1. & 10. 2.
		Ocyr.	30. 1.
		Oebalus	

INDEX.

Orbalus.	68. 1 & 69. 2.	chemorus.	19. 2.
Oechalia.	9. 1.	Opis.	9. 2.
Oedipus.	59. 1.	Opleus.	65. 2. & 14. 2.
Oedipus Thebis eijcitur.		Opopeus.	12. 2.
60. 1.		Opus.	8. 2.
Oedipus aenigmata Sphingis soluit	60. 1.	Orax.	54. 2.
Oeme.	29. 2.	Orci galea.	31. 1.
Oeneus. 13. 2. & 29. 1. & 47. 2. & 48. 1.		Orchomenus. 80. 1 & 70. 2. & 65. 1.	
Oenoe.	16. 1. & 38. 1.	Oreas.	49. 2.
Oenomaus.	67. 2. & 31. 2.	Orestes.	12. 2. & 50. 2.
Oenone.	73. 2.	Orion.	8. 2.
Oenone insula.	ibid.	Orithya.	79. 2.
Oenopion.	8. 2.	Orphei sepulchrum.	7. 1.
Oestrebles.	50. 1.	Orpheus.	7. 1. & 20. 2. & 35. 2. & 36. 1.
Oeta.	49. 2.	Orsedice.	77. 1.
Olenus.	15. 1.	Orseis.	12. 1.
Ogygia.	58. 2. & 62. 1.	Orithrus.	44. 1.
Oicleus. 14. 2. & 46. 1. & 64. 1.		Ossa.	13. 1.
Oileus.	70. 1.	Onus.	12. 2. & 13. 1.
Oleæ satio.	76. 2.	Oxylus.	13. 2. & 51. 2.
Olenius.	15. 2.	Oryporus.	77. 1.
Olympici certaminis initium.	47. 1.	P.	
Olympuses.	50. 1.	Palæmon.	20. 2. & 50. 1.
Olympus.	8. 1. & 13. 1.	Palamedes.	30. 1. & 54. 2.
Omphale.	21. 2. & 45. 2. & 50. 1.	Palladium.	72. 1.
Oncais Thebarum porta.		Palladij templum.	72. 1.
62. 1.		Pallas. 6. 1. & 6. 2. & 7. 2. & 65. 2. & 71. 1.	
Onchestus.	36. 2. & 18. 2.	Pallas aduersus Gigantes.	
Onesippus.	49. 2.	10. 1.	
Opheltes.	61. 2.	Palladis & Mineræ pugna.	
Opheltes cognomine Ar-		72. 1.	
		Pallas Gigas. 10. 1. & 80. 2.	
		M 6 Pammon	

INDEX.

Panmon.	73.1.	Patrus.	49.2.
Pamphilus.	51.2.	Patroclus	50.1. & 70.1. &
Pan	8.1.		67.1.
Panathenæorū origo.	78.1.	Pegasus.	30.1. & 32.2.
Pandion.	19.2. & 78.1. &	Pelagon	55.2. & 53.2.
	79.2. & 80.1.	Pelagia.	26.2.
Pandora.	11.2.	Pelagus.	26.2. & 65.1.
Pandorus.	79.1.	Pelci & Telamonis exilium	
Pandrosūm.	76.2.		75.2.
Pandrosus.	76.2. & 78.1.	Pelci & Thetidis nuptiæ.	
Pangeum.	57.1.		ibid.
Panope.	6.2. & 49.2.	Peleus	14.1. & 20.2. &
Panopeus.	35.1.		75.2. & 74.2.
Paphus.	77.1.	Pelia.	80.1.
Parcæ.	6.2.	Peliæ certamen.	67.1. &
Parcæ contra Gigantes.	10.		74.2.
	1. & 11.1.	Peliæ mors	25.2.
Paria.	53.2.	Pelias	17.2. & 18.1. & 20.
Paris cur dictus Alexander.			1. & 10.1.
	73.1.	Pelium mons	15.1.
Paris a Philoctetâ vulne-		Pellene	9.2.
ratus moritur	73.2.	Pelopea	18.1.
Parnasus.	11.2.	Pelopia	48.2. & 58.2.
In Paro Gratijs sine coro-		Pelopsis ara	47.1.
nis. sacrificant, & cur.	81.1.	Pelops	58.2. & 74.1.
Parthaon.	13.2.		& 80.2.
Parthenius mons.	47.2. &	Pelops contra Arcadas	75.
	66.2.		1.
Parthenopæus.	10.1. & 61.	Pelor	55.1.
	1. & 62.1. & 2. & 63.2.	Pemphredo	32.1.
	& 67.2.	Penelus	20.1. & 70.1.
Parthenope.	50.1.	Penelope	69.2. & 70.2.
Pasiphae.	16.2. & 53.2.	Pencus	39.2.
Pasiphaes amor.	53.2.	Pentheus	56.2.
Pasiphaes pharmaca.	79.1.	Percus	50.1. &
Pasithea.	78.1.		66.2.

Pelia-

I N D E X.

Periapis.	76.1.	Phceus.	64.2. & 65.2.
Peribea.	15.1. & 59.1. & 69.2. & 74.2.	Phera.	19.2. & 69.1.
Peridymentus.	18.1. & 20.2. & 47.1. & 62.2.	Pheres.	18.2. & 19.2. & 20.2. & 69.1. & 76.1.
Perieres.	12.2. & 17.1. & 36.2. & 68.2. & 69.1. & 74.2.	Pheres trucidatur.	26.1.
Perilaus.	69.2.	Philæmon.	73.1.
Perimede.	12.2. & 34.2.	Philammon.	7.1.
Perimedes.	50.1.	Philoctetes.	70.1. & 73.2.
Pero.	18.1. & 18.2. & 73.2.	Philodice.	68.2.
Periphas.	29.2.	Philolaus.	41.1. & 53.2.
Peristhenes.	29.1.	Philacus.	17.1.
Periarum Regū origo.	33.2.	Philomache.	18.1.
Persei Clypeus.	32.2.	Philomela.	78.2.
Persei filij.	ibid.	Philonoe.	31.2. & 69.2.
Perseis.	16.2. & 53.2.	Philonomus.	34.1.
Perseus.	6.1. & 33.2.	Philyra.	30.1.
Perseus.	18.1.	Phinei, & aliorum in saxum transformatio.	33.1.
Perseus Argos cōtēdit.	33.2.	Phineus.	15.2. & 22.1. & 27.1. & 33.1. & 65.2. & 79.2.
Perseus ad Cepheum.	33.1.	phlegra.	46.2.
Perseus ad Gorgonē.	32.2.	phlegtæi campi.	9.2.
Perseus Tirynthem se confert.	33.2.	Phlegya.	58.1.
Peteos.	70.1.	Phlegyas.	68.2.
Petereus.	65.2.	Phocus.	74.1.
Phædimus.	58.2.	Phcebe.	5.1. & 6.1. & 29.1. & 68.2. & 70.2.
Phædra.	53.2.	Phcenissa.	29.1.
Phæthion.	77.1.	Phcenix.	52.2. & 53.1. & 76.1. & 77.1.
Phalias.	50.1.	Pholoe.	38.2. & 39.1.
Phantes.	29.1.	Pholus.	38.2.
Phantos.	20.2.	Phorbus.	11.1.
Pharte.	29.1.	Pherci filix.	32.1.
Phassus.	65.2.	Phoreyades.	6.2.
Phasis amnis.	23.1.	Phorcus.	ibid.
Pherusa.	6.2.		

INDEX

Phaenoncus.	13.1. & 16.1.	Pleuton.	13.1.
Phraimius.	79.1.	Plexippus.	13.2. &
Phrixus.	16.1. & 16.2.	79.1.	
Phroncis.	16.2.	Plisthenes.	54.2.
Phthia.	11.2. & 58.2.	Plot.	6.2.
Phthius.	65.2.	Pluton.	5.2. & 91. & 9.2.
Phicium.	59.2.	& 47.1.	
Phileides.	49.2.	Plutonis boues.	42.1. &
Philaca urbs.	18.2.	44.2.	
Philaci boues.	ibid.	Plutonis galea.	6.1. & 10.2.
Phylacus.	17.1.	& 32.1.	
Phylas.	48.1.	Plutus.	6.1.
Phyleus.	50.1.	Podalirius.	70.1.
Phyleus.	39.2. & 47.1.	Podarce.	29.2.
70.1.		Podarces.	12.1. & 46.1.
Phylius.	65.2.	& 72.1.	
Pictia.	29.1. & 67.2.	Pocae.	20.2. & 49.2. &
Pierus.	7.1.	70.1.	
Piranthus.	27.1.	Polychus.	65.2.
Pione.	6.2.	Polites.	73.1.
Piren.	27.1.	Pollux.	14.2. & 20.2.
Pirene.	29.1.	& 21.2 & 70.2.	
Pirithous.	14.2. & 44.2.	Poltys.	41.2.
& 70.1.		Polybores.	10.1.
Pisidice.	12.2. & 18.1.	Polybus.	59.2.
Pististratus.	18.1.	Polycaste.	18.1.
Pisus.	68.2.	Polyctor.	29.1.
Pitheus.	80.2.	Polydectes.	17.1. & 51.2.
Pityocampes.	81.2.	33.1.	
Placia.	72.1.	Polydectes, & amici in sa-	
Platon.	65.2.	12.	33.1.
Plectri, & Lyrae inventor.		Polydore.	74.2.
68.2.		Polydorus.	56.1. & 58.
Pleiades.	67.2.	1. & 75.1.	
Pleione.	ibid.	Polygonus.	41.2.
Plesaur.	6.2.	Polydus.	54.2.
		Poly-	

INDEX.

Polylaus.	49.2.	Promachus.	19. 2. &
Polymedon.	73.1.	63.2.	
Polymelus.	76.1.	Promethei hominis for-	
Polymnia.	7.1.	matio.	11.2.
Polynices.	60. 2. & 63.	Prometheus.	6.1. & 7.2. &
2.		& 75.1.	
Polynoe.	6.2.	Prometheus in Caucaſo af-	
Polyphemus.	21.1. &	fixus.	11.2.
21.1.		Prometheus immortalis fa-	
Polyphontes.	59. 1. &	ctus.	39.1.
52.1.		Prometheus solutus.	44.
Polypemon.	82.1.	1.	
Polypætes.	13.1. & 70.1	Promethæi uinculum.	43.
Polyxene.	73.1.	2.	
Polyxenus.	34.2. & 70.1.	Pronax.	19.2.
Polyxo.	29.1. & 67.2.	Pronoe.	13.1.
Pontus.	6.2.	Pronous.	65.1.
Portheus.	65.2.	Proserpina.	7.1. & 44.2. &
Potamon.	29.1.	77.2.	
Porphyryon gigas.	9.2.	Prote.	56.2.
Præcones fecialesue mu-		Protrifilus.	70.1.
lati ab Hercule.	36.2.	Proteus.	28.2. & 41.2. &
Praxithea.	50.1. & 79.1.	57.1.	
Proci Helenam ſponſo ſuo		Prothous.	26.2. & 65.2.
ſe deſenſuros iurant.	70.	Proto.	6.2.
2.		Protogenea.	12.1. & 13.2.
Procles.	51.1.	Protomeduſa.	6.2.
Procne.	78.2.	Plamate.	6.1. & 74.1.
Procris.	17.1. & 49.2. & 79.	Pſophis.	38.2. & 64.1.
1. & 35.1.		Pſelcon.	79.1.
Procti exilium.	30.1.	Pterelai aureus capillus.	
Proctidum inſania.	30.1.	34.1. & 35.1.	
Proctidum curatio.	30.2.	Pterelai filij Electryonis bo-	
Proctus.	61.1.	ues abigunt.	34.2.
Proetus.	30.1. &	Pterelaus.	34.1. &
66.2.		35.1.	
		Prous.	

INDEX.

Ptoos.	17.1.	Sao.	6.2.
Purgandi per medicinas in- ventio.	30.2.	Sardnia.	48.1.
Pygmalion.	77.1.	Sarpdon.	41.2. & 52.2.
Pylaon.	18.1.	& 53.1.	
Pylarge.	29.2.	Sarpdonis tres etates.	53.1.
Pylas.	80.1.	Saturni uxor.	5.2.
Pylus.	44.1.	Saturnus patris regum oc- cupat.	ibid.
Pylus urbs.	80.1.	Satyrus Arcadiam infestans.	
Pylus.	13.1.	27.1.	
Pyramus.	53.1.	Scza.	29.1.
Pyrene.	43.1.	Scrus.	69.2.
Pyrrha.	11.2.	Scamander.	72.1.
Pyrrhus.	76.1.	Schedius.	70.1.
Pyrippus.	50.1.	Schæneus.	14.2. & 17.1.
Python serpens.	8.1.	Scironides petra.	50.2.
Q		Scylla, & charybdis.	24.2.
Quinquentium.	33.2.	Scyros insula.	76.1.
R.		Scyrias.	80.2.
Rhadamanthus.	36.1. & 52.	Seis.	13.1.
Rhadamanthus, & Minos		Semele.	56.1.
inferorum iudices.	53.2.	Semele ab inferis reuoca- tur.	57.2.
Rhea.	5.1. & 5.2. & 73.2.	Sepeliendi ante civitatem	
Rhegium.	42.2.	mos.	33.2.
Rhefus.	7.2.	Septem Duces ad Thebas.	
Rherenor.	80.2.	61.1.	
Rhode.	9.1. & 29.2.	Serapis deus.	
Rhodia.	29.1.	Side.	8.2.
Rhercus.	67.1.	Sigeum.	16.2.
Rubetæ natura.	52.1.	Silenus.	38.2.
S.		Simois.	71.2.
Salamin.	74.2.	Sinis.	82.1.
Salmoncus.	17.2.	Sinis Corinthorum Isth- mum inside.	ibid.
Salmydessus.	22.1.	Sinis in viatore supplicium	ibidem.
Sandocus.	77.1.		
Sangarius.	72.2.		

INDEX.

Sipylus.	58.1.	Strymon fluvius.	7.2.
Sipylus urbs.	59.1.	Stygis aqua.	6.2.
Sirenes.	7.1. & 15.1. & 24.1.	Stygne.	29.1.
Sisyphus.	12.1.	Symphalides aues.	40.1.
17.1. & 31.1. & 62. & 67.2.		Symphalis.	40.1.
Socleus.	65.1.	Symphalus.	40.1. & 50.1. & 66.1. & 74.1.
Solis boues in Erythia.	10.1.	Styx.	6.1. & 6.2. & 7.1.
Solis boues.	24.2.	Sylea Corinthi filia.	82.1.
Sol.	6.1. & 9.1.	Syleus.	45.1.
Solymi.	31.1.	Symplegades.	22.2.
Sparte.	68.2.	T.	
Sparti.	5.2.	Tanarus.	44.2.
Spartus.	57.1.	Talaus.	19.2. & 60.2. 61.1.
Sperchius.	75.1.	Talus Serram inuenit.	81.2.
Sphinx, & eius ænigmata.		Tantalus.	58.2.
60.1.		Taphius.	34.1.
Spio.	6.2.	Taphus.	34.1. & 35.1.
Staphilus.	20.2.	Tartarus.	5.1. & 2. & 27.1.
Sterope.	13.2. & 14.1. & 15. 2. & 47.2. & 67.2. & 72. 2.	Tauri æripedes.	23.1.
Steropes.	5.1.	Taurus.	18.1. & 25.1.
Sthenela.	29.1. & 76.1.	Taurus in lucem proditus à Nepruno.	53.2.
Sthenelus.	15.1. & 29.1. & 53.2. & 40.1. & 63.2. 70.1.	Taurus cretenfis.	40.1.
Stheno.	32.2.	Taygete.	67.2. & 68.1.
Sthenobœa.	30.1. & 66.2.	Tebrus.	69.2.
Stratiebus.	18.1.	Tegea.	47.2.
Stratobates.	34.1.	Tegyrius.	70.2.
Stratonice.	13.2.	Telamon.	14.2. & 20.2. 70.1. & 74.1.
Stratonicus.	49.2.	Telamon primus Troiam ingreditur.	46.1.
Strophades.	22.2.	Telebin.	26.2.
Strymo.	72.1.	Teleboæ.	34.1. & 34.2.
Strymon.	42.2. & 57.1.	Tele-	

I N D E X

Theleboas.	65.2.	Thasus urbs unde.	53.1.
Telegonus.	27.2. & 41.2.	Thaumacus.	20.2.
Teleon.	20.2.	Thaumas.	6.2.
Telephassa.	52.2. & 55.1.	Taea.	6.1.
Telephus.	15.2. & 47.1. & 50.1. & 66.2.	Tecano.	29.1.
Telés.	49.2.	Thebar.	58.2.
Telestas.	73.1.	Thebar unde.	58.2.
Teleutagoras.	49.2.	Thebanorum tributum Ex- gino.	36.2.
Tellus.	5.2. & 6.2. & 9.2.	Thebanorum murorum cō- structio.	58.2.
Terra dea.	5.1.	Thebarum expugnatio.	64. 1.
Terra. Tartaro admiscetur.	10.2.	Thebarum portæ.	62.1.
Temenus.	51.1.	Thebe.	58.2.
Tenos.	79.2.	Thelxion.	26.2.
Teredaë.	70.2.	Themis.	5.2. & 6.2. & 8.1. & 43.1. & 71.1.
Terens.	78.2.	Themiscyra.	41.1.
Terpsichore.	7.1.	Themisto.	17.1.
Terpsicrates.	50.1.	Theon.	10.2.
Testudinis iuuentio.	68.1.	Thera.	58.2.
Teucer.	46.1. & 70.1. & 71. 1. & 74.2.	Therimachus.	36.2. & 50.1.
Tetbys.	5.1. & 6.1.	Thermodon.	40.2.
Teucris unde.	71.1.	Thermydræ.	43.2.
Teutamias.	33.2.	Thersandrus.	63.2.
Teuthrania.	47.2.	Thersippus.	15.2.
Teuthras.	47.2. & 66.2.	Theseus.	14.2. & 20.2. & 46.1.
Thalia.	7.1.	Theseus Minotaurum ne- cat.	
Thalpius.	70.1.	Thesei facinora	82.1. & 81.2
Thamyris Venerem mas- culam primus incipit.	7.1.	Thespius.	36.2. & 48.1.
Thanacc.	77.1.		
Thasus.	41.2. & 53.1.		

Thespū

INDEX.

Thespij filiz.	36.1.	Tisiphone	5.2. & 65.1.
Thelproti.	48.1. & 64.1.	Titanes.	65.2.
Thelprotus.	65.2.	Titanes	5.1. & 5.2.
Thessaliconum montium di	6.1.		
lunij immunitas.	11.2.	Titanides	5.1.
Thessalus.	50.1.	Titanum proles	6.1.
Thessalus.	ibid.	Tithonus	45.2. & 72.
Thetius.	13.2. & 69.2.		1. & 77.1.
Thetis.	6.2. & 7.1.	Tityus	8.1.
& 57.1. & 75.1.		Tlepolemus	48.1. &
Tbia.	5.1.	50.1,	
Thiodamas.	48.1.	Timolus	45.1.
Thoas.	21.1. & 69.1. &	Tomi	24.1.
77.1.		Torones	41.2.
Thoon gigas.	10.2.	Toxus	14.1.
Thoricus.	35.1.	Toxicrates	50.1.
Thrasius.	43.2.	Trachia	48.1.
Thrasius traiectus.	30.2.	Triops,	32.2.
Thrasymedes.	18.1.	Triptolemi curus!	9.2.
Thrasius campus.	76.2.	Triptolemus	9.1.
Thripsippas.	49.2.	Triton	69.1. & 72.1.
Thyestes.	34.2.	Triton fluvius	7.1.
Thyone.	57.2.	Troezen	44.1.
Thyreus.	14.1.	Troia	41.2.
Tibiarum inuentio.	8.1.	Troia regio	71.2.
Tigasis.	49.2.	Troilus	73.1.
Tigres.	22.2.	Tros,	71.2.
Tilphusius fons.	64.1.	Tydeus	15.2. & 60.2.
Timandra.	69.2.	& 63.1.	
Tiphys.	20.2. & 23.1.	Tydeus ad Eteoclem.	61
Tiphysc.	50.1.	2.	
Tiresia sceptrum.	62.1.	Tydeus aduersus Thebas,	
Tiresias.	35.2. & 61.1.	15.2. & 61.1.	
Tiryns.	50.1.	Tyndareus	63.1. & 69.1. &
Tisamenus.	50.2. 51.2.	47.2. &	

I N D E X .

47. 1. & 17. 1.		Deorum sententia. 76. 2.
Typhon. 10. 2. & 31. 1. &		Vulpes, Cadmiam deuastat.
37. 1. & 42. 1. & 43. 1. &		35. 1.
59. 2.		Vulpes in lapidibus. Ibid.
Tyrannus. 34. 1.		Vulpes Thebes agrum
Tyria. 29. 1.		infestans. Ibid.
Tyro. 17. 2. & 18. 1.		X.
Tyrrheni in Delphines. 57.		Xandidus. 48. 2.
2.		Xanthippe. 13. 2.
V.		Xanthippus. 15. 2.
Vdaus. 55. 2. & 62. 1.		Xanthus. 49. 2.
Venti. 6. 1.		Xanthus. 75. 2.
Venus. 6. 2.		Xenodamus. 70. 2.
Vesta. 43. 1.		Xenodice. 45. 2. & 53. 2.
Vitis inuentor. 57. 1.		Xuthus 12. 1. & 17. 1. & 79. 1.
Vitis prima plantatio. 14. 1.		Z.
Ulysses. 70. 1. & 76. 1.		Zelus. 10. 2.
Volcanus. 7. 2. & 77. 2.		Zetes. 10. 2. & 22. 1. & 29. 2.
Volcanus contra gigantes.		Zethus. 58. 1. & 67. 2. &
10. 1.		58. 1.
Vrania. 7. 1.		Zeuxippe. 78. 2.
Vrbium prima occupatio ex		

F I N I S .

